

DIARI DE SESSIONS DEL
PLE
DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VIII legislatura

Any 2012

Núm. 63

Presidència
del Molt Honorable Sr. Pere Rotger i Llabrés

Sessió celebrada dia 20 de novembre del 2012

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

Declaració institucional del Parlament de les Illes Balears sobre el Dia internacional per a l'eliminació de la violència contra les dones. 2582

Declaració institucional del Parlament de les Illes Balears amb motiu de la celebració, el 20 de novembre, del Dia internacional de la infància. 2583

Debat sobre l'orientació política general del Govern de les Illes Balears. 2583

EL SR. PRESIDENT:

Molt bon dia, senyores i senyors diputats. Si els sembla bé començarem la sessió plenària, però abans tenim dues declaracions institucionals.

Declaració institucional del Parlament de les Illes Balears sobre el Dia internacional per a l'eliminació de la violència contra les dones.

Disposen al seu escó del text de la declaració institucional que s'acaba de llegir, que es transcriurà al *Diari de Sessions*. Per tant, puc considerar aprovada per assentiment la declaració institucional sobre el Dia internacional per a l'eliminació de la violència contra les dones?

Sr. Barceló.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Sí, Sr. President. Una cosa és el discurs que fa el president i l'altra que hi hagi una declaració institucional. Nosaltres disposàvem d'ella però en cap moment no consideram que hi hagi hagut un acord. Fins i tot també ens consta que els diputats no adscrits no en tenien constància. En cap moment no hem pactat... No és una qüestió sobre el contingut sinó que és una qüestió formal.

EL SR. PRESIDENT:

Idò aquesta presidència entenia que hi havia la conformitat de tots. Si no, no m'hagués atrevit, com no pot ser d'altra manera, a llegir una declaració institucional. Sr. Pastor...

EL SR. PASTOR I CABRER:

No, exactament en la mateixa línia. És a dir, jo sé que no formam part de cap grup però sí que formam part de la institució. És a dir, res a dir sobre el contingut, però m'agradaria que quan la institució aprovàs qualque cosa com a mínim poder-hi participar.

EL SR. PRESIDENT:

Tenen tota la raó. Sra. Font.

LA SRA. FONT I AGUILÓ:

Bon dia. Evidentment en la línia que han comentat el Sr. Barceló i el Sr. Pastor, crec que qualsevol decisió que prengui aquesta institució nosaltres, com a diputats no adscrits, també hi hem de participar. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Tenen tota la raó una vegada més. Jo els deman, una vegada fet aquest aclariment, si es pot aprovar, però, per assentiment aquesta declaració. Hi estan d'acord vostès, ara tots? Hi estan d'acord? Idò queda aprovada.

"Declaració institucional sobre el Dia internacional per a l'eliminació de la violència contra les dones.

En commemoració del Dia Internacional per a l'Eliminació de la Violència contra les Dones, el Parlament de les Illes Balears, en representació de totes les persones que conformen la nostra comunitat autònoma, condemna en aquest acte qualsevol tipus de violència vers les dones, sense admetre'n cap justificació, i expressa el seu rebuig més contundent davant fets d'aquesta naturalesa.

La violència vers les dones com a vulneració dels drets humans i les llibertats fonamentals és una conseqüència de les relacions de poder històricament desiguals entre dones i homes. És un fenomen estructural de les societats patriarcals, basat en normes, valors i comportaments socialment acceptats que han justificat, al llarg del temps, les conductes de domini i d'abús dels homes vers les dones, i que es produeix de forma transversal en tots els àmbits socioeconòmics. Ni el silenci ni la resignació en són la resposta.

Si no ens implicam en la seva lluita de forma efectiva, la violència vers les dones ens impedeix créixer i progressar com a societat i continuar avançant. No és un fet aïllat ni un problema d'àmbit privat de qui la pateix, sinó que és un problema social que afecta tota la població.

La violència exercida contra les dones pel fet de ser dones és la manifestació més brutal de la desigualtat que hi ha en la nostra societat, ja que els agressors consideren les dones persones sense drets tan bàsics com ara la llibertat, el respecte i la capacitat de decisió. Precisament per això, cal considerar-la una xacra social que s'ha de combatre des de diferents fronts: legislatius, educatius, culturals i socials, etc.

Aquest tipus de violència no respon a un comportament natural, és una actitud apresada mitjançant la socialització i, atès que es tracta d'un problema sociocultural generalitzat a escala mundial, la prevenció ha de ser un dels principals mitjans que ajudin a eradicar-la.

Aquest fet implica la possibilitat d'incidir en els processos d'aprenentatge, especialment des del marc familiar i escolar i també amb els mitjans audiovisuals, per potenciar la convivència pacífica i la solidaritat, i evitar la transmissió de pautes de comportament violent i discriminació per raons de sexe, cultura, orientació sexual, etc.

Per tant, és imprescindible promoure accions urgents en l'àmbit educatiu i des de les edats més primerenques per educar les generacions futures en valors d'igualtat, de tolerància, de respecte i de no-violència, i trencar, d'aquesta manera, els rols i els estereotips patriarcals que persisteixen en la societat.

D'altra banda, són moltes les dificultats amb les quals les víctimes s'han d'enfrontar per sortir del cicle de violència que pateixen, poder rompre amb l'agressor i iniciar una nova vida lluny de la por i la desesperació. I més ara, en la difícil situació econòmica en què ens trobam.

Per això, hem de ser constants en la lluita, la protecció i la seguretat de les víctimes, per tal d'acabar amb el degoteig constant de dones assassinades per les seves parelles. De forma especial, hem de continuar treballant en la millora de l'assistència als menors, víctimes directes de la violència contra les dones.

Així, el Parlament de les Illes Balears, conscient de la importància de la lluita contra la violència vers les dones, vol manifestar el compromís de treballar per fer visible i prevenir qualsevol manifestació de violència, especialment vers les dones, i per garantir els drets de les dones víctimes i dels seus fills i filles i prestar-los el suport i l'atenció necessaris perquè puguin superar la situació de violència i recuperar-se. La finalitat d'aquest compromís és aconseguir la consolidació d'una cultura basada en el respecte mutu, la igualtat, la llibertat i la dignitat humana.

Per tant, requerim el compromís de tothom, tant a escala individual com col·lectiva, i també de les diferents institucions i organismes. Perquè només assumint una responsabilitat compartida podrem lluitar per eradicar la violència contra les dones.

Desgraciadament, enguany, l'efecte d'aquesta xacra social està present a les Illes Balears amb el resultat de dues víctimes mortals. Per aquest motiu, volem fer-ne una menció especial, tant per a elles com per als seus familiars."

Declaració institucional del Parlament de les Illes Balears amb motiu de la celebració, el 20 de novembre, del Dia internacional de la infància.

També -no sé si és el mateix cas- a continuació sotmetrem a la consideració de la cambra la declaració institucional del Parlament de les Illes Balears amb motiu de la celebració, el 20 de novembre, del Dia internacional de la infància.

Sra. Secretària primera, per favor, vol llegir la declaració institucional?

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Gràcies, Sr. President.

"El dia 20 de novembre de 1989 es va aprovar la Convenció dels Drets de l'Infant per part de Nacions Unides. Avui fa just 23 anys. Tots els grups parlamentaris ens sumem a commemorar aquest dia, per recordar com l'aplicació dels drets de la infància és imprescindible de manera permanent, considerant els nins i nines com a subjectes actius de ciutadania.

En aquest marc, l'Oficina de Defensa dels Drets del Menor, juntament amb UNICEF Balears, han propiciat el I Congrés de la Infància a les Illes Balears, celebrat en aquesta mateixa sala de plens del Parlament de les Illes Balears. Hi han participat nins i nines de Formentera, Eivissa, Santa Eulàlia des Riu, Ciutadella, Lloret de Vistalegre, Santa Maria, Calvià i Palma. La vinculació entre la situació de la infància en el món i a Balears han estat els punts tractats pels infants.

El dret dels nins i nines a expressar la seva opinió, a ser escoltats i que es tinguin degudament en compte les seves opinions és una tasca que no ha fet més que començar. El foment de la participació infantil ens ajudarà a aconseguir que la nostra comunitat avanci cap a un futur més sostenible, humà i inclusiu.

La reflexió sobre la realitat local i la presa de consciència de la situació en què viuen altres infants en el món, propicia que els nins i nines construeixin una identitat basada en la solidaritat i en el compromís.

Aquest mateix compromís és el que avui aquí ens fa sumar en la construcció d'aliances regionals i locals a favor de la infància. El paper de les institucions governamentals és fonamental com a vetlladors de l'aplicació dels drets de la infància. És moment de posar en les prioritats de la nostra agenda la reorganització de polítiques d'infància cap a la promoció i la protecció dels seus drets. Per a tal efecte, ens comprometem a realitzar tots els esforços possibles per a promoure els programes d'acció a favor de la infància i la família, prestant especial atenció als col·lectius més vulnerables i en situació de risc social.

D'altra banda, instem de la mateixa manera els ajuntaments, com a administracions públiques més properes als nins i nines a nivell local, que fomentin la cooperació entre els seus agents socials i econòmics, públics i privats, a fomentar els seus drets i benestar.

La Convenció dels drets de l'infant és el tractat més ratificat de la història. Tots els drets reconeguts són iguals d'importants i indivisibles, i és responsabilitat de tots i totes vetllar per la seva aplicació i el seu compliment de manera permanent.

Palma de Mallorca, 20 de novembre de 2012."

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Senyors portaveus, puc considerar aprovada per assentiment aquesta declaració institucional? Sra. Font? Sr. Barceló? Sr. Pastor? Sra. Armengol? Sra. Cabrer?

Idò, queda aprovada per assentiment.

Debat sobre l'orientació política general del Govern de les Illes Balears.

Ara, senyores i senyors diputats, començarem el debat sobre l'orientació política general del Govern en el cas del dia 20 de novembre del 2012. Intervindrà el Molt Hble. President de les Illes Balears Sr. José Ramón Bauzá.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Sr. President, senyores i senyors diputats, digníssimes autoritats presents avui en aquesta cambra, senyores i senyors.

Aquest debat sobre l'estat de l'autonomia és el vint-i-sisè que acull avui aquesta cambra, en la qual tants i tants diputats han fet feina per millorar la vida de les persones d'aquesta terra. Des que el president Gabriel Cañellas protagonitzà el primer, els dies 11, 12 i 13 de novembre de l'any 1985, aquí hi ha hagut debats intensos, posicions enfrontades, també qualche pic concordants, però vull començar agraint a tots els que alguna vegada s'han assegut a algun d'aquests escons la seva dedicació i el seu interès per millorar la nostra societat, que és exactament el mateix en què coincidim tots els que avui som aquí presents. Perquè tan cert és que elegim diferents camins com que desitjam la mateixa cosa: el millor per a les Illes Balears.

El mes de novembre de l'any 1985 Francesc Triay, representant del Partit Socialista, va defensar la necessitat de sol·licitar un debat sobre l'estat de la comunitat, i tots els grups varen donar suport per unanimitat a aquesta iniciativa.

Per a Damià Pons el debat donaria credibilitat a la institució i permetria conèixer als ciutadans si el Govern compleix o no amb el seu programa i si es viu millor des de llavors.

Jeroni Albertí, representant d'UM, considerava que amb el debat "aconseguiem que s'entengui el que feim i per què ho feim".

Finalment Gabriel Godino, del Partit Popular, estava convençut que els polítics podrien demostrar que els polítics no solament estan per seure a les cadires i sortir als mitjans de comunicació.

Avui, vint-i-set anys després, jo vull repetir les paraules que va expressar Godino i felicitar el Partit Socialista per haver trobat la manera de debatre la filosofia política del Govern, i a la resta de forces polítiques també pel seu suport. Sumant i dialogant trobarem solucions. Centrant-nos en el que ens separa només restam i retrocedim en el camí de la democràcia participativa. Cerquem solucions, i si pot ser tots junts, molt millor.

El 20 de maig de 2011, una àmplia majoria va donar al Partit Popular la seva confiança, i la hi va donar bàsicament per canviar les coses. Una àmplia majoria va dir que havia arribat el moment de fer les coses d'una altra forma, d'una altra manera, perquè continuant fent el mateix es continuarien donant els mateixos resultats. En aquest debat que celebrem avui tenc principalment un objectiu que intentaré explicar de moltes maneres, però un únic objectiu: demostrar que les coses sí estan canviant, i estan canviant per a millor. Aquest govern sí que s'atreveix a canviar les coses, a deixar de transitar tants i tants camins ja recorreguts que ara ja s'ha demostrat, almenys en aquestes circumstàncies, que no són útils.

Tampoc no pretenc presentar-me davant la societat avui aquí i dir que tot està solucionat, perquè no és cert; hi ha molta feina a fer i jo som el primer que ho sé, de la mateixa manera que sé tota la feina que s'ha fet i que a vegades potser no hem sabut explicar, però sí que és una feina feta. Continuarem esforçant-nos en això, encara que també els dic que continuarà interessant més, molt més per a mi, el que feim que el que deim, i precisament referit al que feim, a l'acció d'aquest govern, també vull dir abans d'entrar en matèria que sé que hem comès qualche error, i no em costa tampoc reconèixer-ho. Ens esforçarem més perquè en el futur siguin els mínims, però no puc, evidentment, prometre que no hi hagi errors. Aquest govern està format per persones compromeses amb el canvi, persones que fan feina per al conjunt de la societat, i que estan donant cada un d'ells, dia rere dia, el millor de si mateixos en una situació realment difícil i complicada.

Quan em vaig presentar a les eleccions ho vaig fer sent conscient del repte que hauria d'abordar si sortia elegit. No puc dir que no esperàs una situació difícil, era una obvietat, però he de dir que a l'hora de veritat, tant jo com els consellers, els directors generals i altres persones que juntament amb els funcionaris feim feina dia a dia per millorar la situació, el que ens hem trobat no ha estat una situació difícil, ha estat una situació caòtica i dramàtica.

Aquesta és la veritat, i hi ha qui vol veure en afirmacions com aquestes un intent de desentendre'm dels problemes i, sense més ni més, llençar les culpes als d'abans, la passat, i els dic que no és la meua intenció, entre altres coses perquè, al passat, podem donar-hi totes les voltes del món, però no el canviarem, és el que és, però el que no faré és deixar de dir per què i com hem arribat a aquesta situació. No podem negar que condiciona, i molt, el nostre present. A tot estirar, si som intel·ligents, aprendrem i evitarem caure en els mateixos errors. D'aquí la necessitat de canviar la manera de fer, que és en allò que nosaltres estam immersos.

Assumesc la meua responsabilitat, no pot ser de cap altra manera, i la meua responsabilitat és fer que el projecte en què tantes persones de Mallorca, de Menorca, d'Eivissa i de Formentera van depositar la confiança sigui, el més aviat possible, una realitat.

El primer tema que vull abordar és el de la corrupció, tan d'actualitat en aquests dies. Ja vaig dir fa uns dies en aquesta mateixa cambra que no fallaria a la societat en el meu compromís davant la corrupció, i avui ho reiter, no fallaré. Vaig impulsar el codi ètic, que es compleix, i que record que diu que una persona imputada ha de posar el seu càrrec a disposició del partit, i que amb mesures cautelars ha d'abandonar de manera immediata el seu càrrec públic, en el cas que n'ocupi un, i serà suspès de militància.

Ja quan vaig anunciar que a les llistes del Partit Popular no hi hauria persones imputades vaig ser el primer i únic candidat a president a tot Espanya que va adquirir aquest compromís públic i en públic, i vaig dir que lamentava que la resta de formacions polítiques no ens acompanyàs en aquest compromís de regeneració. Avui, a més, els dic que limitar-se a celebrar la corrupció dels altres i a tapar i a amagar la seva, no aporta res a la societat.

Pretenc en aquest discurs explicar el que aquest govern està fent, el que aquest govern està canviant, perquè estam davant un govern que compleix, que té un projecte molt definit i que malgrat les dificultats i els errors es troba en el camí correcte i té la capacitat i la força necessàries per seguir endavant.

Els processos de canvi mai no són fàcils, mai. S'han de superar unes quantes resistències, i si parlem d'un canvi en la manera de fer i en manera relacionar-se políticament i mediàticament els obstacles poder arribar a ser molts. Doncs bé, aquest govern s'enfronta a aquestes resistències, perquè el compromís principal no és amb uns quants sinó amb la majoria. El compromís és amb la societat, sense intermediaris i sense agents.

Un canvi inajornable era el del model econòmic. Havíem de deixar enrere l'economia de la subvenció, la cultura de la subvenció, per apostar fermament per l'economia productiva, i sabíem que deixar enrere la política de la subvenció seria car en temes poc intangibles, però era necessari fer-ho. L'any 2010 es varen concedir subvencions per valor de 10,8 milions d'euros només a sindicats, a patronals i a mitjans de comunicació, l'any 2010. L'any 2012 hem atorgat tan sols 800.000 euros, 10 milions d'euros menys que l'any 2010, a sindicats, a patronals i a mitjans de comunicació. Ja no hi ha empreses que es creïn només per captar ajuts públics, i no hem deixat de ser on de ver hem de ser, però sí que hem deixat de posar doblers públics on de ver no estava justificat, i on si s'ha d'eleger per falta de recursos no podíem continuar estant, simplement per una qüestió de prioritats.

He de matisar que tota la política que desenvolupa aquest govern -i dic tota, sense excepcions- gira entorn de les persones, perquè en ocasions pareix com si l'economia no tingués res a veure amb les persones, com si el que afectàs les persones només fos l'educació, la sanitat o els serveis socials, que les afecta, evidentment que les afecta, però no només això, perquè si volem fer sostenible aquest model, aquesta educació, aquesta sanitat, aquests serveis sociosanitaris, el millor és gestionar bé els recursos públics, els recursos econòmics.

Aquí ja no hi ha endeutament, aquí ja no podem dir que pagarà el que vengui després. El millor que podem fer per les persones és optimitzar, euro a euro, els pressuposts, deixar de gastar en el prescindible i aportar models d'eficiència i d'eficàcia. Així aconseguirem que les pròximes generacions tinguin els mateixos serveis de què hem gaudit tots nosaltres, i serà fent una política per a les persones.

Si avui fos 30 de juny de l'any 2011, quan vàrem arribar al Govern, aquest govern tendria un deute de 6.000 milions d'euros; d'aquests 6.000 milions d'euros, uns 1.000 milions d'euros aproximadament estarien suportats pels proveïdors, proveïdors que per cert no podien arribar a final de mes i que estaven ofegats pels impagaments del Govern, alguns d'aquests impagaments des de l'any 2008. I, a més, si avui fos 30 de juny de 2011 tendríem uns pressuposts prorrogats per no haver volgut fer front a la realitat, a la realitat que imposava ajustos en la despesa i revisions dels ingressos, de tal manera que el Govern es gastava a l'any més de 1.000 milions d'euros que no tenia. Si avui fos 30 de juny de 2011 el Govern tendria 250.000 factures a proveïdors sense pagar.

Però avui no és dia 30 de juny del 2011, i les xifres de les obligacions reconegudes i pagades des de llavors fins avui no donen lloc a cap tipus de dubte. En aquest temps aquest govern ha reconegut obligacions des de 30 de juny de 2011 fins a 30 de setembre de 2012 per valor de 3.190 milions d'euros, i n'ha pagat 3.175. I amb el Pla de pagament a proveïdors hem pagat factures per un valor de 842 milions d'euros, factures a proveïdors que no cobraven.

I aquí tenim un canvi, on hi havia un govern que contractava sense tenir doblers per pagar, n'hi ha un que no compra el que no pot pagar. On hi havia qui carregava a l'esquena dels proveïdors el finançament de les seves despeses, hi ha un govern que paga els proveïdors i paga les seves obligacions. On hi havia un govern que no s'atrevia a aprovar els pressuposts per no haver de prendre decisions difícils, però imprescindibles i necessàries, hi ha un govern que s'atreveix i que assumeix el desgast lògic de governar en aquesta conjuntura social i econòmica.

Per cert, pobre d'aquell o d'aquella que vulgui gestionar aquest moment amb un ull posat en els pressuposts i un altre en les enquestes electorals o en els mitjans de comunicació, si així ho fa es demostra qui pensa en la seva pròpia imatge i quedar bé i qui assumeix la dificultat de gestionar amb valentia, encara que sigui amb un desgast personal i del seu govern.

(Alguns aplaudiments)

Això pel que fa als pressuposts de la comunitat, perquè també faré una menció especial sobre els pressuposts generals de l'Estat. Ja ho vaig dir en el seu moment, i mai no he ocultat el meu descontent amb la inversió de l'Estat per al pròxim any a la nostra comunitat, són uns pressuposts injusts que no es mereixen els ciutadans de les Illes Balears; per això aquest govern ha continuat fent feina perquè aquests comptes puguin millorar, una millora que almenys ens pugui situar en l'aportació de l'any passat i que compleixi amb les ciutadans d'aquesta terra, com nosaltres igualment, aquest govern compleix les seves obligacions amb l'Estat. Més endavant, si m'ho permeten, els detallaré els avanços en aquest sentit.

Reclamam, i hem aconseguit posar damunt la taula del Govern de l'Estat la revisió del sistema de finançament autonòmic, perquè no és cert que les Illes Balears siguin a la mitjana de finançament de la resta de comunitats autònomes; el sistema regulat a la Llei 22/2009, és un sistema que consideram extraordinàriament complex, poc transparent i injust.

A cada fòrum o reunió amb el Govern de l'Estat, el Govern balear ha sol·licitat la millora del finançament en casos que beneficiïn les Illes, com les pujades impositives, l'IVA o els impostos especials que ara recauen per complet a l'Estat. En aquest sentit, continuam fent feina per millorar aquest sistema. No és cert que el Govern hagi renunciat a les inversions estatutàries o al Fons de competitivitat, el Govern no renuncia a res, no ha deixat de reclamar i continuarà reclamant on i quan faci falta tot el que es deu a la nostra comunitat.

Hem sol·licitat al Govern de l'Estat ser en la mitjana de la resta de comunitats, no volem més finançament que els altres però tampoc no en volem menys; les Illes Balears són per sobre de la mitjana quant a capacitat recaptadora, però vull deixar clar que encara que reivindicuem una millora volem continuar sent solidaris.

I continuem. Si tornàssim al 30 de juny de l'any 2011 ens trobaríem amb un sector públic instrumental inapropiat, desbordant, fet a base de girs polítics, immens, un malbaratament exagerat, hi havia un total de 178 empreses públiques i un govern que no va fer res sobre això. Perquè si avui fos 5 de maig de l'any 2011, podrien llegir vostès a un diari local, a una entrevista a qui era en aquell moment conseller d'Economia, que deia, entre d'altres coses, el següent -i ho cit textualment-: "Balears ha d'amortitzar 600 o 700 places a l'any. No podem mantenir un sector públic d'aquesta magnitud, és impossible, inviable; no podem tenir 170 empreses, deficitàries la majoria, i no tallar el problema." Això quatre anys formant part del Govern, quatre anys amb el problema i quatre anys de no fer res.

Doncs bé, aquí tenim una altra demostració del canvi, avui, 20 de novembre de l'any 2012, Balears compta amb un govern que fa allò que és correcte, i ho diré clarament: si no ho va fer l'anterior govern del pacte va ser per no haver d'afrontar i abordar acomiadaments, pensant en les eleccions i també perquè no podien arribar a un acord perquè cada una de les persones i dels grups que formaven el pacte defensaven interessos diferents. I nosaltres no repetirem aquest error, és impossible dimensionar el sector públic instrumental sense que afecti persones, és dolorós, molt dolorós, però calia fer-ho, cal fer-ho i ho feim.

I ho vàrem fer, i va ser una mesura que el mateix secretari general del PSIB, el Sr. Francesc Antich, va aplaudir a la seva mateixa roda de premsa, el setembre de 2011, afirmant i coincidint amb el Partit Popular en el fet que el sector públic de les Illes Balears necessitava ser racionalitzat per aconseguir una administració -i cit textualment-: "més àgil, més transparent i més forta". Si a 30 de juny de 2011, els haguéssim trobat amb aquest inici de reducció del sector públic instrumental, avui ho agrairíem tots, i els puc assegurar que un servidor encara més al Sr. Antich.

A dia d'avui ja hem iniciat el procés d'extinció, de fusió o d'integració de 100 empreses públiques, consorcis, fundacions o institucions. Del pla que s'implementa des de l'Oficina de Control Pressupostari, el Consell de Govern ja n'ha aprovat les tres primeres fases, i cada divendres veim com aquestes actuacions es converteixen a una realitat; sense anar més enfora, el passat divendres, en el Consell de Govern es va aprovar la reducció de 23 consorcis menys. I com a dada, els confirm que l'aportació als pressuposts de la comunitat a empreses públiques de 2010 a aquest pressupost de 2013 s'ha reduït en 311 milions, que ja no pagam tots. Hem reduït, del pressupost de 2010 a aquest pressupost de 2013, un 35% l'aportació del pressupost de la comunitat a les empreses públiques, i continuarem baixant, 35 de 2010 a 2012 i aquest 2013 un 4,49 més de reducció. El nombre d'empleats de les empreses públiques s'ha reduït en un 20% en aquest exercici.

Davant la conjuntura econòmica que ens condiciona, l'estalvi s'aconsegueix eliminant duplicitats amb els serveis de la mateixa comunitat, reduint inversions irresponsables i ajustant el personal a les necessitats.

El nostre primer compromís és l'equilibri pressupostari, és imprescindible equilibrar els nostres comptes, hem de continuar ajustant i generant un estalvi que ens pugui permetre a tots llevar-nos aquest deute. Sanejar els comptes no pot ser més que positiu i alliberarà molts de doblers perquè en el sector privat es pugui moure l'economia i tenguim accés, aquest sector privat, a un crèdit que avui pràcticament només es consumeix per la mateixa administració. Una cosa que avui és encara difícil, però que serà possible en un futur no gaire llunyà.

El procés de transformació ja s'ha iniciat i en el futur veuran els resultats; canviar l'administració no és fàcil i sens dubte no pot fer-se d'avui per demà i sobretot no es pot fer amb precipitació.

Vull destacar que hem reimpulsat el Pacte local per millorar les relacions amb les administracions locals i insulars, analitzant les duplicitats i impulsant la supressió de competències impròpies, per simplificar, racionalitzar i també estalviar.

El Govern continuarà aportant les quantitats que percebien els consells, 25 milions d'euros al Consell de Mallorca, 3 al Consell d'Eivissa i 3 milions al de Menorca, però amb un canvi, aquestes aportacions passaran a ser pressupostàries, i no les famoses bestretes que únicament es varen aportar i aprovar i aplicar en temps del govern del pacte, fet que suposarà una major garantia i seguretat per al seu cobrament per part dels consells. Tenim la intenció d'arribar a un acord en el marc del Consell financer interinsular sobre la Llei de finançament dels consells, que s'hauria d'haver aprovat l'any 2007 i que amb quatre anys no es va avançar absolutament res, simplement perquè no interessava.

Però quan parlem d'administració, no només parlem de comunitat autònoma o de consells, seguint amb els nostres acompliments electorals, hem creat també la delegació del Govern a Formentera. Fins a la constitució de la delegació, Formentera no tenia representant del Govern a diferents àrees, com la sanitat o l'educació; per agrupar totes aquestes competències s'ha constituït la delegació, amb la qual ha de millorar la col·laboració i la fluïdesa de la relació amb el Consell de Formentera.

Continuem analitzant com hem canviat l'administració.

Ens hem adaptat a les garanties de la Constitució i al mateix Estatut d'Autonomia per poder modificar la Llei de funció pública i du a l'administració la realitat bilingüe de la nostra societat, acomplir l'Estatut d'Autonomia i acomplir la Constitució Espanyola, encara que a alguns els pesi.

Hem millorat la conciliació de la vida familiar i laboral dels empleats públics instaurant la flexibilitat i la possibilitat de reduir la jornada i fomentant la formació en horari laboral.

Hem apostat pels avantatges de les noves tecnologies, hem creat el canal de consulta del servei de l'administració de la comunitat a les xarxes socials, com ara a Twitter i hem potenciat la web com a canal informatiu les 24 hores. Hem canviat el sistema de comunicació d'alerta del Servei d'Emergències 112, d'sms a correu electrònic.

(Remor de veus)

Carai!, se'n riuen vostès?

(Algunes rialles)

Una dada, aquest cost de les notificacions, en un mes d'activitat superava els 3.000 euros, els que diuen carai!, han de saber que ara només costa 195 euros, carai!

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

Carai! Carai, no! Molt cara ens surt la gestió.

I utilitzam el sistema de videoconferència per a reunions de caràcter tècnic que afecten les diferents illes, són simples exemples d'aplicar l'eficiència a l'administració.

Una qüestió important que ja hem fet amb funció pública i amb la qual feim feina per extrapolar a la resta del Govern és la creació de la Central de Compres, que actualment impulsa el nou contracte per al subministrament elèctric, el servei de neteja i el de seguretat i vigilància. Estimam un estalvi entre un 20 i un 30% de la despesa actual en cada matèria que es pugui gestionar; estimam un estalvi d'uns 74 milions a totes les conselleries. Només centralitzant el consum energètic, només amb el consum energètic es redueix la despesa amb 5 milions d'euros l'any. No pretenc avorrir-los amb xifres, el meu objectiu és demostrar-los que un canvi en la gestió dels recursos sí és possible.

D'altra banda, el passat mes d'octubre va entrar en funcionament el nou BOIB electrònic que suposa el primer procés telemàtic íntegre entre l'Administració de la comunitat autònoma, el Govern, consells insulars i ajuntaments, es tracta d'un pas clar cap a la simplificació administrativa per la qual advoca el Govern, amb l'estalvi de temps i de doblers que pugui implicar.

És un procés de transformació lent, però els puc assegurar que avança. No veuran vostès a cap cas un vaixell de grans dimensions que canviï de rumb ràpidament, és una maniobra lenta que s'ha de fer bé i sobretot que s'ha d'estar orientat cap al rumb encertat. I això és el que feim, canviar l'administració.

Com vostès saben, el primer que vaig fer va ser un govern molt reduït, molt reduït, ni més ni menys que 26,6 milions d'euros més reduït. L'anterior legislatura es va començar amb 14 conselleries i 66 direccions generals i en aquesta legislatura tenim 6 conselleries, una Vicepresidència Econòmica i 31 direccions generals, una gran diferència.

Vostès saben que aquest govern no veu l'administració com a col·locadora, sempre he dit, i avui ho torn reïterar, que l'administració no pot ser l'oficina de contractació dels partits polítics, cosa que també és un canvi respecte del passat. És fàcil augmentar fins a 6.000 el nombre d'empleats públics contractats irresponsablement, sense tenir la capacitat pressupostària d'assumir aquestes nòmines, és fàcil.

(Remor de veus)

Per cert, d'aquests 6.000 nous empleats públics sense que es poguessin pagar, d'aquests 6.000, 3.500 contractats els darrers quatre mesos de legislatura.

(Remor de veus)

Sempre hem dit que els llocs de feina que falten els han de crear els empresaris, siguin grans, petits o mitjans, els emprenedors, en definitiva, la iniciativa privada a la qual hem d'ajudar. Per cert, assumec que en això hem de continuar millorant, és una assignatura en la qual ens hem d'aplicar més, hem de millorar les relacions entre l'àmbit públic i el privat, perquè sens dubte és una de les oportunitats que ens brindarà aquesta situació de crisi. I continua canviant la tendència, els he dit al principi de la meua intervenció que sota cap concepte no es despregui de les meves paraules que ja està tot fet, perquè no seria ver.

Però també els he dit que hem avançat molt perquè s'està fent molta feina i de la feina sempre en surt el profit. És possible que els mitjans de comunicació puguin recollir alguna de les dades que a continuació es pugui facilitar com a brots verds, però res més lluny de la meua intenció, simplement vull concretar els beneficis que ja s'estan donant, en canvi, que duem a terme amb una nova forma i manera de gestionar els interessos públics.

I com a mostra els comentaré una sèrie d'exemples: de gener a setembre d'aquest any 2012, el nombre de societats mercantils creades ha augmentat un 8% respecte del mateix període de l'any 2011, això ha suposat la creació de 1.740 noves empreses més que a l'exercici anterior. El nombre d'altres d'autònoms ha augmentat un 10,1% a Balears entre el 2011 i octubre de 2012 i ha passat de tenir 19.098 autònoms l'any 2011 a 21.030 l'any 2012. Les exportacions, durant els primers set mesos de l'any, han crescut un 62,3% respecte del mateix període de l'any 2011. A 31 de setembre, el nombre de mercaderies transportades via marítima ha crescut un 3,7% respecte del mateix període de l'any 2011, i només a Menorca les mercaderies als ports han augmentat un 40,8%.

Analitzant les dades de setembre a setembre a Mallorca, l'afiliació a la Seguretat Social ha augmentat un 0,1% i a les illes Pitiüses un 7,4%. Els contractes pugen d'octubre a octubre un 12,4 a Mallorca, un 15,2 a Menorca i un 17,1 a Eivissa.

També han augmentat les pernотacions en els hotels, un 12,4% a Mallorca, un 7,9 a Menorca.

L'increment de passatgers als nostres aeroports ha estat, segons la variació interanual, del 3,9 a Mallorca, del 5,4 a Menorca i del 0,4 a Eivissa.

No tot va tan malament, el Col·legi d'Arquitectes ha visat a Eivissa i Formentera gairebé un 30% més de nous projectes.

Hi ha més dades, moltes més, és una realitat de petites xifres, disperses en estudis estadístics, que reflecteixen una societat que és capaç de tirar endavant.

Ara vull parlar de turisme, el motor de la nostra economia. I els vull recordar el primer punt del nostre programa electoral, que diu el següent: "Proposam la revisió de la legislació desenvolupant i actualitzant la Llei general turística i els plans d'ordenació turística per adaptar-los a les noves necessitats d'acord amb les demandes de la iniciativa privada i en permanent diàleg".

Això és el que vàrem dir que faríem i el 17 de juliol d'aquest any aquest parlament va aprovar la nova llei general turística. Això també és canviar les coses. Una llei que és el millor que podíem fer per al motor de la nostra economia, ja que l'anterior era obsoleta i no permetia al nostre sector competir en igualtat de condicions, sobretot amb destinacions emergents.

Aquesta temporada turística, que acaba ara mateix, ha estat bona, molt bona, per a Mallorca, per a Menorca, per a Eivissa i per a Formentera. El 2011 s'ha iniciat la recuperació turística amb l'arribada de 12,2 milions de turistes fins a la data.

És important remarcar un detall i és que ara gastam molt menys en promoció turística. De fet, quan vàrem arribar al Govern vàrem paralitzar accions de promoció per valor de més de 10 milions d'euros. Només en presència a fires haurem passat de 18 milions a 9 milions d'euros. Fa pocs dies, com saben vostès, ha tengut lloc a Londres la World Travel Market. El nostre pressupost per a enguany ha estat de 310.000 euros; l'any passat, l'any 2011 era de 467.941 euros.

Saben, però, quin va ser el pressupost abans que les coses canviassin? L'any 2010 amb el Govern del pacte el pressupost va ser d'1,2 milions d'euros només per a la World Travel Market, 890.000 euros més que enguany, d'1,2 a 310.000 euros, es poden fer -els ho assegurem- moltes cases amb quasi 900.000 euros de despesa en promoció..., promoció per dir alguna cosa.

Només amb allò que és just i necessari feim el màxim que podem, miram la inversió i el retorn de cada euro del nostre ciutadà.

Que aconseguim més amb menys no és una frase feta, és obvi que no tot es fa gràcies a aquest govern, però sí que els puc assegurar que nosaltres feim els deures. Hi ha circumstàncies que ens han afavorit, evidentment, però això també és necessari, per això és necessari complir i estar preparat.

També vull parlar de la creació de la Mesa de batlles per al turisme, que recentment ha estat premiada per la Confederació Espanyola d'Editors, Escriptors i Periodistes d'Economia i Turisme per la seva missió de coordinació, formació, informació i impuls al turisme. Ja n'hem celebrada una a Eivissa, una altra a Menorca, dues a Mallorca i pròximament tornarem a convocar més meses.

I vull recordar la celebració del primer Fòrum Internacional de Turisme i Esport, celebrat entre els dies 18 i 20 d'octubre per remarcar la importància del producte esportiu com a element fonamental per generar turisme i aconseguir a les Illes una oferta diferenciadora i diversificada i, alhora, també afavorir la desestacionalització de la destinació. En aquest fòrum, el Fòrum Internacional de Turisme i Esport, hi varen assistir 20 operadors turístics especialitzats específicament en turisme i esport.

Un factor important en el qual hem de continuar fent feina és la connectivitat i respecte d'aquest tema teníem un objectiu molt clar: Menorca, l'illa més desfavorida en aquest sentit i més ara amb la desaparició de companyies aèries i l'ajust pressupostari d'altres.

I puc dir que alguna cosa canviarà respecte a això perquè el passat 4 d'octubre ja es va publicar la licitació oficial de l'OSP de la ruta Maó-Madrid. Ara hi ha obert un termini de dos mesos per a la presentació d'ofertes i una vegada adjudicada la declaració d'OSP es perllongarà per un espai de vuit mesos, en concret des de l'1 d'octubre al 30 de maig, mentre que al trimestre restant, que és la temporada alta, la ruta estarà sota el lliure mercat. Hi haurà quatre connexions diàries tant els cap de setmana com els dies feiners, i això, sens dubte, serà un gran avantatge per als menorquins respecte del que tenien abans i, sobretot, una mesura molt justa i un compromís tal com vàrem adquirir amb el president del Consell Insular de Menorca i amb la resta de menorquins.

L'illa d'Eivissa tampoc no és aliena a aquest problema, de la connectivitat amb la península, i cit també la ministra de Foment, la Sra. Ana Pastor, que va dir: "Estam mirant de quina manera es poden considerar especials i obrir l'OSP, malgrat que hi hagi alguna línia ja operativa". Des del primer moment aquest govern ha fet feina i continuarà fent-ne amb el Govern central per cercar solucions, siguin l'OSP o altres que puguin garantir també la connectivitat d'Eivissa a preus assequibles. La nostra feina en aquest cas s'ha vist reforçada i ha donat els seus fruits a la voluntat de solució per part del ministeri de Foment que des del principi ha mostrat la seva sensibilitat a la connectivitat de les Illes Balears i -ho torn repetir- especialment a l'illa de Menorca.

Passarem dels aeroports als ports. Continuaré amb Menorca perquè, l'actuació més important en aquesta matèria, també l'hem duta a terme en aquesta illa, a Menorca. Em referesc a l'ordenació del port interior de Ciutadella, el port antic, aconseguint per a això un acord unànim de totes les parts implicades -ajuntament, propietaris d'amarraments, club nàutic i Associació Menorquina d'Empreses Nàutiques.

Des de l'inici de la legislatura vaig dir que el sector nàutic era estratègic en aquest projecte i encara que hem avançat en algunes coses, també he de dir que ens esforçarem més per millorar en aquest àmbit, perquè el sector ho demana i perquè és molt important per a l'economia balear.

Hem anunciat recentment que entre els dies 1 i 5 de maig tindrà lloc al Moll Vell de Palma el Palma Boat Show, per cert, un bon exemple de col·laboració obligatòria entre el sector públic i el sector privat. Els record que l'any passat finalment es va decidir no celebrar el Saló Nàutic per repensar el model i ara, hem presentat aquest esdeveniment molt millorat, consensuat amb el sector nàutic i amb molt menys cost per a tots els pressuposts públic. M'alegra especialment que haguem estat capaços de reunir en aquest comitè organitzador per primera vegada representants de totes les associacions empresarials de nàutica d'oci presents a les Illes Balears -per primera vegada-juntament amb les més representatives en l'àmbit estatal, la Cambra de Comerç de Mallorca, l'Ajuntament de Palma i l'Autoritat Portuària.

Per acabar respecte d'aquest tema, vull dir també que hem reforçat la promoció del nostres ports en l'àmbit del turisme de creuers. Per això, el març assistirem a la Seatrade Cruise Shipping, la fira més important del món dedicada al mercat dels creuers. Aquest estiu ja han arribat creuers a la rada exterior dels ports autonòmics de Sant Antoni de Portmany, de Ciutadella i del Port de Sóller amb un total de 2.290 passatgers. Des de l'any 1983 no havia arribat cap creuer en aquests tres ports.

Hi ha un tema que no vull evitar, al contrari, un tema sobre el qual tenc molt d'interès a parlar, he sentit dir tant al PSOE com al PSM que la bona temporada turística ha tengut molt poca incidència a les xifres d'atur, i és veritat que ha de millorar, però, s'imaginem vostès com haurien estat aquesta temporada, les xifres de contractació, amb una mala temporada turística? Crec que sobren els comentaris.

I que consti que som el primer a demanar a aquells a qui les coses els van bé que facin un esforç, que repercuteixin a la societat i que siguin generosos i cooperin perquè d'aquesta, en sortirem amb l'aportació de tots. Els asseguro que el Govern hi posa de la seva part perquè ens vagi bé a tots, modificant lleis i fent el que ara és a les seves mans, no podem fer cap balanç positiu mentre tenguem les xifres d'atur que tenim, mentre hi hagi atur estarem en deute, així és, i és una cosa en la qual hem de continuar fent feina perquè ho hem de canviar. Igual que hem de canviar la manera d'apostar per l'esport.

L'esperit d'esforç i de feina en equips que guia l'esportista és el mirall en el qual ens hauríem de mirar també els polítics. Vull tenir unes paraules per a l'esport i per als nostres esportistes. Són i continuen sent un valor afegit al nostre patrimoni, a la nostra cultura i a la nostra capacitat de lluita. En

aquest sentit pensam que era important convertir-los, a ells i a les seves accions, en ambaixadors internacionals de les nostres illes. Per això, per reflectir tot el nostre orgull pels esportistes de les Illes i inculcar als nostres nins i nines la passió més sana, crearem el Centre d'Interpretació de l'Esport, un museu viu, que va créixer gràcies a les aportacions privades i gràcies a les proeses i fites esportives que els esportistes, en les diferents disciplines, ens brinden dia a dia.

El Govern dona suport als esportistes de Formentera, d'Eivissa, de Menorca i de Mallorca i no deixarà de ser devora d'ells. Per això, continuem amb el programa de suport tant a esportistes destacats com de suport al transport de interlínies i també a la península dels esportistes. Cal facilitar-los la mobilitat perquè continuïn triomfant, així hem aconseguit 500.000 euros en ajuts a 165 esportistes d'alt nivell a les Balears, entre els quals hi ha els que practiquen esport adaptat, els que varen participar en els Jocs Olímpics i Paralímpics de Londres i els que també tenen una beca. Continuem canviant, canviant l'estratègia per afavorir l'ocupació. Són moltes i diferents les polítiques per les quals es pot optar per lluitar contra l'atur, ja n'hem esmentat alguna de les que potenciam i d'altres que a nosaltres ens pareixen irresponsables, com ara la contractació en el sector públic o la falsa associació d'increment d'ocupació lligat a la inversió pública.

M'han de permetre, però, també esmentar altres coordenades del nostre full de ruta per a aquest canvi.

El Servei d'Ocupació de les Illes Balears, el SOIB, va conèixer, dia 9 de juliol de 2010, l'informe definitiu d'auditories de sistemes i procediments del programa operatiu del Fons Social Europeu emès per la Intervenció General. Aquesta auditoria posava de manifest que el sistema de gestió i control aplicats pel SOIB simplement no varen funcionar. La suspensió dels pagaments era imminent i perillaven 38 milions d'euros destinats al foment de polítiques d'ocupació.

Aquest govern va posar fil a l'agulla i actualment disposa d'un nou pla d'acció totalment implementat i des de març fins a juliol ha estat auditat per la Intervenció General. Els anteriors responsables del SOIB varen tenir més de dotze mesos per corregir aquestes deficiències i en dotze mesos simplement no ho varen fer. L'auditoria de la Intervenció ha constatat, aquest mes de juliol, que aquest nou govern, amb aquesta nova gestió en el SOIB, ha corregit i ha esmenat les greus deficiències i, de fet, ho ha aprovat en tots els seus aspectes i amb la millor nota. Aquest govern, aquest nou govern, ha canviat i ha evitat la suspensió imminent dels pagaments per evitar perdre 38 milions d'euros en ajudes a l'ocupació.

Lluitar contra l'atur no només passa per exercir polítiques d'ocupació, és una realitat inqüestionable que les Illes Balears són marcadament estacionals. Moltes persones han mirat el concepte d'estacionalitat de maneres molt diferents i al final són on érem.

L'entrada de turistes a les Illes Balears es concentra en un 80% en dos trimestres a l'any, cap altra comunitat autònoma a Espanya no presenta una concentració tan alta en tan pocs mesos. A més, el mes de novembre de cada any la taxa d'afiliació a la Seguretat Social cau de manera molt acusada, un 62,9% respecte del mes anterior.

Per això, ens vàrem marcar com a objectiu aconseguir la bonificació del 50% de la Seguretat Social als fixos discontinus durant els mesos de març i novembre, cosa que vàrem proposar a la ministra de Treball, la Sra. Fátima Báñez, i que va recollir a nivell ministerial a proposta d'aquest govern. Una mesura amb la qual aspiram a animar les nostres empreses a allargar la temporada turística pels extrems. I dins aquesta estacionalitat continuam fent feina per poder donar i finalitzar el Palau de Congressos, peça fonamental, en una oferta de qualitat, amb un projecte i producte definit, com és el cas dels congressos d'alt nivell, un producte altament necessari per al turisme de les Illes Balears.

Les dades demostren que durant els dos últims trimestres Balears ha encadenat un increment interanual del nombre de persones ocupades i ha estat l'única comunitat de tota Espanya que ho ha fet, i la marca és a nivell interanual. Ens els últims mesos som la comunitat en què menys creix el nombre d'aturats respecte de l'any anterior, i el nombre de contractes de treball creix en tots els sectors respecte de l'any 2011.

Devora això, l'atur entre els menors de 25 anys a les Illes registra quatre mesos consecutius de descensos a nivell interanual, de juliol a octubre. El mes d'octubre l'atur juvenil va baixar a sis comunitats autònomes, una d'elles és Balears, que va ser la comunitat on més va baixar.

És important tenir en compte dues dades -insistesc, no pretenc criticar ningú sinó simplement constatar fets. En el darrer debat de la legislatura anterior el president Antich va dir que gràcies a la inversió pública de 3.000 milions d'euros s'havien pogut mantenir 40.000 llocs de feina. El temps ens ha demostrat que eren ficticis, els 3.000 milions i els 40.000 llocs de feina. Eren pa per s llavors i deute i atur per s avui. Si qui ocupàs avui la Presidència del Govern aspiràs a salvar els mobles amb la inversió pública els puc dir que, simplement, no ho podria fer. També perquè hi va haver algú abans que ho va voler fer i va deixar deute i atur per al futur.

I la segona dada a la qual volia fer referència és l'augment de la població activa, el que, sens dubte, condiciona la lectura de les dades de l'atur. El tercer trimestre de 2012 la població activa era de 629.400 persones, 13.800 persones més que en el mateix període de l'any 2011. Per tant, si augmenta la població activa i les xifres d'atur són les que són, no està tan malament la gestió d'aquest govern, però d'això vostès no diuen res perquè no els interessa.

Així que, és clar, el camí és donar suport als emprenedors, donar suport als empresaris i saber mostrar a la nostra illa la millor cara per aconseguir inversions sempre emmarcades en el nostre marc de legalitat. No es tracta que es faci el que no es pugui fer, no, però tampoc que pel capritx d'uns quants, d'uns pocs, no es faci el que sí es pot fer.

És el Govern que ha de vetllar perquè es compleixin les regles del joc en matèria de comerç i deixar que sigui el mercat que es reguli per si mateix, sense ingerències ni intervenció de l'administració, que l'únic que fa és crear competència deslleial per part de l'administració i distorsionar el mercat.

Per tant, com fer una política que afavoreixi les inversions? Molt senzill, generant un marc segur i adequat per als nostres inversors. Per això totes les nostres actuacions han d'anar adreçades també a crear seguretat jurídica, que els empresaris sàpiguen com i on poden invertir i sobretot que no canviïn les regles del joc en funció de qui governa.

Una política de suport a la petita i mitjana empresa que representa més del 85% del nostre teixit empresarial. I en la nostra aposta pel petit comerç de les Illes vàrem crear la Llei d'emprenedor de la micro, petita i mitjana empresa, en la qual es va estimar imprescindible i necessari crear nous instruments financers alternatius als actuals d'acord amb les noves necessitats empresarials i amb la crisi econòmica actual, que ha permès mantenir més de 2.200 empreses i més de 32.000 llocs de feina i que ha permès, mitjançant noves línies de finançament, l'accés al crèdit a 432 empreses i a 96 emprenedors.

Hem creat un pla d'internacionalització amb més de cent accions en marxa, en les quals participen més de 1.500 empreses. Refermam esforços amb el Govern de l'Estat per dur a terme un pla contra la competència deslleial i el frau. Ja hem quadruplicat el nombre d'inspectors, hem creat un pla de dinamització comercial a mida per a cada un dels municipis, com a mostra de suport, precisament, a l'economia local.

I hem aprovat la llicència exprés, a partir d'ara un autònom o un empresari que decideix fer el pas de muntar un negoci, en lloc de trigar mesos o anys a obtenir la llicència d'obertura, el podrà obrir immediatament mitjançant una simple declaració responsable.

(Remor de veus)

En qualsevol cas, el cert és que hem de continuar ajudant la iniciativa privada, i pos un exemple de com podem ajudar, fent referència una altra vegada a la nova Llei general turística: fins avui, segons les dades de la Federació Hotelera, s'han presentat només a Mallorca 142 projectes hotelers de renovació parcial, integral i de modernització augmentant la categoria, tot i que també n'hi ha també de nova planta, la majoria es desenvoluparan aquest hivern. Es parla de 142 projectes amb una inversió de més de 143 milions d'euros que suposarien la creació de més de 2.700 llocs de feina; és un canvi i sens dubte una bona notícia, creada arran de l'aprovació de la nova Llei general turística, en qüestió de setmanes.

(Alguns aplaudiments)

L'administració era percebuda, i encara ho és, en som conscient, com a un ens fiscalitzador, controlador i amb processos llargs i estèrils, l'administració és estàtica, immòbil, obsoleta davant els conceptes d'eficàcia, d'eficiència, de racionalitat i d'agilitat, ho saben els empresaris; al final l'objectiu és que l'administració sigui facilitadora, agiliti els tràmits perquè la iniciativa privada, el nostre motor de reactivació econòmica, ens ajudi a tots a fomentar el creixement i la generació de llocs de feina. Més de 6.000 llocs de feina i una inversió aproximada de 500 milions d'euros són les xifres que aportarà a les Balears l'aprovació per part del Govern, en Consell de Govern, dels quatre projectes d'interès autonòmic aprovats en el temps que duem a terme d'aquesta legislatura. Ho torn repetir: més de 6.000 llocs de feina, amb una inversió aproximada de 500 milions d'euros.

S'està revisant, actualitzant i modificant tota la normativa que havia quedat obsoleta o no responia a les necessitats actuals. Hi ha massa qüestions encara estancades o derogades per reglamentacions posteriors que, si no s'actualitzen, generen inseguretats jurídiques, buits legals o ineficàcia del fi per al qual realment es va crear aquesta normativa. Per exemple, lleis i normatives que es veuen afectades pel nou Estatut d'Autonomia, la Directiva comunitària Bolkenstein o l'Estatut Bàsic del Treballador i que a l'anterior legislatura, com que no es varen adaptar, es varen perdre les garanties i també les cobertures legals.

Un altre exemple d'ineficàcia administrativa i també un altre exemple de com han canviat les coses: si avui fos dia 30 de juny de 2011, la Comissió Balear de Medi Ambient tendria damunt la taula 777 projectes estancats, alguns de l'any 2007; d'aquells 777 projectes a dia d'avui només n'hi ha 300 de pendents, i d'aquests molts, la majoria, són nous.

He comentat anteriorment la important reducció feta pel Govern, però malgrat aquesta reducció vàrem voler donar i volem donar a l'agricultura un lloc preferent, perquè considerem que és estratègica en el manteniment i la generació de molts llocs de feina, relacionats amb un dels nostres sectors primaris i de productivitat més important.

L'agricultura, un sector que ens hem trobam amb l'aigua al coll, per la qual cosa el més important ha estat la tramitació i el pagament de més de 50 milions d'euros en ajuts pendents als agricultors i ramaders de les Illes Balears. Aquest govern va agilitar la tramitació perquè el camp balear fos el primer a percebre els ajuts de la Política Agrària Comuna; 23 dels 25 milions que ens corresponen, la qual cosa és un 91,2% del total, es varen abonar entre octubre i gener, davant la mitjana estatal que era pràcticament la meitat, un 49%.

A més, el Govern va abonar gairebé 10 milions en ajuts al Pla de desenvolupament rural, abans de finalitzar l'any 2011, deixant a zero els deutes que tenia en aquell moment amb el sector, deutes que no s'havien pagat.

Es tracta d'ajuts agroambientals i d'inversió real, cofinançats per la comunitat, el ministeri i la Unió Europea, que són molt beneficiosos per al teixit productiu, agrari i mediambiental de les Illes.

En acabar aquest any 2012 es preveu que s'hagin tramitat envoltant els 20 milions d'euros només d'ajudes en aquesta línia.

Enguany les Illes Balears han tornat ser una de les comunitats que ha tramitat més ajuts de la PAC l'any 2012, en el primer termini del pagament; en concret, un total de 10 milions d'euros que es varen començar a abonar a partir del passat dia 17 d'octubre.

Però malgrat tots aquests canvis positius per al sector, un sector que -torn repetir- tots considerem com a estratègic, el Govern vol anar més enllà, més enllà de la consecució de beneficis que puguin permetre al nostre sector competir en igualtat de condicions. En aquesta línia, reclamem a Madrid i a Brussel·les el reconeixement d'un règim especial per a les Illes Balears que consideri els inconvenients de la insularitat, com tenen altres territoris de la Unió, com és el cas de les Illes Canàries. Sense fanfarronades mediàtiques, sense protestes, però reclamem on toca i com toca.

Amb referència a la pesca, vull fer referència a l'avantprojecte de la futura llei, el nou text normatiu és fruit d'un treball consensuat amb els consells insulars i les diferents confraries de pescadors de les Illes.

La nova llei de pesca ordenarà la situació competencial derivada de l'aprovació de l'Estatut d'Autonomia; preveurà les mesures modernes de conservació i gestió dels recursos marins vius, com ara és el Pla de gestió; regularà la pesca marítimorecreativa i ordenarà el sector pesquer professional i obrirà la porta perquè els pescadors puguin complementar l'activitat extractiva amb altres activitats econòmiques que estiguin relacionades, concretament el turisme pesquer.

Un altre assumpte del que vull informar en aquesta compareixença és la tramitació del Pla hidrològic; n'hem recuperat la tramitació per canviar l'anterior, aprovat sense consens i de forma precipitada, per un de menys intervencionista i que pugui resoldre d'una vegada la gestió de l'aigua a les Illes. El pla esmentat es tramitarà a Madrid per tal que es pugui aprovar definitivament al llarg de l'any 2013.

Ara faré referència al territori. Parlaré de territori fent referència a l'aprovació de la Llei de mesures urgents per a l'ordenació urbanística sostenible, una mesura anunciada pel Govern i que, a més, recollia el programa electoral del Partit Popular. És una mesura que agilita la tramitació administrativa d'alguns expedients, dóna més seguretat a l'administrat i sobretot defineix d'una vegada per totes les diferències entre sòl rústic, sòl urbà i sòl urbanitzable.

No es tracta d'urbanitzar més, ni de consumir territori, sinó de regular el que s'ha fet malament els darrers anys i evitar que es torni a repetir.

(Algunes aplaudiments i remor de veus)

Aquest decret no deroga la desclassificació de 1.500 hectàrees feta pel pacte la passada legislatura, per la qual els afectats reclamen indemnitzacions entorn dels 900 milions d'euros.

És una llei important perquè és fonamental que les Illes Balears siguin jurídicament segures. Les normes han de ser senzilles, àgils, fàcils, estables, no interpretables i que ens reclamin 900 milions d'euros per canvis de criteris no és una bona targeta de presentació per als inversors, és una cosa que sí o sí hem de canviar.

Parlam de territori. Un concepte ple d'estereotips buits quan es parla des de l'oposició del que fa el Partit Popular, i dic això perquè ara entraré en un altre terreny ple d'estereotips sobre això, el medi ambient, que és propietat de tots excepte del Partit Popular, segons vostès.

(Remor de veus i algunes rialles)

I, en primer lloc, vull parlar del Pla Balears Natura 2015, un pla fet per a la dinamització i promoció dels espais naturals i finques públiques de les Illes Balears. Amb aquest Pla Balears Natura 2015, gestionat per Espai de Natura, es vol incrementar el nombre de visitants en els espais esmentats i fer-ne sostenible el seu manteniment; només el 15% dels residents i el 3% dels turistes els visita. També volem augmentar l'oferta d'activitats, posicionar aquest patrimoni natural a un lloc preferent en la promoció turística i oferir eines al sector privat per a la seva participació.

De la protecció i neteja del litoral remarcaré el Pla de protecció de la posidònia, aplicat pel Govern aquest estiu després que l'any passat no es licitàs a temps el Servei de Boies Ecològiques a les zones d'interès comunitari de la nostra costa.

Recordaran que l'any passat el cas dels fondeigs irregulars sobre praderies de posidònia a les zones LIC de Ses Salines d'Eivissa i de Formentera va generar diverses denúncies per part de l'organització ecologista OCEANA, aquestes denúncies varen ser traslladades a la Comissió Europea amb forma de pregunta parlamentària, que, curiosament, les ha arxivades.

Amb aquesta resolució la Comissió Europea avala les tasques de protecció, conservació i prevenció que du a terme el Govern de les Illes Balears per preservar les comunitats de posidònia oceànica presents al nostre litoral balear, així com també el compliment dels plans de gestió i protecció vigents a les zones LIC, que són els Llocs d'interès comunitari.

I quant a neteja del litoral, vull reafirmar el compromís del Govern perquè les nostres platges i la nostra mar són el millor reclam per als que ens visiten; enguany la conselleria ha estat l'encarregada de contractar el Servei de neteja d'aigües de bany de platges i també de cales de les Illes, les 23 embarcacions que aquest estiu han fet feina han retirat un total de 26.439 quilos de residus durant els mesos de juliol, agost i setembre, període en el qual ha funcionat aquest servei.

Consider que requereix i exigeix una menció especial el projecte de llei de protecció i ús sostenible del litoral i de la modificació de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, de costes, que ha posat en marxa en Govern central, la famosa Llei de costes. Aquesta nova norma es crea amb l'objectiu de reforçar la protecció del litoral, aconseguint-ho amb activitats econòmiques sostenibles i amb l'ús comú i gratuït del domini públic, a més de reforçar la seguretat jurídica del litoral i de generar confiança i certesa per a les ocupacions de la costa i l'activitat econòmica.

La inseguretat jurídica per a titulars d'habitatges i altres immobles i la desprotecció d'antics propietaris i altres titulars de drets, en la qual cosa es veuen reflectits especialment els formenterencs, ha motivat el canvi d'una llei després de 24 anys de vigència de l'anterior, que s'ha mostrat ineficaç pel que fa a la protecció del litoral i sobretot injusta amb referència als antics propietaris.

L'illa de Formentera aconsegueix un tracte especial, específic, a la disposició addicional quarta d'aquest projecte de llei, per primera vegada Formentera veu defensats els seus interessos amb aquest govern i amb la modificació de la Llei de costes.

(Alguns aplaudiments)

Una nova delimitació per a l'illa, una fita històrica, un canvi que reclamaven els formenterencs ja que amb l'anterior normativa més de cent petits establiments familiars quedaven en mans de l'Estat i la nova delimitació serà més justa per als ciutadans de Formentera. I continuam canviant, canviem el model de transport.

Una cosa que dóna seguretat jurídica és la bona gestió i la mala gestió origina inseguretat i de tot tipus. I el que es va gestionar, sent molt optimista, molt malament i que ara en veiem les conseqüències és el tren Manacor-Artà.

(Remor de veus)

Per això, hem hagut de suspendre temporalment la línia per falta de liquiditat. El Govern central, el Govern de l'Estat només ha aportat 57,5 milions dels 443 d'intencions, firmats, deien a l'anterior govern, a un conveni ferroviari en el qual s'inclouia aquesta obra i que varen qualificar, els que varen firmar, com a històric. I nosaltres també el qualificam d'històric, històric, i era simplement una declaració d'intencions.

L'anterior govern va licitar i va adjudicar obres per valor de més de 200 milions d'euros, tot i sabent que no hi havia doblers del conveni, per la qual cosa hi ha un desfasament de 143 milions d'euros. Per falta de liquiditat, l'octubre del 2011 es va decretar la paralització temporal de l'obra durant un any, termini que va finalitzar el passat dia 5 d'octubre.

Haurem de renunciar a la realització d'aquesta infraestructura, per la seva inviabilitat tant econòmica com social. Els vull informar, els vull donar una dada que crec que no ha de passar desapercebuda: els estudis de demanda encarregats pel govern del pacte reflectien un màxim de passatgers per any, un màxim de 550.000; quan la realitat d'aquest mateix estudi és que es necessitarien 5 milions de persones l'any, de passatgers, és a dir, deu vegades més, per fer-

lo sostenible, no rendible, sinó sostenible; el mateix estudi de demanda deia que hi havia un màxim de 550.000 passatgers l'any, quan el mínim per fer-ho sostenible era de 5 milions. Històric, realment històric!

(Remor de veus)

Fa tres dies els ciutadans han pogut veure l'arribada a Palma d'un dels vagons comprats durant l'anterior legislatura, comprats però no pagats, evidentment; aquest vagó, un vagó va costar 8 milions d'euros; 19 vagons comprats sense pagar, licitats sense doblers, varen costar més de 122 milions d'euros. Acabat d'arribar i no es pot utilitzar. Només, perquè també ho han de saber, només guardar aquest vagó i mantenir-lo ens costarà a tots 4.000 euros al mes. És aquesta la meravellosa inversió que ens faria sortir de la crisi i de l'atur? És aquesta la millor manera de gestionar els recursos públics? Era necessari un canvi -torn a repetir-, històric!

El que sí hem pogut dur a terme és la posada en marxa del tren elèctric a la línia Palma-Enllaç. El Govern, malgrat la terrible situació econòmica trobada a SFM, va desbloquejar dos contractes necessaris per a la posada en marxa del tren elèctric, que havia estat anunciada a so de bombo i platerets pel govern del pacte a l'anterior legislatura, a final de la passada legislatura, però ha estat aquest govern qui ha posat en marxa el servei, dia 16 de febrer; un transport més modern, eficaç, còmode i respectuós amb el medi ambient, que indica el camí a seguir en el futur del transport ferroviari a Mallorca.

En tema de transports i del tren en particular, és cert que el pacte en va llançar projectes faraònics com el tren Manacor-Artà, quan el més fàcil era electrificar tota la xarxa ferroviària, fins i tot Manacor i Sa Pobla, i evitar així que els passatgers ara hagin de fer un transbord a Inca.

Aquesta electrificació completa de la xarxa és un dels objectius prioritaris d'aquest govern i, lògicament, en la mesura que es disposi de finançament, perquè el que sí puc dir és que no cometrem irresponsabilitats i no començarem obres per a les quals no tinguem els doblers i no les puguem acabar, però farem tot el possible per dur-la a terme.

Un altre exemple de mala gestió és pensar més, segons el que pareix, en interessos partidistes que en el benefici dels ciutadans de les Illes Balears.

(Remor de veus)

Jo crec que quan digui el que digui no se'n riuran. O almanco aquesta és la conclusió que aporta el fet que s'oculti una sentència que ratifica que el Govern de l'Estat ha d'aportar els 333 milions d'euros a les Illes Balears dels convenis de carreteres de l'any 98 i de l'any 2004.

(Més remor de veus)

Uns doblers que la nostra comunitat, que els seus ciutadans ja havien aportat, però que corresponia pagar al Govern, i així ho reconeix la sentència del Tribunal Suprem.

Doncs bé, avui també els puc anunciar que aquest govern, que gestiona per als ciutadans, negociant en els despatxos sense ostentacions, sense circs ni *alardeos*, ha aconseguit incloure una esmena en els pressuposts generals de l'Estat on es garanteix el compliment dels compromisos adoptats per al finançament dels projectes en matèria de carreteres.

(Aplaudiments i remor de veus)

El pròxim dilluns es presentarà una esmena per part del Govern d'Espanya específica en aquest tema d'acord amb el Govern de l'Estat on es recolliran les obligacions plurianuals per al pagament dels 333 milions d'euros pendents.

És a dir, específicament, com a mínim, 92 milions en aquests pressuposts de 2013 més per a les malparades arquees d'aquesta comunitat, una quantitat que curiosament els que no varen estar disposats de reclamar inclouen en un paquet de peticions que ara sí, amb el govern d'un altre color, voler portar fins a les darreres conseqüències.

(Continua la remor de veus)

Compromís complit.

Quant al transport, per finalitzar he de subratllar l'elaboració de l'esborrany de la futura llei de transports i mobilitat de les Illes Balears. El maig es va presentar al sector un primer esborrany de la futura llei perquè volem que sigui fruit del consens amb tots els agents implicats. Es tracta d'una norma que ajudarà a regular i a dinamitzar tot el sector del transport per carretera de les Illes i marcarà les pautes sobre la viabilitat o no de determinades inversions en la matèria. Això és important, perquè si aquest esborrany de llei i aquesta llei s'hagués aprovat hauríem evitat dependis com el projecte Manacor-Artà. Està previst que a començament d'any es pugui remetre el text definitiu a aquesta cambra parlamentària.

I canviem, i continuem canviant. I parlem d'habitatge. Per parlar d'habitatge és inevitable veure novament el punt de partida amb el qual ens trobam. Si avui fos dia 30 de juny de l'any 2011 els responsables de l'IBAVI es trobarien amb 13 milions de deute en ajuts pendents de pagament, dels quals 7 milions eren de línies d'ajuts autonòmiques. Però avui és dia 20 de novembre, i algunes coses, tal com estic explicant, estan canviant. Avui l'IBAVI ja ha tramitat els 7 milions d'euros entre fons estatals i autonòmics.

Avui puc dir que hem posat en marxa el Pla de lloguer 2012 des de l'IBAVI amb l'objectiu de facilitar l'accés a l'habitatge protegit i promoure l'ocupació dels pisos buits en propietat de l'IBAVI. Des de l'inici del pla el dia 7 d'abril fins avui ja s'han adjudicat més de 150 pisos. Això és més de la meitat dels pisos oferts i a uns preus assequibles, que van des dels 200 euros fins als 450 euros, aproximadament, de renda. Joves de fins i tot 35 anys i pensionistes han estat els beneficiaris del 45% d'aquests lloguers.

Pas ara, senyores i senyors diputats, a parlar-los d'Europa. Tot i que abans els he avançat tot allò referent al tema agrícola, on el nostre principal objectiu és avançar en el reconeixement de la insularitat, també el he de comunicar que hem elaborat el document "Propostes a les institucions europees i a l'Estat espanyol en defensa de la insularitat", que va ser aprovat pel Consell de Govern el dia 6 de juliol, i el dia 10 de juliol es va presentar a l'euroregió Pirineus Mediterrània i va obtenir el suport dels seus socis. El dia 12 de juliol la Mesa del Parlament de les Illes Balears, per iniciativa del Grup Parlamentari Popular, va presentar una proposició no de llei per donar suport al document, que finalment es va aprovar per unanimitat el passat dia 6 de novembre. El dia 17 de setembre es va presentar el document al fòrum Balears Competitiva, el 24 de setembre es va lliurar al president del grup i del Comitè econòmic i social europeu, i el 9 d'octubre, en el marc dels *Open Days*, es va celebrar una reunió amb els eurodiputats de les regions membres de l'euroregió Pirineus Mediterrània a la qual també es va lliurar el mateix document. El dia 17 d'octubre em vaig reunir personalment amb el ministre d'Assumptes Exterior i Cooperació, el Sr. García Margallo, per presentar-li aquest document, el qual va demostrar el seu suport a les reivindicacions i va manifestar la seva intenció de reivindicar des del Govern d'Espanya la posició de les Illes Balears davant el Consell de la Unió Europea.

El canvi es troba en la suma de petites actuacions, com ara també el redimensionament del Centre Balears Europa, que s'ha adequat a les necessitats actuals; o en la potenciació del fòrum Balears Competitiva com a espai de debat, d'anàlisi i d'estudi entre l'administració i els principals agents econòmics i socials per a l'impuls de la recuperació econòmica, el creixement del teixit productiu i la recuperació dels llocs de feina. Neix del fruit d'un compromís electoral en relació amb la potenciació del diàleg social incorporant la veu d'entitats i agents socials que abans no hi eren presents.

I tornam continuant fent canvis.

Conscients del vertader fil vertebrador i de cohesió de la cultura pròpia de la nostra comunitat, hem apostat per la sostenibilitat d'una televisió pública rigorosa i de qualitat, però adaptada a la difícil conjuntura econòmica en la qual ens trobam.

(Aplaudiments)

Per això tot just en arribar vàrem ajustar un 50% el pressupost que aporta el Govern a IB3 Ràdio i Televisió, que va passar de 61 milions d'euros l'any 2010, que s'ha de recordar que amb una ampliació de crèdit varen acabar essent 88 milions d'euros, a 30 milions d'euros per a l'exercici 2013, és a dir, de 88 milions a 30 milions, 50 milions d'euros de reducció de despesa pública a IB3 Radiotelevisió. S'ha demostrat que es pot fer més amb menys, sense irresponsabilitats ni despeses supèrflues.

Buscam l'eficiència en gestionar millor els recursos públics, però no hem deixat de banda el sector audiovisual, que tant havia crescut en els darrers anys i que es trobava en una situació vertaderament difícil.

Amb el consens del sector hem fet feina en la llei audiovisual de les Illes Balears. El mes d'octubre passat es va presentar l'esborrany a la Mesa audiovisual i als grups parlamentaris. L'objecte d'aquesta llei és regular la comunicació audiovisual en l'àmbit competencial de la comunitat autònoma d'acord amb l'Estatut d'Autonomia i amb la normativa bàsica estatal, com també, evidentment, fomentar l'activitat audiovisual. El text d'aquesta llei audiovisual de les Illes Balears estableix les línies d'acció institucional i reconeix el caràcter estratègic del sector audiovisual de les Illes per la seva importància social i econòmica, i també com a instrument per a la promoció turística, la promoció i divulgació culturals, la història i la llengua pròpia. S'estableixen quines han de ser les mesures de foment de l'activitat audiovisual integrant incentius al sector amb l'objectiu de captar projectes i facilitant diferents mecanismes de finançament.

Amb aquesta llei queda més que clara la voluntat del Govern de les Illes Balears de regular un sector estratègic per a la nostra economia i d'aportar totes les facilitats perquè les nostres illes es converteixin en un plató atractiu per a la indústria audiovisual. També queda demostrada la voluntat que aquesta llei sigui consensuada per totes les forces polítiques de l'arc parlamentari.

Des de la Conselleria de Presidència també hem apostat per una millora de les noves tecnologies pròpies de la comunitat autònoma. La xarxa de telefonia i de comunicació mòbil per a cossos de seguretat i emergències, Xarxa TETRAIB, s'ha estès per les diferents illes, i s'ha aconseguit un 80% de cobertura a Mallorca, un 85 a Menorca i un cent per cent a Formentera; a Eivissa durant aquest any 2012 s'ha assolit un 45% de cobertura i l'empresa Multimèdia té previst que la xarxa sigui operativa a partir del dia 1 de gener.

Continuam canviant les coses, i canviem les coses en la forma de cooperar.

Ens trobam en una situació difícil, però no podem mirar cap a una altra banda i posar com a excusa sempre la situació econòmica davant d'una realitat que ens acompanya cada dia aquí mateix, a ca nostra, que és la població immigrant.

Hem firmat convenis amb entitats locals, ajuntaments i mancomunitats, en matèria d'immigració. L'any 2012 s'ha incrementat l'aportació als ajuntaments per a les seves funcions en immigració; incloent Palma, s'arriben a gairebé 2 milions d'euros per 1,5 milions d'euros pressupostats l'any 2011. Com a novetat hem passat de subvencions a convenis directes per ajudar les corporacions locals a fi d'aconseguir major agilitat administrativa i d'atendre millor les especificitats pròpies de cada municipi.

És una altra manera, evidentment, de gestionar i entendre la cooperació. S'ha posat en marxa i s'ha regulat l'Observatori balear de la cooperació i les migracions, i s'han racionalitzat la gestió i els recursos de l'Agència de cooperació, que ha assumit les competències de la Fundació Balears a l'exterior.

En matèria de cooperació al desenvolupament s'ha mantengut el compromís de continuar amb les convocatòries i els convenis compromesos l'any 2011, tot i que s'han modificat els terminis d'execució per garantir-ne la viabilitat i la sostenibilitat sense reduir els imports. El pagament s'ha anat efectuant durant el 2012 partint de la disponibilitat de liquiditat.

I s'ha elaborat el segon Pla director de la cooperació de les Illes Balears per al període 2012-2015, aprovat pel Consell de cooperació i, posteriorment, pel Consell de Govern.

I ara arribam a l'educació, perquè també era important que hi hagués canvis en matèria educativa.

Vaig dir en campanya, un i mil pics, que l'educació és clau en la sortida de la crisi, que si volem una societat millor i més preparada per al futur ens havíem d'atrevir a canviar les coses, canviar model educatiu i sobretot i especialment, i no ho obviaré sinó que ho remarcaré, canviar el que està passant a les aules.

Un dels principals reptes és -i que és marca d'aquest govern- elevar la condició social del professorat, cosa que passa, entre altres iniciatives, per reconèixer a tot el col·lectiu la seva condició d'autoritat pública.

En aquest sentit s'acaba de publicar l'esborrany de l'avantprojecte de la llei reguladora de la convivència escolar i d'autoritat del professorat dels centres educatius de les Illes Balears.

També s'establirà un pla de formació permanent que es basarà en la detecció de les necessitats reals del professorat. Amb el reforç de la figura del docent i amb l'impuls a la seva excel·lència professional es contribueix decisivament a l'eficiència educativa.

Permetin-me que parli sense embuts de la llibertat d'elecció de la primera llengua. No és la meua intenció que ningú tenguí calfreds, però és així: creim i estam convençuts de la possibilitat del tractament integrat de les llengües a l'educació, i ho repetiré tantes vegades com faci falta. Deim sí a la llibertat i deim no a la imposició.

(Alguns aplaudiments)

La nova ordre d'escolarització recull el dret dels pares a escollir la llengua de primer ensenyament dels seus fills, i respon al compliment estricte de les lleis. Són les primeres passes i reconeixem que el camí és difícil, però contribuirem al fet que en acabar l'etapa obligatòria els nostres fills dominin les dues llengües i, fent una passa més, inclourem també una llengua estrangera.

Tenen vostès el dret a la consulta, i ja hem iniciat cursos de formació d'anglès per al professorat i hem posat en marxa el Pla d'educació plurilingüe, una iniciativa que preveu que els alumnes facin en llengua anglesa assignatures que fins a la data només s'impartien en castellà o en català.

Apostam pel batxillerat de l'excel·lència, estudis d'alt rendiment acadèmic i de prestigi reconeguts que garanteixen l'accés a la universitat de qualsevol país del món, i hem iniciat, a més, el pla experimental de la formació professional dual gràcies a la col·laboració amb empresaris i la Cambra de Comerç. Per exemple, els alumnes de l'institut d'ensenyança secundària Francesc de Borja Moll de Palma ja combinen la formació amb un contracte laboral; el pla s'ampliarà gradualment a altres famílies professionals i títols de la formació professional. Això ha coincidit amb l'aprovació per part del Consell de Ministres del reial decret per desenvolupar el contracte per a la formació i l'aprenentatge, en què s'estableixen les bases per a la implantació de la formació professional dual en el sistema educatiu.

No obstant això, encara que crec que tot el que hem descrit són els pilars del canvi de model, som realistes i no podem obviar les necessitats amb què ens trobam pel que fa referència a la inversió en infraestructures educatives. Som davant un pressupost extremadament ajustat, però sabem el que és necessari. Nou centres educatius, nou, de nova creació, i ampliació o millora d'altres; la inversió en aquestes infraestructures ascendeix a més de 40 milions d'euros i ofereix una solució a la falta d'infraestructures i a la massificació de les aules en alguns municipis de les Illes; aquests centres són CEIP Sineu, CEIP Llucmajor, CEIP Manacor, CEIP Maria Lluïsa Serra, CEIP Sant Lluís, CEIP Sant Antoni de Portmany, institut Sant Antoni de Portmany i col·legi públic Sa Bodega.

I també el desbloqueig d'infraestructures. L'IBISEC ja ha redactat els projectes per a la construcció del CEIP Es Pratet d'Eivissa i de l'institut de Santa Eulària, també a Eivissa, i ha duit a terme les gestions pertinents per a l'inici definitiu de l'institut Sant Marçal de Marratxí i ha completat la rehabilitació de Sa Graduada a Maó.

(Alguns aplaudiments)

Canviam també la manera, canviam, d'entendre el suport a la promoció de la nostra cultura. Promocionam i difonem la nostra cultura amb programes com "Viu la cultura", activitats didàctiques en tots els àmbits, itinerància, intercanvis amb altres municipis dins i fora de les Illes Balears. Hem impulsat la revitalització de la Llonja, obrint les instal·lacions als escolars de les Illes i organitzant visites guiades per als alumnes; a més, l'exposició *Faces Project* de Bernadí Roig ha aconseguit un èxit de visitants sense precedents, més de 225.000 visites en poc més de quatre mesos. I fa uns dies es va anunciar el projecte proper, expositiu en aquest cas, de l'artista Tony Cragg.

Participam en actes commemoratius com l'Any Alcover o l'Any Coll Bardolet, però no puc deixar d'anomenar-ne un que serà el protagonista d'aquest any entrant; ja ho va ser en el seu dia i tots els farem protagonista de bell nou. Em referesc a la figura d'un mallorquí universal, el pare fra Juníper Serra, de Petra. Quan viatjam ens adonam en moltes ocasions que en diferents ciutats o països es promocionen diferents aspectes,

figures o temes de la rellevància històrica, cultura o social del país, el qual no és ni comparable amb la intensitat de la figura de fra Juníper Serra. D'aquesta manera converteixen les seves històries i les seves figures històriques en vertaders atractius per al turista o per a la seva societat. Nosaltres tenim una figura molt important que connecta Balears amb el món, que fins i tot coneixem millor als Estats Units que qualcun de nosaltres, i això és una cosa que no ens podem permetre. El pare Juníper Serra és l'únic personatge espanyol, l'únic no nord-americà que figura en el National Statuary Hall del Capitoli de Washington com un dels noms il·lustres immortalitzats en un monument. Al mateix temps que ens sentírem orgullosos, no hauríem d'aprofitar aquesta història del passat per fer promoció de Balears, potenciant aquesta figura de diferents formes per tot el món? Cal donar-li tot el seu pes i tot el seu protagonisme avui i en el futur. No podem desaprovechar l'oportunitat de donar a conèixer la nostra història en el món i fer que les nostres illes siguin així més conegudes a tots els racons del planeta.

Fra Juníper Serra ens brinda l'oportunitat avui de dur a terme un dels majors exercicis d'autèntica col·laboració públicoprivada que mai no ha tengut i no han conegut aquestes illes. Per això, el Govern de les Illes Balears ha sol·licitat que l'Any Juníper Serra sigui declarat esdeveniment d'interès públic excepcional dins l'àmbit nacional.

El Govern de les Illes Balears liderarà aquesta petició unint esforços per dur a terme les iniciatives programades tant per la comissió oficial organitzadora dels actes de commemoració de fra Juníper Serra 2013, com per altres entitats interessades en la seva difusió i les actuacions que desenvoluparan les diferents àrees del Govern de les Illes Balears. Ja estam fent feina en aquest projecte amb molta il·lusió i moltes ganes.

És un motor de dinamització en els àmbits turístics, comercials, culturals i religiosos. En els àmbits turístic i religiós podria servir per obtenir un producte especialitzat i durant la temporada baixa podria anar adreçat a nous perfils de visitants interessats en allò relacionat amb la figura de fra Juníper Serra.

Perquè en les situacions difícils -i hi ha molts d'exemples d'això- aquesta comunitat sap treure el valor i les forces necessàries per no només superar obstacles, sinó per ser líders en diferents àmbits i obrir pas a noves oportunitats.

I aquí trobam els nostres esportistes i artistes, triomfant pel món i regalant-nos èxits amb freqüència i sumant renom internacional a les nostres illes. I també les nostres empreses del calçat i de l'alimentació, expandint-se en diferents països, les empreses i professionals turístics exportant el saber fer, un model d'èxit que han liderat i que han de continuar fent-ho.

Balears aporta al món i això ens ha d'animar a estar sempre oberts, a estar disposats a sumar en excel·lència i professionalitats, perquè de la crisi surten les oportunitats. Nosaltres ho sabem bé, la història ens ho demostra. No s'ha de perdre l'esperit de l'esforç i de superació dels nostres padrins i s'han de valorar les coses com ells ho feien. El seu esforç i el seu treball mereixen ser recompensats, i la millor manera de seguir el seu exemple és precisament amb esforç i més esforç.

I ho hem de fer igual, igual que ho varen fer els nostres padrins, però a més, hem de ser més creatius i innovadors, perquè tenim més eines avui de les que ells disposaven. Les noves tecnologies ens ajudaran a ser més eficients. Avui no és el moment d'apostar-hi, és el moment de dominar-les i aconseguir que siguin una eina inherent a la nostra feina.

No és casualitat que Microsoft hagi celebrat tres trobades a Balears, perquè nosaltres, amb la immensa quantitat d'escenaris que poden elegir, perquè tria una empresa internacional com Microsoft les Illes Balears?

No és casualitat, perquè sabem com es va iniciar i sabem que al es Illes Balears hi ha una cosa que ens fa especials, el nostre passat que aporta una gran experiència i el nostre present, que si avui ens pot donar el millor, molts ja l'estan donant.

I continuam canviant, i canviant en l'àmbit sanitari. En l'àmbit sanitari les coses també estan canviant, perquè si avui fos dia 30 de juny de 2011, la sanitat pública, la seva sostenibilitat no estaria garantida. La prioritat d'aquest govern sempre han estat les persones i amb la gestió de l'executiu anterior s'havia posat en perill l'atenció sanitària de milers de ciutadans de les Illes Balears...

(Alguns aplaudiments)

Fer el sistema sanitari sostenible, sense que en minvi la qualitat, és una premissa econòmica que també té a veure, com poden comprovar, ja ho he dit, amb les persones. Avui és 20 de novembre de 2012 i hem aconseguit consolidar la ruptura de la tendència del creixement de la despesa. Aquesta ruptura suposa situar-nos en un nivell de despesa anual previst, d'acord amb el pressupost de què disposava el Servei de Salut i ens està ajudant a obtenir uns nivells de desfasament entre despesa i pressupost disponible similars als que teníem en els anys 2004 i 2005.

La despesa prevista per a aquest exercici 2012 suposa deixar de gastar 100 milions d'euros respecte de l'any passat. Un esforç aconseguit gràcies, d'una banda a una millor gestió de les despeses que suporta el sistema i d'altra, a una major conscienciació per part de la societat balear, del fet que la sanitat pública té un cost i que disposam de recursos limitats. A més, els professionals, un col·lectiu la implicació i dedicació vull agrair de forma especial, han sabut trobar sinèrgies, conscienciacions, eficiències, estalvis potencials allà on fins ara no pareixia possible. Tot això s'ha aconseguit perquè creim que sempre hi ha punts de millora dins el servei i perquè una major despesa no suposa immediatament una millora automàtica en l'assistència, sinó que hem de trobar la millor associació entre qualitat assistencial i eficiència de la despesa.

Ara, els metges de família disposen de més temps d'atenció al pacient. De fet, un metge d'atenció primària atén 10 pacients més a la setmana com a mitjana. Moltes vegades se'ns va dir des de l'oposició que la reducció d'horaris dels centres de salut provocaria un col·lapse de les urgències hospitalàries, en moltes ocasions ho hem sentit. Doncs bé, amb les xifres a la mà, no en paraules, el nombre d'urgències hospitalàries ha disminuït un 5% des que es va implantar aquesta mesura.

(Alguns aplaudiments)

Des que es va implantar l'1 de juliol d'aquest any, en poc més de quatre mesos ha disminuït un 5% precisament el nombre d'urgències hospitalàries.

Pel que fa a l'atenció hospitalària, també s'han canviat moltes coses que estan contribuint a l'eficiència del servei i a la seva sostenibilitat. L'Hospital Universitari Son Espases ha posat en funcionament tota la tecnologia sanitària. També s'ha posat en marxa la robotització del laboratori central de Son Espases, que suposarà un estalvi aproximat d'1 milió d'euros anuals.

S'ha creat la comissió farmacoterapèutica d'àrea, per donar uniformitat en la utilització de fàrmacs a tots els hospitals públics i s'ha incrementat el nombre d'especialistes que es desplacen tant a Menorca com a Eivissa. És una mesura que té un doble objectiu, evitar el desplaçament dels usuaris per ser tractats i millorar l'eficiència, ja que es planifica l'agenda del especialista i aquest es desplaça quan l'agenda està completa.

D'altra banda, la unificació en una mateixa conselleria de les competències de sanitat i benestar social és una oportunitat, ja que ens permet dur a terme sinèrgies importants entre salut i serveis socials, especialment en temes tan importants com la dependència, la salut mental o l'àmbit sociosanitari.

Com saben vostès, en el nostre programa s'inclouïa la creació d'un espai integral d'atenció sociosanitària. Una mesura en què, per cert, hi havia un cert consens amb la resta de partits, concretament amb la creació d'aquest espai a l'Hospital de Son Dureta. Posteriorment, en el nostre pla d'equilibri es va incloure el trasllat dels hospitals Joan March i General i des de fa uns mesos estam estudiant les fórmules possibles per poder complir amb l'estalvi que necessitam mantenint aquests hospitals en funcionament.

Avui els puc anunciar que aquest govern ha elaborat un pla de viabilitat que permet que aquests hospitals puguin romandre oberts, oferint la mateixa qualitat assistencial al pacient i sota criteris de màxima eficàcia.

(Alguns aplaudiments)

El projecte de reconvertir Son Dureta en l'espai sociosanitari de referència de les Illes és l'objectiu que ens marcam, sempre que la conjuntura econòmica ens ho permeti. Torn repetir, no gastarem el que no tenim i no iniciarem obres que no puguem pagar.

Finalment i per acabar, com he començat, parlant de persones, protagonistes indiscutibles de l'acció de govern i d'aquest discurs, faré referència als serveis socials.

Aquest Govern ha mantingut tots els programes d'atenció als més desfavorits, als menors i a la família. A més, en aquest apartat tenen especial rellevància els dependents, col·lectiu per al qual el Govern central va elaborar una llei que complirà sis anys el pròxim mes de gener, amb un ample consens de totes les forces polítiques, ja que suposava un important avanç en el benestar i la qualitat de vida de les persones dependents i de les seves famílies. Aquesta llei, la Llei de dependència, no obstant això, va néixer amb nombroses deficiències, com ara la falta de previsió, la complexitat dels procediments i sobretot i el més important, amb un finançament insuficient.

Actualment s'està fent feina en la millora de totes aquestes mancances, per donar atenció especialment als grans dependents. S'han mantingut els convenis de col·laboració amb els consells insulars, tant pel que fa referència a la dependència com a discapacitats, i amb els ajuntaments per al manteniment i l'ocupació de les places residencials i dels centres d'estadis diürnes.

També s'ha fet un gran esforç per reduir les llistes d'espera. El juliol de 2011 hi havia 6.298 persones en tràmit d'espera. El juny de 2012, just un any des que vàrem començar a governar, aquesta xifra s'ha reduït a 5.231 persones. És a dir, 1.067 persones menys esperant per criteris de dependència. I quant al nombre de prestacions, el juliol de 2011 es donaven un total de 9.727 i aquesta xifra s'eleva el mes de juliol de 2012 a 10.225, gairebé 500 persones més que reben prestació amb un any d'aquest govern.

Senyores i senyors diputats, els he dit a l'inici del discurs que el meu objectiu era demostrar que les coses estan canviant molt i cap a millor. Ho he explicat sempre referint-me a la veritat, aportant sempre informació certa que demostra que aquest govern està fent les coses d'una altra forma, d'una altra manera. Des de la responsabilitat, amb seny, atenent la demanda de la societat precisament a aquesta petició que ens va fer, canviar les coses.

Deia Brecht que la crisi es produeix quan allò que és vell no acaba de morir i allò que és nou no acaba de néixer. Doncs bé, la crisi no ha passat, però allò que és nou a les Illes Balears ha nascut i està establint les bases per créixer ràpidament.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Senyores i senyors diputats, se suspèn la sessió fins les 17,00 hores.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats, si els sembla bé, reprendrem la sessió d'avui.

Intervindrà per part del Grup Parlamentari Socialista, la Sra. Armengol.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Gràcies, Sr. President. President del Govern de les Illes Balears, diputats, diputades, ciutadans i ciutadanes.

L'hem escoltat amb molta atenció aquest matí, president Bauzá, li agraeix les paraules als diputats que varen contribuir a millorar la democràcia d'aquesta comunitat, però crec, president, que aquest esperit de diàleg i d'acords ha mancat en aquesta cambra en els darrers setze mesos.

Del seu discurs, ens hem de felicitar per damunt de tot del triomf de la ciutadania, dels professionals i dels usuaris dels hospitals Joan March i General, que avui han demostrat que hi ha esperança a les Illes Balears, que la gent pot canviar les coses quan un govern s'equivoca. La societat pot canviar les decisions equivocades d'un govern, i això avui ho celebrem.

(Alguns aplaudiments)

President, el seu discurs també ens ha certificat que vostè no té cap influència a Madrid. Renunciar públicament a un conveni que està en el pressupost general de l'Estat per a l'any 2013 per acabar el tren entre Manacor i Artà és una pèssima decisió contra els ciutadans de Mallorca, contra milers de persones que esperaven que aquesta infraestructura milloraria les seves vides.

President, vull primer de tot fer una reflexió. La història d'aquesta comunitat autònoma, d'aquest poble, d'aquesta terra, no va començar el 30 de juny de l'any 2011. El present no s'ha escrit durant la legislatura del darrer govern progressista i per això li demano que no manipuli la història d'aquesta comunitat. Ha parlat del passat, però no ha parlat d'allò que parla el carrer, que és de la manca de futur i d'esperança. No ha parlat de l'esclatxa social que es profunditza dia rere dia. No ha enviat ni una senyal a les 270.000 persones que viuen en la pobresa, ni a les més de 16.000 persones en situació de dependència reconeguda, ni a les 122.000 persones que cerquen feina a les Illes Balears.

Sr. President, avui necessitàvem un estadista que cercàs punts d'unió i de solidaritat, no una persona que ens ha fet una llista de compra i que només ha parlat de diàleg durant els tres primers minuts de discurs. El país necessita lideratge, empenya, mirar el futur, creure que en podem sortir junts d'una situació d'alerta vermella. Venir en aquest debat, en un moment de recessió econòmica a dir que fan un BOIB electrònic, o que fan exposicions fotogràfiques de gran èxit, ho diu tot que vostè no sap ni entén les dificultats que passa la gent.

Senyores diputats i diputades, celebrem el primer debat de política general d'aquesta legislatura, després d'una mobilització històrica, un mes després que les Illes Balears hagin estat rescatades i a punt de commemorar 30 anys del nostre Estatut d'Autonomia. Ens rescaten i vostè dedica zero segons a explicar-ho a la ciutadania, zero segons a la mobilització de la setmana passada i zero segons de la seva visió de futur d'una comunitat que l'any que ve commemora 30 anys.

Jo li vull recordar que dimecres passat milers de persones varen sortir al carrer perquè volen ser escoltades, per reclamar que s'aturin les retallades d'un executiu que mai no havia estat tan sord, que es neguen a ser sacrificades per un punts menys de dèficit, per posar en evidència que majoria electoral no és sinònim de majoria social, per recordar que amb diàleg podríem tenir més esperança de la que tenim avui.

La societat civil ha dit clarament i més que mai prou. Prou a un govern que no escolta la ciutadania. Basta a un executiu que va rebre l'encàrrec de governar quatre anys, no un xec en blanc per fer i desfer el que volgués d'esquena a les persones. I, sobretot, perquè volen un futur millor.

Vostè ha donat moltes dades, Sr. President, fins i tot ha parlat de brots verds. Però la realitat el desmenteix. Miri quatre exemples.

Mínim suport a les polítiques de suport a l'àmbit laboral des del SOIB, menys de 22 milions a combatre l'atur, quan l'any 2010 eren 55 milions. Baixen per segon any els subsidis i les prestacions d'atur. Sap què volen dir aquestes xifres? Patiment de la gent, dels treballadors, de famílies senceres. I vostè què ha dit? Ha dedicat més temps a parlar de fra Juníper Serra que de l'atur, per qui ens pren, Sr. President?

Davant d'aquestes xifres, davant el drama de la gent, els ciutadans han decidit ser reivindicatius, des de la protesta pacífica, honorant el nostre poble i aquesta terra. Contràriament, el país seria ingovernable, explosiu, vista la situació extrema que pateixen moltes famílies. Patim una crisi econòmica transformada en emergència social. I patim perplexos un nou episodi de crisi política per presumpte finançament irregular del partit que governa aquesta comunitat. Crisi doble que empobreix la classe mitjana i treballadora, clau per a la prosperitat, que serveix per qüestionar l'autonomia i els principis de la democràcia que tant costà aconseguir i que amb els escàndols del seu partit erosionen els valors que sostenen la societat.

Els ciutadans i les ciutadanes que varen sortir al carrer dimecres i també els que no ho varen fer, els vull dir que de la crisi econòmica i social en sortirem, perquè som un poble mil·lenari, referència del Mediterrani per l'esforç i la feina de la nostra gent, que tenim un model d'autogovern que ens fixa el rumb, fins i tot en els moments més difícils, en un marc de convivència modern i europeu, tot i que, els que avui ens governen l'estan desmuntant, desmuntant amb l'excusa de què només hi ha una opció possible, basada a rescatar xifres, no a ajudar persones. Menteix qui defensa que darrere el dèficit i el deute no hi ha ideologia, que la tecnocràcia no és política. La crisi certifica el contrari.

Les polítiques del Partit Popular, batejades amb el nom d'austeritat, són una coartada per canviar el model de benestar. Molts no n'han estat conscients fins ara, perquè els nostres serveis públics han pogut suavitzar la duresa de la crisi. Però hem arribat al límit, sense la xarxa social qui se'n sortiria, president?

Crisi de deute de la qual el Partit Popular en vol sortir confiant en la iniciativa privada i amputant els serveis públics. Segons premis Nobel com Stiglitz o Paul Krugman amputar només suposa dolor perquè sí, dolor que la història econòmica ha demostrat que no fa sortir de la crisi, sinó que erosiona l'estat del benestar. Sacrosanta austeritat que serveix per acusar la ciutadania d'haver viscut per damunt de les seves possibilitats.

De ver una persona desnonada té culpa de la bombolla immobiliària? Creuen sincerament que sortirem de la crisi acomiadant 300 funcionaris interins més i llevant la paga de Nadal a milers de treballadors? El que faran és crear un dolor innecessari, frenar encara més el poc consum que permet sobreviure el nostre comerç i les nostres empreses. Les retallades del Partit Popular són 12.900 persones aturades més que fa un any, un 23% de les llars en el llindar de la pobresa, 29.100 famílies on ningú té feina.

Senyors diputats i diputades, quatre anys i dos mesos després de la caiguda de Lehman Brothers, els mercats financers continuen dominant les nostres decisions diàries. Mentre a casa nostra, la cohesió social recula, la pobresa s'ha estès entre les classes mitjanes i la desigualtat és el llegat que deixa l'austeritat.

El seu discurs certifica que ha de sortir més del Consolat, comprovarà la fractura de la cohesió social, dels valors que hem forjat. Hi ha pares que escriuen cartes acomiadant-se dels seus fills, obligats a emigrar per manca d'oportunitats. He parlat amb persones que sofreixen perquè els rebaixen el seu grau de dependència, minvant així el poc que reben. Hi ha famílies que no tenen més remei que els seus fills vagin a l'escola amb carmanyola. Aquesta és l'austeritat de la que parla vostè, president?

Jo li dic sí a ser eficients i eficaços amb els recursos de tots. Però li dic no a posar de genolls a centenars de famílies. Li dic no a fer perdre la dignitat a un malalt. No a podar drets civils i socials. No a negar l'accés a la salut i a l'educació.

Senyores i senyors diputats, crec en la política. En moments d'alerta vermella econòmica i social, com ara, entenc que la política i els polítics siguin vists com a part del problema. La política és el mirall de totes les solucions i també de totes les frustracions. La política és avui frustrant per a la ciutadania perquè segueix el rastre de l'economia. Per recuperar la credibilitat la política ha de tornar a prevaler a la raó econòmica.

Em preocupa encara més que la política sigui vista amb indiferència, la indiferència de la qual parlava Gramsci. Caure en el desànim de qui diu que participar de la democràcia no serveix per a res, és fer el joc als mercats, als dirigents del Partit Popular que utilitzen la crisi per retrocedir en el nostre estat del benestar, però també en els nostres valors. Uns valors atacats des de les arrels, des de l'educació, que el Partit Popular ataca per desmuntar un model que permet estudiar a tothom, en igualtat de condicions, que construeix a mig i a llarg termini una societat més justa.

Atacar els professors i la seva llibertat de càtedra és atacar la institució que ha permès que aquest país hagi passat de ser analfabet a plenament europeu. El Partit Popular utilitza la crisi per retallar el nombre i el sou dels professors.

El president ens parlà en el seu discurs d'investidura de les autopistes de l'educació. Unes autopistes per les quals el sector educatiu no transita. Mai no hi havia hagut tant de malestar entre el col·lectiu a causa de les retallades, de les maneres dictatorials, de l'autoritarisme imposat des d'una conselleria que s'omple la boca de parlar de llibertat, llibertat per acusar-los de vagues, de manipular l'alumnat i de fer proselitisme a classe amb vídeos de gust més que dubtós. De què més poden acusar els garants del futur dels nostres fills?

Aquest govern del pacte educatiu és el que ha romput el diàleg amb la comunitat a la que teòricament defensa. Ni pares, ni sindicats, ni alumnes, ni professors els donen suport. Un Govern que ho justifica tot per fer el sistema sostenible, però no li tremola la mà per retallar els programes d'atenció a la diversitat i d'ajut als alumnes amb dificultat.

Tant de parlar de llibertat i d'austeritat i gasten 18.000 euros per enviar cartes als pares perquè es repensin l'elecció d'idioma. Han entrat amb calçador el castellà com a primera llengua d'ensenyament. I ara imposen a la força un decret de llengües, en contra de tot el sector.

Tant han romput el consens, que hem hagut d'anar al Tribunal Constitucional per defensar la nostra llengua, que vostès volen que deixi de ser la llengua pròpia, per ser una llengua residual. I si ataquen la llengua, també imposen normatives com l'avantprojecte de la llei de convivència i autoritat del professorat, amb una finalitat, tancar-li la boca. Agredir l'educació, mentre el seu titular se submergeix, és atacar la cohesió i la justícia social d'un país. Recentralitzar continguts va contra l'autonomia i les nostres competències. Atacar el professorat que defensa la llengua pròpia és un símptoma d'autoritarisme anacrònic, més propi del passat que del segle XXI. Mentre el Partit Popular retalla mitjans a l'escola pública, concerta institucions de l'Opus Dei.

A vostès, els fa nosa la llibertat, la igualtat, que els poders públics corregeixin la injustícia social, que tothom pugui accedir a les mateixes oportunitats.

Contra això, senyors diputats i diputades, política. Política per canviar les coses que no ens agraden, però condició prèvia és diàleg. Deman a aquest govern que reflexioni sobre la seva forma de fer en el carrer i en el Parlament.

Com és possible que hi hagi a Balears 100.000 persones en llista d'espera i no hi hagi una taula on negociïn tots els col·lectius sanitaris per evitar el col·lapse? Com és possible que amb un 23% de pobresa no s'hagi creat una taula de negociació per cercar solucions d'urgència? La silenciosa majoria electoral no ho justifica tot, no exclou el pacte i el consens, i li dic perquè esperava més del seu discurs. Pensava que demostraria que la majoria absoluta no l'impedeix escoltar a qui no pensa com vostè.

Durant setze mesos milers de ciutadans li han fet saber que volen ser escoltats, que no només hi ha una manera de governar. Els col·lectius de la dependència s'han manifestat davant el Parlament. Els comerciants han protestat per la seva supervivència. Milers de professors han sortit al carrer per una educació pública i de qualitat. Els professionals de la sanitat continuen sortint a protestar. Desenes de milers de ciutadans s'han manifestat contra la pujada de la benzina, de l'IBI i el transport públic, contra el pagament de medicaments i la pujada de l'IRPF i de l'IVA, contra la baixada de pensions i el preu de la targeta sanitària, contra la pujada de llum, gas i butà i la baixada generalitzada dels sous.

Es manifesten perquè no volen retrocedir els valors de 30 anys enrere, ni perdre una generació, ni veure com els joves tenen més futur a Londres o a Berlín, que a Maó, a Vila o a Palma. Es manifesten contra els governants del Partit Popular que decideixen sense escoltar ningú, mesures que afecten milers de persones innocents que ja han vist com la crisi se n'ha endut per endavant la feina, la casa i l'esperança en un futur. Mesures com aprovar un pressupost que redueix a zero les beques de transport escolar o cobrar 20 euros per valorar les persones amb dependència.

Senyores i senyors diputats, les decisions que provoquen el malestar de la ciutadania no són producte de la fatalitat. Són producte de les prioritats del Partit Popular, que és la formació que governa, però que no dialoga, no negocia, no accepta altra proposta que la seva.

És decisió del Sr. Bosch augmentar els alumnes per classe, pujar les taxes universitàries o acomiadar la persona que ara ens escolta i que era interí a una escola de secundària.

És una decisió del vicepresident Aguiló que paguem la benzina més cara d'Espanya i que no s'hagi aplicat durant setze mesos l'impost de patrimoni. És això just? És just rescatar els bancs a costa de la salut i l'educació dels ciutadans?

(Alguns aplaudiments)

És decisió del conseller Gómez retallar ajuts per a la cooperació que afecten els més necessitats.

Negar, en nom de la llibertat, l'atenció pública en català és decisió del Sr. Gornés, de quina llibertat estarà parlant qui nega la nostra?

Les persones que esperen per ser operades augmenten, a causa que el conseller Sansaloni acomiada professionals, retalla serveis i baixa recursos de la sanitat que ens ha de tractar. Quina legitimitat té avui un conseller que fa quatre mesos defensava el tancament del Joan March i el General perquè eren massa cars?

(Alguns aplaudiments)

Si un empresari tanca perquè la temporada turística s'ha escurçat, el conseller Delgado n'és corresponsable per la seva manca d'iniciativa.

És una decisió del conseller Company, mentre gaudeix d'un parc nacional de forma exclusiva, importar fems d'altres indrets d'Europa per incinerar aquí.

Que avui se'ns negui el tren de Manacor a Artà o el Parc tecnològic de Menorca estigui paralitzat, és perquè el president no ha aconseguit el que ens pertoca.

Si les comunitats no tenim major flexibilitat del dèficit, ho hem d'atribuir al president, que no protesta a un Rajoy que aconsegueix doblers públics per a Bankia i acota el cap davant Merkel.

Si la connectivitat d'Eivissa a la península és pitjor que fa un any, han augmentat les taxes o el Palau de Congressos o Can Misses estan paralitzats és decisió del Partit Popular. Persones que veim en els diaris i a la televisió, que decideixen sobre la nostra butxaca, les nostres famílies, les nostres institucions que són de tots, no només del Partit Popular, almenys tenen l'obligació d'escoltar a qui pensa diferent.

La política pot fer progressar la nostra vida, la pot fer millor. Ara, som en una època en la qual se'ns ven austeritat per sortir de la crisi, quan en realitat ens estan canviant el model de benestar. Pura i dura ideologia vestida d'un discurs que no hi ha més opció que, no podem fer altra cosa que reduir el dèficit; basta veure empitjorar les condicions de vida dels ciutadans grecs, portuguesos i irlandesos per entendre que no és el bon camí. Un camí que, a més, empitjora per la mala gestió d'un govern que infla i falseja ingressos, modifica el pressupost un mes després d'haver-lo aprovat, que es corregeix, desmenteix i rectifica a ell mateix amb les xifres macroeconòmiques.

Vostè és el primer president de la història que ha d'anar per tot arreu protegit per la Guàrdia Civil. Crec que és legítim demanar-se que si això passa i si milers de ciutadans i ciutadanes han de sortir al carrer a protestar és per causa que alguna cosa no deuen fer bé. O és que tothom va errat menys vostè? Governar ignorant tothom és poc democràtic, i molt més quan, mentre fa això, mentre retalla, es puguen els sous del gabinet presidencial o el Govern es felicita per acomiadar servidors públics.

Setze mesos de govern ha bastat per desmuntar el mite que la dreta gestiona millor la crisi. Els ciutadans els varen elegir perquè varen prometre que crearien llocs de feina, que arreglarien l'economia simplement pel fet de governar vostès. Ja sabem que, de feina, no n'han creada. Només tenen un objectiu: el dèficit. Això els ha servit per retallar educació, polítiques socials i sanitat, malgrat que varen prometre que no ho farien perquè sabien com sortir de la crisi. Honestament, no tenien ni idea de com sortir-ne. Ho demostra que els corregeixen Europa, el Fons Monetari Internacional, el CRE, el Consell Econòmic i Social...

Miri, vostè ha dit que inversió és més deute públic i atur. En sap més que el Fons Monetari Internacional i la Comissió Europea, que demanen estímul, inversió i pactes de creixement per sortir de la crisi, Sr. Bauzá.

L'anterior govern els va passar el testimoni amb un creixement de l'1,8%, el més alt juntament amb Canàries. Varen arribar vostès i varen preveure un creixement de l'1,1%. Estam en recessió, -0,1%. La seva previsió va ser un desastre, i ara hem de creure que som en la rampa de la recuperació? Els vàrem deixar una inversió durant quatre anys de 3.000 milions d'euros, s'asseguraven activitat econòmica, prestació de serveis bàsics i llocs de feina; ara hi ha menys feina, menys serveis i menys activitat econòmica, però 113 milions de deute més que el segon trimestre de 2011. No venien a salvar el deute?

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

Els vàrem deixar el Govern després de set mesos de caiguda de l'atur. Avui hi ha a Balears 120.000 persones que cerquen feina. Com ho pensen revertir si el fons per a polítiques actives d'ocupació ha caigut un 50%?

La seva política té resultats evidents que han d'explicar a la ciutadania. Les seves retallades són menys serveis bàsics, menys qualitat de l'educació, menys recursos per a la dependència, menys iniciatives vinculades al coneixement i a la innovació, menys cultura. Menys benestar que varen amagar en el seu programa electoral. Reconequin que varen mentir.

El president va dir en campanya i en el Parlament que no pujarien impostos, que estaven en contra del patrimoni. Mentida. Han pujat els impostos i han amnistiats els defraudadors. Varen dir que baixarien l'IVA turístic i ja sabem el resultat. Que seria suficient per crear feina que vostès arribassin al govern, i en realitat han fet una reforma laboral per acomiadar més persones que mai. Que baixarien impostos als petits i mitjans empresaris, i el que han fet és sentenciar de mort milers de comerços petits i mitjans per beneficiar les grans superfícies. I si això no bastava el president va mentir en la seva declaració de béns. Com el podem creure si fa el contrari del que diu?

Com s'atreveix a parlar de transparència i austeritat quan el conseller de Presidència dirigeix un mitjà públic que s'escapa de les retallades per ser la principal empresa de comunicació i promoció del Govern? Quan han creat una delegació del Govern a Formentera que costa 100.000 euros a l'any? Almenys reconequin que és un exercici de cinisme insòlit.

Parla vostè d'austeritat, de transparència, i vostè és un president i empresari en funcions sota l'ombra de la sospita, i encara dona lliçons des del seu obscurantisme personal? Vostè va dir en el discurs d'investidura: "Vull fer canvis per a les pròximes dècades. S'han acabat els luxes, els dispendis, menys dietes i menys cotxes oficials"; d'allò darrer, poc, poc: primer va pujar els sous al seu equip, després vàrem saber que els seus consellers utilitzen mitjans públics per a fins privats, que van a festes mentre retallen a la gent, i, el que faltava, el conseller de la principal indústria del país que promociona les Illes Balears caçant cérvols.

(Alguns aplaudiments)

I mentre ens parlen de la famosa austeritat que apliquen però que no s'apliquen, fan perillar el que hem construït. Pegar destralsades és mutilar el futur. La societat no vol el seu model i per això ha fet vaga, per això es manifesta, perquè no pot més. Quan hi ha persones que pertanyen a la classe mitjana que cerquen en els contenidors vol dir que no podem més.

Creu sincerament que els canvis per a les pròximes dècades passen per retardar intervencions quirúrgiques?, per suprimir ajuts als infants amb dificultats educatives?, per fer pagar més per anar a la universitat?, suprimint inversions que ens han d'ajudar a guanyar el futur? De ver pensa que la ciutadania creu que el futur passa per macrohotels en Es Trenc, parcs temàtics i circuits de Fórmula 1?, o un port davant la catedral de Palma?, projectes que havien de dur inversions per 3.000 milions d'euros i que només coneixem quan apareixen i desapareixen dels diaris.

Tenen un projecte territorial que és una mala còpia del passat, tot i que sabem que l'experiència ens diu que no és el bon camí. Lleis a la carta per a alguns empresaris del sector turístic, per a l'especulació urbanística i per importar fems; decrets llei per urbanitzar el més preuat que tenim. Vostès varen dir que arribarien a grans acords territorials; no ho han fet, han assaltat el Parlament amb decrets llei urgents que són xecs en blanc per a la destrucció del territori. Contra això la gent també ha sortit al carrer. Li han dit que no volen macroprojectes a les portes de les platges més verges i internacionals; li han dit que no volen fems als peus de la Serra de Tramuntana, que no volen ciment a canvi de destruir el nostre paisatge.

Li han dit tantes vegades "basta" que pensava que avui era una bona oportunitat per mostrar una voluntat de canvi davant el fracàs del seu govern. Avui era una bona oportunitat per fer un gest a la societat de les Illes, era el moment de decidir, de dir que sap rectificar. Avui era el moment de fer política.

Vostè es limita a dir que anam bé, que han reformat l'administració pública, a parlar de les bondats d'una llei d'emprenedors que ha estat criticada pels mateixos empresaris, que hem de complir el dèficit; ens parla d'una gran temporada turística però oblida que tenim més atur que mai. Es vanagloria de projectes que no existeixen i que empitjorarien la nostra vida i la de les generacions futures, a les quals ofereix un futur pitjor que fa un any i mig, i no dic que llavors fos bo ni que tot es fes bé, sinó que ara les perspectives són pitjors.

Sap què pensa el formenterer per la baixada de freqüència de les barques? Sap que anar de Maó a Madrid pot costar fins a 500 euros? Les condicions de vida s'han degradat. Un rescat és degradació social. No pensarà que un rescat com el de Grècia és positiu, no surt de franc.

S'han degradat perquè no només no han aconseguit rebaixar el deute públic sinó que s'ha reduït el pes de Balears en el pressupost de l'Estat per a l'any 2013. Castellà-Lleó rep 600 euros per persona, i nosaltres, de moment, 70; Canàries ens dobla, i la mitja és de 225, i si es compleix l'anunci que ha fet avui, Sr. President, lament dir-li amb tristesa que encara estam molt per davall de la mitja en inversió estatal, 154 enfront dels 225 euros. Li sembla normal?

Retallen drets que pensàvem conquistats, drets sindicals, a l'avortament, a la igualtat, a parlar la nostra llengua, a sortir al carrer sense ser insultats, al matrimoni homosexual, a la diferència... I ja que parlem d'igualtat, creu normal que un govern que ha de representar tota la nostra societat no integri cap dona?, ni una sola dona?

Sr. President, si milers de persones innocents perderen la seva feina per la tirania dels mercats, centenars de persones innocents perden la seva feina perquè el Govern els acomiada. Aquesta degradació és responsabilitat seva.

No empitjora el nostre futur un president que augmenta llistes d'espera i acomiada servidors públics?, que posa la universitat al límit de la supervivència?, que ofega els ajuntaments i els consells insulars?, que externalitza una sanitat que col·lecciona consellers?

Hi ha altres maneres de fer les coses, i la primera que li vull recordar és que governar no és tancar-se al Consolat i creure que només té raó vostè.

A la passada legislatura es va fer un front liderat per la societat civil per reclamar un bon finançament. Gràcies al govern anterior i a la feina de tots els agents socials rebem 532 milions més cada any que, per cert, salven en part els nostres malmesos comptes públics. Vostè, en lloc de convocar les persones per plantar cara a Madrid quan ens marginen, acota el cap davant els seus.

No obli mai que primer és el president de les Illes Balears i després el president del seu partit. Com es pot acotar el cap quan el tractament a la nostra terra és d'una injustícia flagrant? Ni arriben els 400 milions que ens toquen anualment, ni ens paguen els 1.000 milions d'euros que ens deuen, ni treballen per la Llei de règim especial.

I què podem dir de les seves paraules del compromís del Govern amb els ajuntaments i els consells?, paraules que s'endú el vent. El fet és que els està ofegant. 375 milions d'euros de deute als ajuntaments i consells insulars, i la seva diputada i presidenta del consell li demana que rectifiqui.

Això sí, són forts per acabar amb el Ramon Llull i el Consell Econòmic i Social, entitats avalades al nostre Estatut; per tancar el Consell de la Joventut i l'Oficina del defensor del pacient; per eliminar les deu oficines d'atenció a les víctimes del delictes, per tancar l'Espai Mallorca. Cruels amb els petits però dèbils amb els de Madrid a l'hora de reclamar els fons imprescindibles per a la nostra supervivència econòmica.

I ja sabem quines són les conseqüències: per comissió i omissió de les funcions que té el president tenim retallades en educació, sanitat, política social, eliminació de tota la dependència, un pressupost de l'Estat que ens considera invisibles, i tot això ho paga el ciutadà en els pròxims pressuposts autonòmics de 2013, que són un llibre obert: ciutadans i ciutadanes, els anunciam que faran més sacrificis a canvi de res.

I d'aquesta pèssima gestió se'n deriva el més greu: tenen més aturats que mai i destinen menys fons que mai a crear llocs de feina. És que això ho pot entendre algú quan vostè va dir textualment que era conscient que els aturats serien responsabilitat seva? Jo, president, no hagués retallat les polítiques actives d'ocupació. Una altra manera de governar a la seva era fer un pla de xoc contra l'atur pactat amb els agents socials, com li vaig proposar a la meva primera trobada en el Consolat.

Sobre qüestions que vostè va qualificar de pacte d'estat a l'inici del seu mandat jo no hagués actuat de forma unilateral: ni amb la modificació de la Llei de funció pública, ni amb el decret de mesures sostenibles, ni amb la importació de fems, ni amb la Llei general turística, ni amb la supressió del Consell Econòmic i Social, ni amb les diferents mesures sobre educació, sanitat i polítiques socials que han obert una ferida social allà on no n'hi havia.

La política és dialogar, i en canvi ha fet exactament el contrari del que va prometre. Va anunciar pactes sobre grans temes en la investidura, ens ha anat convocant al Consolat, i a la sortida oblida tot el que havíem pactat. Governar així és poc democràtic, com ho és enfrontar-se als sindicats perquè discrepen de qui comanda.

La negativa a aplicar l'impost de patrimoni des del primer dia és una mostra que no només hi ha una política fiscal possible. Nosaltres vàrem presentar un paquet fiscal rigorós, progressiu, per poder assegurar els serveis bàsics i les prestacions bàsiques en educació, sanitat i política social. Jo li propòs diàleg per recuperar aquest camí de la coherència.

La sanitat ha de ser sempre un dels sectors que més consens necessiten; no per res ib-salut és l'empresa més gran, amb més de 14.000 treballadors. Jo el que he observat en aquests setze mesos és un desgavell mai no vist fins ara: han canviat consellers i alts càrrecs, han anunciat tancaments que després han deixat en suspens, han aplicat copagaments de forma indiscriminada contra la gent més feble, fan pagar 10 euros per accedir a la sanitat pública, han retirat complements de pensions a jubilats que ara decideixen mantenir.

Va dir que pujava la benzina per finançar la sanitat; la promesa els ha durat ben poc. La sanitat ha deixat de ser un dret de ciutadania i, el pitjor, el sector de la salut ha semblat el camp de batalla entre les diferents famílies del Partit Popular. De pactes d'estat a jugar amb la salut de tothom. No ho troba una falta de respecte per a les més de 20.000 persones que esperen una operació quirúrgica? Li deman diàleg a la sanitat, pactar línies vermelles que cap formació no pugui traspasar.

Sabem que la situació és delicada perquè hem governat. Sabem que les administracions han de fer ajustos, però es poden fer de moltes maneres: amb els sectors o contra els sectors implicats, amb o contra els agents socials, prioritzant primer les persones o prioritzant els poders econòmics. Jo li he proposat una mesa de negociació amb tots els sectors sensibles fent feina amb bisturí; vostè ha aplicat la destrall. Hi ha maneres i maneres, Sr. Bauzá.

I si la crisi la volen resoldre a destrallades contra la gent en lloc de contra els que la varen causar no vull oblidar que aquesta manera de fer l'han traslladada a les institucions, als serveis públics, als drets de les persones. Trenta anys d'Estatut, d'autogovern, d'una llengua pròpia, i la solució que proposen és recentralitzar i reduir el que tenim.

Estic frontalment en contra dels que pensen que la sortida de la crisi passa per fer de les autonomies les culpables. Miri el que passa en un moment de recentralització, de menyspreu a les autonomies. No és casualitat que ara som a la cua d'Espanya en el pressupost de l'Estat. Si aquest és el futur no en vull saber res, de recentralització ni de cessió de competències a l'Estat, no vull que les Illes Balears siguin residuals.

(Petit aldarull)

Senyors diputats, senyores diputades, després del cap de setmana de declaracions judicials crec que és més que suficient citar-li una pancarta de la manifestació de dimecres passat: "Ser polític és un honor, no un negoci". Avui és una bona oportunitat que demostrí que no està amb els que pensen que la política és un negoci.

(Alguns aplaudiments)

El que passa és molt greu, però també és indignant veure el silenci i l'actitud del president, ...

(Remor de veus)

..la seva actitud, ...

EL SR. PRESIDENT:

Per favor...

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

...Sr. Bauzá. Davant una crisi econòmica que ha tret milers de persones al carrer, de vostè només tenim silenci. Davant una crisi política sense precedents del seu partit, investigat per aprofitar presumptament fons públics per finançar-se, ni rastre de vostè, Sr. Bauzá, que novament guarda silenci.

Un president que té majoria absoluta almenys ha de donar la cara, explicant avui als ciutadans la situació de crisi política i econòmica per la qual passa la nostra comunitat, la pitjor, segurament, dels darrers trenta anys.

Sr. President, en setze mesos han estat incapaços d'arreglar els problemes dels ciutadans, i, on no n'hi havia, avui hi ha problemes. Creu que la seva incapacitat per resoldre problemes, juntament amb la imatge lamentable que han donat els seus consellers, dóna cap confiança i credibilitat que vostès ens trauran de la crisi?

Sr. President, no som al principi de la legislatura. Són setze mesos de protestes, que varen tenir el seu punt àlgid la setmana passada. Totes les persones que s'han anat manifestant li diuen que no pot anar contra tothom, que la seva política no serveix i que l'aplicació real del seu full de ruta, que són els pressuposts, no ajudarà a sortir de la crisi.

Està a temps de reconvertir el pressupost que ha presentat en un de nou que sigui realment un revulsiu contra la depressió econòmica però també social en què vivim. Encaixi el clam de la ciutadania i faci un nou full de ruta basat en el diàleg social, en el manteniment de l'estat del benestar, amb clares polítiques anticíclics d'estímul a l'economia, de fiscalitat progressiva i amb un front a Madrid com a bandera per reclamar el que en pertany.

Jo li deman que apliqui sentit comú perquè la ciutadania ho exigeix. Miri, tenim un camí recorregut que podem recuperar. A l'anterior legislatura vàrem fer un gran acord social, el pacte per la competitivitat. Provi almenys de recuperar alguna d'aquelles propostes. Provi de recuperar alguna de les propostes concretes de les quatre trobades al Consolat de la Mar: el Pla de xoc contra l'atur i la reactivació del diàleg social, la renegociació dels retalls en salut, educació i polítiques socials i afrontar, acordar aquest front comú contra la injustícia del president Rajoy.

Senyors diputats, senyores diputades, fa uns dies un conegut representant patronal va escriure donant suport a la vaga i deia: "les polítiques actuals ens estan destruint a tots". Sr. President, la majoria de la ciutadania comparteix aquest diagnòstic, reflexioni. Li deman que aturi la bogeria de l'austeritat del seu govern, com li demana també que escolti el president de la CAEB, que li ha dit públicament que els nous imports per als *rent a car* i les begudes no tenen ni cap ni peus. Li deman que escolti, encara hi és a temps.

Mai no he fallat a una reunió al Consolat per lleialtat a la ciutadania, que són els primers que volen lluitar per a un futur millor. Jo he estat lleial, i vostè ha trencat un diàleg vital amb l'oposició, però també amb la societat civil, per fer front a les dificultats i a la incertesa. I trencats, s'afronten els problemes pitjor.

I ja no li ho deman ni tan sols com a cap del principal partit de l'oposició, li parl per boca d'aquestes persones i col·lectius que han sortit al carrer durant aquests setze mesos. En nom seu deman que escolti la gent i que rectifiqui. A nosaltres ens pot agredir cada dimarts, però a la societat un president no els pot fallar. Avui la nostra comunitat necessita il·lusió, com molt bé deia una veu universal, el poeta eivissenc Marià Villangómez, "voler l'impossible ens cal i no que mori en el desig".

Sr. President, necessitam il·lusió, propostes de futur, empena, valentia, lideratge i capacitat d'unió per fer front a la crisi. Tancar l'aixeta és fàcil, el difícil és crear riquesa. Els socialistes estam disposats a treballar amb vostès, sempre i quan s'obri també un diàleg amb la ciutadania, per evitar que aquesta austeritat acabi amb nosaltres. Comenci demà mateix, convocant un calendari de reunions al Consolat. Cridi a totes les forces socials, polítiques i econòmiques amb un full de ruta clar, pel bé del país, de les nostres institucions i dels nostres ciutadans.

President, som molt més que austeritat i unes dècimes de dèficit. Som un poble i una terra universal, que ha dit basta al fet que vostès decideixin per ella sense demanar opinió i que reclama participar en un canvi de rumb.

Li toca a vostè, Sr. Bauzá, fer la primera passa.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Intervenció del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds- Entesa i Més per Menorca, Sr. Barceló.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Sr. President, vostè ha acabat citant Bertolt Brecht. Jo començaré també citant Brecht. "Quan la veritat és massa feble per ser defensada, s'ha de passar a l'atac", que és el que vostè ha fet avui matí, perquè no té altres arguments.

Avui ens ha parlat del codi ètic del seu partit. Aquesta cambra avui està presidida per una persona imputada per acusacions de corrupció, què hi farà, Sr. Bauzá? Creu que és una bona imatge per a les Balears que aquest debat sigui presidit per algú imputat pel finançament il·legal del seu partit? És evident que no.

Sr. President, en el debat d'investidura de fa un any i mig vaig advertir de tot allò que vostè volia fer. Li vaig dir que volia fer desaparèixer la nostra llengua, que volia recuperar projectes urbanístics que amenaçaven espais naturals, que es preocuparia per arraconar la nostra llengua a les escoles, però que no es preocuparia pels vertaders problemes de l'educació, que en canvi empitjorarien: la manca de recursos i de mitjans per al professorat, l'atenció a la diversitat, les ràtios d'alumnes, el fracàs escolar; que retallaria indiscriminadament serveis públics i socials, amb greus conseqüències per a la nostra cohesió social.

Li vaig dir que el passat del seu partit no l'avalava en la seva pretesa regeneració de la vida política, que la manca de recursos econòmics, pel maltractament del Govern espanyol i per l'espoli fiscal que patim, s'incrementaria i que els ciutadans en pagarien les conseqüències; que les seves promeses de crear ocupació i riquesa, d'incrementar la inversió en educació, de mantenir serveis socials i sanitaris, i tot això fer-ho baixant impostos era un bluf, una equació d'impossible compliment, una estafa electoral. Li vaig dir que l'únic que pretenia vostè era ser una simple corretja de transmissió de les polítiques que marqui el Sr. Rajoy des de Madrid.

Vostè em contestà a tot això, textualment, que canviés el meu estereotip, que jo l'havia acusat de coses que vostè no faria o que ni tan sols havia plantejat.

Bé, per desgràcia per al país i per als ciutadans, un any i busques després, totes les meves afirmacions s'han complit. Ha complit totes i cada una de les negatives previsions que aleshores vaig pronosticar, i algunes, les ha superat àmpliament.

Va dir que volia menys lleis i més senzilles. Però ha entrat en una carrera d'aprovació de decrets llei. Ja en du denou i molts d'ells ja els ha modificat diverses vegades. Va dir que es comprometia amb el nostre teixit empresarial de micro, petites i mitjanes empreses i, en canvi, vostè serà el responsable de la desaparició de centenars de petites empreses, tal i com l'han acusat les patronals de comerç.

Avui matí ens ha dit que s'ha de deixar que sigui el mercat que es reguli per si mateix. Digui el que realment vol dir, perquè el que passa realment és que són les grans empreses les que escriuen les seves lleis liberalitzadores. Aquesta és la realitat.

Va dir que reforçaria i potenciarà la figura dels professors, i el que ha fet és acusar-los de manipular els alumnes i dictar lleis per perseguir-los.

Va proposar un acord d'estat en educació i no fa més que aprovar normatives sense consens i que són qüestionades per tota la comunitat educativa, sense excepció, professors, pares, sindicats, patronals, tothom.

Va dir que reduiria les llistes d'espera sanitàries. I mai no havien estat tan disparades com ara. Si fóssim a juny del 2011 la llista d'espera d'intervenció quirúrgica no tendria cap persona esperant més de 180 dies. A juny de 2012 aquesta llista d'espera té 2.094 persones. I vostè encara ha bravejat avui matí d'haver llevat 100 milions d'euros a salut. És conscient de les greus conseqüències per a la salut de les persones que tenen les seves decisions?

Va dir que baixaria els impostos. Els ha pujat, tots. I a més ho ha fet tard i malament, com amb l'impost de patrimoni, per a aquells que més tenen.

Va oferir pactes en seguretat jurídica i territori. I el que ha fet és fer lleis a mida, que permeten dur fems de fora per incinerar, autoritzar projectes urbanístics devora espais protegits, com a Sa Ràpita o fer una llei turística que permet construir sense límit en sòl rústic. La seva seguretat jurídica és que alguns tinguin carta blanca per incomplir la llei. Aquesta és la seguretat jurídica de la qual ens parla.

Va dir que seria implacable amb la corrupció, però encara no ha aclarit el finançament il·legal del seu partit a través d'Over Marketing. Li torn demanar, com vaig fer la setmana passada, sense que em contestés. Tornarà els doblers que el seu partit ha estafat als ciutadans, Sr. Bauzá?

Avui matí ha dit que no fallarà a la societat, però ha consentit que consellers del seu govern vagin de festa a Cabrera, utilitzant recursos públics, insultant els ciutadans als quals exigeixen austeritat. És conscient, Sr. Bauzá, de la imatge que el seu govern d'homes està donant de xampany, llagosta i caceres? No n'estan empegueïts?

Sr. Bauzá, vostè va dir en el discurs d'investidura que dignificaria la política a les illes. Idò o els senyors Bosch, Company i Delgado parteixen dels seus càrrecs, o vostè serà responsable d'aquest malbaratament de recursos públics i de la mala imatge que transmeten de les Illes Balears.

Va dir que dignificaria la política a les Illes. I el primer que va fer quan va prendre possessió va ser mentir a la seva declaració d'activitats econòmiques i incomplir la Llei d'incompatibilitats. Ja li vaig dir una vegada i li ho torn repetir avui, Sr. Bauzá, amb la llei a la mà, ha de triar: els seus negocis o la presidència.

Durant aquests mesos de Govern, Sr. Bauzá, només ha encertat quan ha rectificat. Primer va dir que els metges no tenien dret a cobrar els complements. Després va dir també que els pensionistes de l'ib-salut tampoc no havien de cobrar la seva jubilació. També va dir que tancarien hospitals públics. Primer, per tant, espenyen allò que funciona i després quan ho arreglen, encara es volen penjar la medalla, com si fos mèrit seu. No, Sr. Bauzá, ha estat gràcies a les mobilitzacions que han fet fer-los rectificar aquestes decisions equivocades, Sr. Bauzá. No es vulgui encara penjar medalles en qüestions que són vostès que varen espenyar. Cada vegada que toquen alguna cosa l'espenyen.

Això sí, mentre moltes famílies ho passen malament per arribar a final de mes i moltes empreses han de tancar, el seu govern s'ha dedicat a les seves obsessions antimallorquines, perquè el que sí ha fet tots aquests mesos, Sr. Bauzá, és iniciar una croada en contra de la nostra llengua i de la nostra cultura. Una croada com no havíem vist mai en aquesta terra. De fet, devem ser l'únic país del món en què el seu president persegueix la cultura i la llengua pròpies, l'únic!

La sortida de l'Institut Ramon Llull, que tant havia fet perquè els creadors de Balears es donassin a conèixer internacionalment, el tancament de l'Espai Mallorca, la ruptura del consens de 26 anys de Llei de normalització lingüística, la ruptura del consens educatiu en l'ensenyament de la nostra llengua, amb l'excusa d'una falsa llibertat i amb la crítica de tota la comunitat educativa, en són els principals exemples, encara que no els únics.

La seva fòbia al català, la llengua pròpia del país, ja resulta patètica, esperpèntica. Les seves polítiques contra el mallorquí, l'eivissenc i el menorquí són simplement impresentables.

Sr. Bauzá, només hi ha una realitat, a Balears difícilment trobarà persones que no sàpiguen parlar en castellà i si estan escolaritzades aquí, a les Balears, li puc assegurar que no en trobarà cap que no sàpiga castellà. Però sí que en trobarà moltes que no saben parlar en català. Aquesta és la realitat. Perquè digui'm, Sr. President, en quin país del món es promou que els funcionaris siguin analfabets en la llengua del país? Les Illes Balears són plenes de gent competents en les dues llengües oficials, i vostè el que fa és insultar-los, dient-los que no estan preparades, que prefereix aquelles persones que no saben la llengua pròpia. Aquest és el missatge que envia vostè, Sr. Bauzá, amb els canvis a la Llei de funció pública.

Els nostres recursos naturals són segurament allò més important i més rellevant que tenim per aportar al món. No només perquè és la nostra cultura i el nostre patrimoni, sinó perquè són una font de riquesa. I la cultura pròpia necessita tot el nostre suport, ara en temps de crisi encara més. Què no ho veu, a això, Sr. Bauzá?

I és per això que són necessaris els mitjans de comunicació públics en català, l'escola en català i el suport a tota la indústria cultural i creativa. La nostra cultura és molt viva, molt diversa. Té exponents que van des d'Antònia Font a La Sibil·la, des de Maria del Mar Bonet, a la rica cultura popular, des d'Agustí Villaronga a Miquel Barceló, des de Ramon Llull a Baltasar Porcel, sense oblidar tots els joves creadors. Però n'hi ha que voldrien veure desaparèixer aquesta cultura i ja no se n'amaguen.

Però, Sr. Bauzá, topen amb una realitat que és més potent del que es pensen. Des de 1714 gent com vostè o com el ministre Wert, intenten fer-nos desaparèixer. I en canvi, la gent d'aquest país ha sortit massivament al carrer per demostrar-li que estima la seva llengua, una llengua que ha rebut el suport de la majoria de pares i mares, que han optat per l'ensenyament en català per als seus fills. Això, que és pur sentit comú, vostès no ho poden consentir, els molesta.

Sr. Bauzá, rectifiqui, està segrestat pels sectors més radicals del seu partit, per aquells que volen espanyolitzar-nos, uniformitzar-nos, tan si volem com no. Perquè, Sr. Bauzá, les seves obsessions ideològiques el fan perdre de vista quins són els vertaders problemes del país, que no són el BOIB electrònic, o canviar els avisos d'sms per e-mail. No, aquests no són els vertaders problemes del país. Quins són els problemes dels ciutadans de les Illes Balears i que vostè hauria d'afrontar i que no afronta?

Més de 87.000 persones aturades el mes d'octubre, rècord per cert, Sr. Bauzá, rècord, i que en seran molts més els pròxims mesos, el tancament d'empreses, la baixada en la quantitat i qualitat dels serveis públics, fruit de les seves retallades i del Sr. Rajoy; la pèrdua d'ingressos de gran part de la població, treballadors públics, pensionistes, autònoms, petits empresaris, tots en són perjudicats; i, sobretot, sobretot els qui ho han perdut tot, els que han caigut en la pobresa, un de cada quatre ciutadans de Balears està en risc de pobresa, Sr. President. Fins i tot el Consell de Mallorca li ha demanat per unanimitat més recursos per la renda mínima d'inserció, per pal·liar la situació desesperada de famílies que no tenen ingressos.

I mentrestant, Sr. President, vostè què ha fet, a part d'obsessionar-se amb el dèficit i contra el català?

És cert que aquests problemes que jo he esmentat fa un moment, són comuns probablement a bona part dels ciutadans de l'Estat i fins i tot a bona part dels ciutadans de la Unió Europea. Però a ca nostra, Sr. Bauzá, la situació és més delicada. No sé si n'és conscient, però aquí es donen uns agreujants que cal afrontar si volem posar solucions.

La caiguda de la renda per càpita dels ciutadans de les Illes Balears és la més gran de totes les comunitats autònomes. Hem perdut més d'un 11% de renda entre els anys 2000 i 2011. I si el càlcul es fa tenint en compte el poder de compra, la renda real dels ciutadans de les Illes Balears ja està per davall la mitjana espanyola, per davall la mitjana espanyola, la nostra renda, Sr. Bauzá. Hem perdut un 15% de renda en els darrers deu anys. La nostra renda per càpita baixa i baixa, Sr. President. Una baixada d'un 15% en 10 anys és una barbaritat! És insostenible! Cada any que passa som més pobres, n'és conscient? Pensa fer-hi res, Sr. Bauzá?

A més a més, els sous i les pensiones que cobren els treballadors i pensionistes de Balears estan també per davall la mitjana espanyola. Per què hem de tenir els pensionistes i treballadors pitjor pagats d'Espanya, Sr. President?

Aquestes dades per a mi són molt significatives, perquè desmunten el concepte de solidaritat que aplica l'Estat espanyol, que aplica governi qui governi a Madrid, hagi estat la dreta o l'esquerra, hagi estat el PP o el PSOE. Si solidaritat és que els rics ajuden els pobres, per què als ciutadans de Balears, que ja són més pobres que la mitjana, se'ns continua exigint una solidaritat desmesurada?

A pesar d'aquestes dades que jo he comentat ara, fa un moment, aquesta terra continua aportant al conjunt de l'Estat més del 14% de tot el que produïm. Com es pot justificar això, Sr. President? Som els que més riquesa hem perdut els darrers deu anys. Tenim borses de pobresa que ja superen el 20% de la nostra població, arriben pràcticament al 25%. I estam condemnats a ser els que més aportam a les arques de l'Estat? Quina explicació té? Per a mi no n'hi ha cap, de justificació a aquesta situació, Sr. Bauzá.

I davant això, el que ens representa a tots està conforme amb aquesta situació. És intolerable! Vostè, Sr. Bauzá, per molt que avui matí hagi parlat d'injustícia, en lloc d'exigir al Govern espanyol que ens tracti justament, va a Madrid a fer capades. És intolerable que posi la seva carrera política, els seus interessos personals dins el Partit Popular per davant les necessitats dels ciutadans, als quals està obligat a defensar.

I ho hem vist molt clarament amb els pressuposts generals del Sr. Rajoy per a 2013, són els comptes que més ens discriminen de tota la història recent i que vostè no ha estat capaç d'esmenar. Estam d'enhorabona si rebem els doblers de carreteres que ens deuen, però aquest és un deute del passat, que no canvia en absolut ni una coma la realitat dels pressuposts de 2013, perquè el que rebrem són deutes del passat, no el que ens tocaria rebre per a l'any que ve.

Perquè ho hem de tenir ben clar, una part de la crisi que patim avui es deu a aquests recursos que se'n van cap a l'Estat i no tornen. Som els que generam més ingressos per habitant i, en canvi, som una de les comunitats amb manco pressupost per habitant. Com pot ser que els que paguin més siguin els que reben manco? I el fet que tinguem manco pressupost per habitant té repercussió en els serveis públics, no parlem de xifres de doblers freds, això té repercussió, parlem que a Balears tenim manco metges, tenim manco professors, manco bombers, manco prestacions socials, i vostès encara les retallen.

Perquè parlem que som la comunitat amb menor despesa per habitant en sanitat, som a la cua de totes les comunitats autònomes, 300 euros per habitant per davall de la mitjana, cada ciutadà de les Illes Balears disposa de 300 euros per a sanitat manco que qualsevol ciutadà de la resta de l'Estat espanyol. I vostès encara baixen més el pressupost de salut, per a 2013 el baixen en 58 milions d'euros. Bé.

És evident que les retallades en sanitat, educació, serveis socials tenen unes conseqüències molt pitjors aquí, que ja tenim un 50% manco de pressupost i de personal; és evident per a tothom menys per a vostè, Sr. Bauzá, que braveja de ser qui més i millor ha retallat de tota Espanya; en lloc de plantar cara a Rajoy i exigir-li que ens pagui el que ens deu, que ens pagui el que ens deu, Sr. President, calla; perquè ens deuen 1.000 milions fins a l'any 2011, de Rodríguez Zapatero i de Rajoy, però 1.000 milions fins a l'any 2011, segons els càlculs que el mateix Sr. Aguiló va fer. Ara serien uns 700 milions, si descomptam els 333 milions de carreteres que ha anunciat que, a la fi, ens pagaran. Continuem estant amb 700 milions de deutes.

Però no podem renunciar a tota aquesta resta, no hi podem renunciar, idè, si no hi podem renunciar, per què carreteres sí i el tren no? Per què aconseguim els doblers per al transport privat i en canvi consentim que no ens donin el que estava previst per a transport públic? No enganyin la gent, Sr. Bauzá, el conveni de tren no és paper banyat, és un conveni signat pel president de les Illes Balears i pel ministre de Foment i publicat en el BOE; reclamin-lo judicialment, com el conveni de carreteres, qui ha fet que sigui paper banyat són vostès renunciant i el Govern de l'Estat no pagant el que ens deu, més de 400 milions d'euros.

I a tot això encara hi hem d'afegir les inversions estatutàries de 2012 i de 2013, que el Govern de Rajoy tampoc no ens pagarà, més de 600 milions d'euros en aquests dos anys.

Amb aquestes circumstàncies és evident que la millor garantia per al benestar social del nostre país seria tenir una hisenda pròpia, una sobirania fiscal, una independència fiscal que ens permetés aplicar polítiques socials i econòmiques pròpies, amb els recursos dels quals disposam. Però això sé que vostè, Sr. Bauzá, no ho reclamarà mai.

Perquè, Sr. Bauzá, vostè no ha fet res per a la rendibilitat econòmica de les Illes, al contrari, en els dos exercicis pressupostaris que ja l'hem patit ha aturat totes les inversions; avui de matí n'ha parlat malament de les inversions, i ha consentit també que l'Estat també aturi les inversions a les Illes Balears.

Podem comparar el dèficit d'inversió pública a Balears amb les inversions de nous rics a la península: aeroports que ningú no utilitza, AVE milionaris que no tenen passatgers, per a inversions en AVE en aquest pressupost de 2012 hi ha 6.000 milions d'euros, pressuposts del Sr. Rajoy, 6.000 milions d'euros, a la península, a la península, aquí tot aturat, el tren, la reforma de la Platja de Palma, les inversions en innovació, en turisme, medi ambient, tot aturat.

Ara xerren sense miraments del tren, quan el que es va fer la passada legislatura va ser desenvolupar el seu pla de transports, el Pla de transports de la Sra. Cabrer, aprovat per unanimitat en aquesta cambra, un pla que preveia el tren fins a Artà, fins a Alcúdia, fins a Santanyí, electrificar tota la línia fèrria i que disposava d'uns doblers que ara vostès diuen que és un paper banyat.

De fet, a vostè ja li va bé que l'Estat ens digui que no paga allò a què es va comprometre, perquè no va amb el seu model acabar el tren, el transport públic no va amb el seu model, de fet, crec que el Sr. Company i el Sr. Horta tenen la missió de desfer-se del transport públic.

Sr. Bauzá, vostès digueren que el gran problema de la gestió anterior havia estat l'excessiu endeutament, ho han repetit com un mantra durant mesos; també deien que s'havien de baixar els impostos, perquè això ajudaria a la reactivació econòmica. Avui matí ha tornat a parlar de l'endeutament, dels impostos ja no.

El balanç que podem fer d'aquests mesos és que els seus missatges neoliberalistes han caigut per tots els costats; Madrid primer i vostè després puguen els impostos: IVA, IBI, taxes, cànon, nous tributs a empreses turístiques i comercials, ... ara fins i tot cobrarem als discapacitats i a les persones dependents.

I de l'endeutament que tant ens retreu? Bé, doncs en els dos exercicis pressupostaris que vostè ha presentat han incrementat l'endeutament al màxim que han pogut, 355 milions per a 2012 i 188 milions per a 2013, al màxim que han pogut, al màxim de l'endeutament. No ens malparli per tant de l'endeutament, si vostès han anat al màxim. Fins i tot han acudit al Fons de Rescat Autòmic per 355 milions d'euros, pagant, per cert, al Govern central prop d'un 6% d'interès, d'uns doblers que són nostres, perquè l'Estat els ha recaptat aquí prèviament, i que ens costaran en 10 anys uns 132 milions d'euros només amb interessos.

De fet, el que passa a nivell europeu amb els interessos jo diria que és un escàndol. Els bancs europeus demanen crèdit al Banc Central Europeu, el Banc Central Europeu els deixa un préstec a l'1% d'interès, gràcies al qual compra deute als estats cobrant uns interessos del 6%, una milionada i un gran negoci per als bancs. Que els estats hagin cedit sobirania als mercats financers és una de les principals claus de la crisi, de fet hem de donar la raó a les veus que clamen que no és una crisi sinó una estafa, i vostès la fan possible, a aquesta estafa.

Sr. Bauzá, el 2013 només d'interessos pagarem 366 milions d'euros als bancs, gràcies en part a les seves renegociacions.

(Remor de veus)

Què ens estalviariem pagant l'1% d'interès si el Banc Central Europeu deixàs crèdit directament a les institucions? I si tenguéssim sobirania fiscal i no estiguéssim sotmesos a un vertader espoli fiscal per part de l'Estat, calculi el pressupost que podria tenir la comunitat autònoma per a l'any que ve.

Potser no depèn de vostè, Sr. Bauzá, però aquest és el model econòmic que defensen vostès, la seva ideologia i el seu partit; aquest sistema que ens posa en mans del mercat és el seu sistema, no és el nostre i hi ha països que hi han plantat cara.

Vostès que presumeixen de liberals, són els que socialitzen les pèrdues dels bancs, però no els beneficis, ben alerta! Vostès són els que volen salvar el seu gran economista, el Sr. Rodrigo Rato, que ens costarà 24.000 milions d'euros, i que ara el seu partit acaba de blindar perquè no hagi de retre comptes pel que va fer.

No hi ha doblers per a sanitat però n'hi ha per rescatar bancs, rescats que ens han costat als ciutadans ja més de 60.000 milions d'euros.

Avui matí ens ha dit que hem de deixar que el mercat es reguli a si mateix, però si un banc no pot pagar, se'l rescata. Com quedam, el mercat s'ha de regular a si mateix o podem posar doblers públics per rescatar bancs? Perquè si una família no pot pagar se la treu de ca seva, se la treu de ca seva, Sr. President, davant els nostres ulls, 4.000 famílies en un any a les Illes Balears han perdut ca seva. Què ha fet el seu govern? Què feia per a aquestes famílies, mentre perdia el temps perseguint el català i els professors? Perquè avui matí no n'ha dit ni una paraula.

No s'ha fet cap esforç per rescatar persones, s'ha deixat tirada la gent que s'ha quedat sense recursos i veu com perd ca seva, sense que el Govern no hagi fet res durant aquests mesos, ni el d'aquí ni el de Madrid. Perquè la proposta del Sr. Rajoy per aturar els desnonaments novament el que ha fet és generar frustració entre les famílies que pateixen, és una nova estafa, perquè 4.000 famílies desnonades a Balears no són un sector marginal, no són un sector marginal, és un problema creixent i que podria arribar a les 5 famílies aquest 2012, per tant moltes d'aquestes famílies no es podran acollir al Reial Decret Llei del Sr. Rajoy.

Miri, la gent, és comprensible, podria acceptar segurament sacrificis fins que venguessin temps millors, si veiessin que no hi ha doblers, però veuen que hi ha doblers a palades per rescatar bancs, això és el que veu la gent. De fet, aquí, a Balears, Sr. Bauzá, dels pressuposts per a 2013, destinarà quasi 1 de 4 euros a pagar els bancs, i llavors encara s'atreveix a dir que el 80% dels pressuposts serà per a sanitat i educació. No vulguin enganar els ciutadans, Sr. Bauzá.

La seva retallada general i indiscriminada dels serveis públics i socials provoca greus conseqüències a la nostra cohesió social. Hi ha milers de famílies que a Balears han entrat en perilloses espirals que aboquen a l'exclusió laboral i social; que ja no reben prestació d'atur o que han de tornar el seu pis hipotecat al banc i continuar pagant la hipoteca. Les seves retallades socials creen situacions duríssimes a milers de famílies, a tot això vostè avui matí no hi ha dedicat ni un minut, ni un segon.

Per evitar aquesta situació necessitam un govern amb sensibilitat social, perquè estigui al costat de la gent hipotecada, de la gent que no té feina i en vol fer, per estar amb la gent que ha de tenir cura de persones majors i no el que ens trobam ara, que reduïm el nombre de persones beneficiàries a la Llei de dependència. S'ha de mantenir la despesa social per garantir la cohesió social; s'han de millorar l'educació, la salut i els serveis socials; s'han de fer inversions en innovació i economia productiva; no n'hi ha d'altre de camí per assegurar el desenvolupament d'una societat que no passi per tenir una població ben formada, amb bones prestacions sanitàries i cohesionada socialment.

Necessitam un govern eficient, compromès amb els ciutadans que ho passen malament, amb una administració eficaç que respon a les necessitats de les persones i de les empreses; un govern que presta serveis socials i no que els retalla; un govern que sigui valent per modificar d'una vegada la legislació hipotecària davant el drama que vivim, perquè la gent afectada per la crisi i que pateix desnonaments no hagi de continuar pagant la hipoteca la resta de la seva vida, quan ja ha perdut ca seva. Necessitam un govern valent, en lloc d'un govern que va amb pedaços calents per no molestar els bancs; un govern que canviï situacions injustes i no que les consenti, perquè no podem permetre ni un dia més el drama de la gent que perd ca seva i que ha de continuar pagant la hipoteca la resta de la seva vida.

Sr. Bauzá, vostès són febles amb els forts i forts amb els dèbils, si el Sr. Rajoy no vol canviar aquestes lleis injustes a Espanya faci-ho vostè aquí, utilitzi les nostres competències en Dret Civil i, si no ho fa vostè, li farem una proposta en aquest sentit i l'haurem de votar.

I, Sr. President, necessitam també un govern que faci polítiques actives d'ocupació i no un govern que destrueix llocs de feina i que encara es penja medalles per destruir llocs de feina. A Balears hi ha 90.000 famílies angoixades i sense perspectiva de futur perquè no tenen feina, per tant és una prioritat de tots tornar a generar ocupació i millorar la nostra economia en general.

Però hi ha diferències en com volem aconseguir això, no n'hi ha cap de fórmula màgica per sortir de la crisi, però hi ha horitzons i camins molt diferents, el nostre horitzó és un canvi de model econòmic que passa per canviar el model especulatiu que ha imperat a Balears, per anar cap al que podríem anomenar una economia intel·ligent. Hem d'anar cap a una economia basada en les idees, la creativitat, la innovació, la recerca, el coneixement, hem d'anar cap a un model econòmic que no tuda recursos, que orienta la construcció cap a la rehabilitació i que és sostenible amb l'entorn. Un model que considera el turisme com la principal font de riquesa, de tal manera que se n'aprofiti el conjunt de la societat, i no reconvertint el turisme amb el nou motor de l'especulació urbanística, com fa el seu govern amb la nova Llei general turística.

I també una economia intel·ligent és la que impulsa les iniciatives d'economia verda i els projectes empresarials que introdueixen criteris d'eficiència en la gestió de l'energia, de l'aigua, els residus o el sector de la construcció. Perquè el que no és una economia intel·ligent és aquella que importa residus de fora per convertir Mallorca en el femer d'Europa, com vostès han fet.

(Remor de veus)

El *hashtag* que circula és "euromerda", aquesta és la imatge que donam al món.

(Remor de veus)

I l'economia social, Sr. Bauzá, també és economia intel·ligent, la responsabilitat social corporativa, el tercer sector, les persones que tenen cura de gent gran, els serveis de proximitat per a les persones, centres de dia, escoletes, i els hem d'impulsar encara més perquè és un sector que crea ocupació i qualitat de vida. Aquest és el model d'economia intel·ligent i als emprenedors als quals hem de donar suport. I aquest és el model que el seu govern té abandonat, Sr. Bauzá.

El ministre d'Assumptes Exteriors d'Islàndia manifestà fa uns mesos: "Si s'ha de treure alguna lliçó de la recuperació islandesa és que l'austeritat per si sola no funciona. Hem estimulat el creixement i hem garantit que l'estat del benestar quedàs intacte." Sr. Bauzá, prengui'n nota. Fins i tot els empresaris d'aquí li diuen, dimecres passat, el dia de la vaga general, -per cert amb una mobilització al carrer com mai no s'havia vist als carrers de Palma, Maó i Eivissa-, la gerent de la CAEB, dels empresaris, deia: "El món es mou i, a part d'estrènyer el cinturó, s'ha de fer inversió."

La seva recepta d'oferir únicament austeritat suposa patiment per als més febles, per als que més suport necessiten, per a aquells que menys tenen, patiment per a moltes famílies. El país necessita un camí, la gent necessita tenir una esperança, necessita un govern en el qual pugui confiar, un govern que escolti, que aconsegueixi consensos, que generi sinèrgies, un govern que promogui la solidaritat i la cohesió, un govern que encomani compromís i esperança. Però el seu govern en lloc de donar llum, dona fum. És un govern que està completament desorientat i desacreditat, no té un full de ruta que ens dugui a una sortida sinó una estratègia equivocada que ens enfonsa cada dia una mica més. En una situació necessitada de solucions, vostès hi afegeixen problemes, vostès són un problema, vostès!

(Remor de veus)

A la tragèdia *Antígona* de Sòfocles, Hemon retreu al tirà Creont: "Series un bon governant d'un país desert". I vostè governa les Balears com Creont, com si aquest fos un país desert, sense ciutadans que hi viuen, senten i pateixen, sense cultura pròpia, sense futur, tancat al seu palau, al Consolat de Mar.

Molta gent li va donar una oportunitat, Sr. Bauzá, el mes de maig de l'any passat, es fiaren de vostè i de les seves promeses i el votaren, el cregueren, però tot ha resultat una estafa. El seu canvi, del qual ens parlava avui matí és una estafa.

Per al bé del país rectifiqui, Sr. Bauzá, rectifiqui o parteixi, Sr. Bauzá, vagi-se'n a regentar la farmàcia i deixi la Presidència del Govern, molta gent li ho agrairà, fins i tot dels mateixos que l'han votat.

Rectifiqui o vagi-se'n, perquè així no podem continuar.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Barceló. Per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula la Sra. Mabel Cabrer.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Assistim avui al primer debat de política general d'aquesta legislatura 2011-2015, on hem tengut oportunitat d'escoltar, Sr. President, avui matí, el seu discurs inicial i també hem pogut sentir ja el posicionament dels dos grups parlamentaris de l'oposició.

Si sempre un debat d'aquestes característiques és un bon moment per fer un ténol i per reflexionar sobre la situació política, econòmica i social de la nostra comunitat autònoma, més encara ho és quan parlam de la pitjor crisi econòmica de la nostra història, i més encara ho és quan ens situam en uns vaivens diaris econòmics que ens obliguen a estar en constant alerta i a tenir clars els rumbos econòmics que vostè i el seu govern, Sr. President, han marcat durant aquest any i quasi mig per dur-nos a la senda de la recuperació econòmica, una recuperació econòmica tan sospirada per milers de ciutadans i ciutadanes de Mallorca, de Menorca, d'Eivissa i de Formentera.

Vostè ho ha dit, es va comprometre a canviar el rumb i és el que fa, ho va dir en el seu discurs d'investidura i ho aconsegueix, i ho ha repetit avui. Els ciutadans li atorgaren la confiança per canviar la política fracassada en la qual ens havien immers els que ara són a l'oposició, i amb mesures difícils, dures, impopulars, vostè posa tota la carn al foc, tota, per fer un gir de 180 graus. És una política valenta i vostè és un polític

No és, per tant, una feina fàcil ni per al Govern ni per als ciutadans, i tampoc no ho hauria de ser per als grups de l'oposició si fossin realment una alternativa, però els que no han canviat són precisament ells, l'oposició. En un dia com avui esperàvem alguna cosa més que discursos catastrofistes, pessimistes, crítics i durs. Esperàvem alguna cosa més sobretot perquè eren els que seien a la cadira com a màxims representants que eren de les institucions de les Illes Balears, que varen tenir en la seva mà prendre mesures impopulars i fer canvis estructurals i que no varen tenir la valentia d'afrontar. Els va fer por, varen ser covards, senyores i senyors diputats.

(Alguns aplaudiments)

Diuen, Sr. President, que vostè està amagat. Jo crec que amb el seu discurs d'avui es veu clarament qui dona la cara, perquè si hi havia qualcú amagat eren el Sr. Antich i la Sra. Armengol en el Consell Insular de Mallorca.

(Més aplaudiments)

Però el que no esperàvem avui, Sr. President, és que el nivell fos tan baix. Senyores i senyors diputats, jo crec que avui no és el dia ni el moment adequat. Tenien molts de dies però no precisament avui. Avui era un bon dia per veure una voluntat política de l'oposició que realment volen contribuir a la recuperació econòmica d'aquesta terra.

I per què no ho fan?, per què no mostren aquesta voluntat política?, per què només cerquen la crítica fàcil i demagògica de deteriorar el Govern? Perquè no constitueixen una alternativa sòlida i avui ho hem vist, i com que no tenen alternativa els ciutadans no confien en vostès ni tenen credibilitat. Tal vegada els ciutadans estaran més o manco enfadats amb mesures impopulars del Partit Popular, però vostès estan desnortats. Per això, Sr. President, jo li vull aconsellar que s'apliqui una màxima filosòfica que a mi m'agrada autoaplicar-me i que crec que l'ha de tenir present sobre el paper de l'oposició en aquest parlament, "*exígete mucho a ti mismo y espera poco de los demás; así te ahorrarás disgustos*".

I en aquest sentit, Sr. President, des del Grup Popular l'hem escoltat amb atenció en el seu primer debat de l'estat de l'autonomia. Vostè ha fet un discurs detallat, seriós, objectiu, rigorós, sense trampes, valent, realista, anomenant les coses pel seu nom, sense negar allò evident i tractant d'aportar solucions, i sobretot deixant clars els avanços aconseguits, que són molts en aquest any i mig de govern.

Un balanç de feina de reformes estructurals que posen en valor el que significa governar, perquè no hem d'oblidar d'on veníem: veníem d'una situació dramàtica d'ingovernabilitat, de molta inestabilitat, de governs en minories paralitzats i aferrats a la cadira, de manca de decisió política que almanco avui hem superat. Avui ningú no discuteix que es governa.

I aquest govern, senyores i senyors diputats, té unes pautes de conducta molt definides, clares i rigoroses que jo resumiria en dues: la primera, sanejar els comptes públics que vàrem trobar fallits, i la segona pauta de conducta consisteix a apostar per la iniciativa privada com a motor de la recuperació econòmica. I entorn d'aquests dos eixos girarà la meua intervenció, perquè han estat i són els objectius de l'acció d'aquest govern, uns objectius clarament marcats, amb molts d'entrebancs i de problemes, amb èxits i també decepcions, però que sí és una clara alternativa al discurs fracassat de l'esquerra.

La botella es va omplint. Prenem mesures reals i no de paraula, i si hem de rectificar alguna cosa ho feim sense problemes, cosa de la qual també haurien d'aprendre els altres grups, als quals recoman un replantejament del seu paper.

Però abans d'entrar en els dos punts plantejats, vull fer un parèntesi sobre la corrupció política, que aquí se n'ha parlat, i el primer que vull dir és que la corrupció és de les persones, no dels partits, i que com a persones el primer que s'ha de fer és respectar la presumpció d'innocència, però com a partits cada partit l'escomet de manera diferent. Així, a més, ho vàrem veure l'anterior legislatura, ho vàrem veure amb molts d'exemples, i el Partit Socialista i el PSM varen posar uns límits: imputats és una garantia processal, mesures cautelars és el que marca la frontera de la responsabilitat política. Però el Partit Popular té una frontera més estricta, i és la imputació. En el nostre partit amb la imputació s'ha de posar el càrrec a disposició del partit perquè aquest decideixi perquè hi ha imputacions i imputacions, i per tant aquest fet ens diferencia, Sr. President, i per això és cínic que ens donin lliçons avui del que evidentment no s'autoapliquen a ells mateixos, que ens donin lliçons de finançament il·legal del partit, quan aquí tenim ja una història dins aquests escons de l'esquerra.

Però, a més, només els preocupa anar projectant sobre la imatge del president o del seu govern acusacions sobre negocis privats, incompatibilitats, aspectes de la vida privada dels consellers, per embrutar i intentar confondre l'opinió pública deteriorant la credibilitat de la classe política. És ben cert que al Partit Popular se li exigeix molt més que a l'esquerra, Sr. President, és ben cert. M'estim més no parlar ni davallar més el nivell.

Senyores i senyors diputats...

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

...Sr. President..., Sr. President, vostè representa l'exemple de les mesures més dures que mai un partit polític a les Illes Balears ha pres per garantir l'honestat de la classe política, encara que a vegades s'ha demostrat que han estat molt injustes, i per això i malgrat els intents d'embrutar la seva persona amb falsedats i amb calúmnies vostè sempre ha anteposat els interessos generals per damunt dels interessos partidistes o particulars. Agradi o no agradi, això és així.

Però comencem pel primer dels eixos bàsics de l'acció d'aquest govern, que és el sanejament dels comptes públics d'una administració pública fallida. Vostè, Sr. President, va arribar el juny de 2011 a un govern fallit, un govern que per motius electorals havia amagat la situació fallida dels comptes públics, que tenia uns pressuposts prorrogats, que continuava adquirint compromisos de despesa pública inassumibles, i que tot això va sortir a la llum després de les eleccions quan encara estava en funcions l'anterior govern. S'amagava la gravetat del problema perquè hi havia eleccions, es bloquejaven i buidaven partides pressupostàries compromeses, s'ajornaven els pagaments, però es continuaven adquirint compromisos que ningú no podia pagar. Era un caos.

Va ser perdre les eleccions i sortir a la llum tot aquest desastre: agències de viatges, escoles, transportistes, entitats socials, agricultors, ramaders..., tothom venia amb les factures sense pagar, amb amenaces de vagues i de tancament d'empreses. La situació era tan greu que estava en perill la mateixa nòmina del personal públic. La situació era desesperant, un deute a proveïdors de 1.104 milions d'euros i cap euro a la caixa, ni tan sols els famosos 150 milions d'euros que, suposam que perseguits per la seva mala consciència, ens deien el Sr. Manera i el Sr. Antich que estaven emparaulats. Fals, rotundament fals.

I a tot això hem d'afegir un endeutament de 2.300 milions d'euros més en inversions silencioses, inversions que no han existit mai, i que l'única que era visible, com era el tren d'Artà, aquesta es feia sense partida pressupostària, el que suposa ara unes obres aturades amb un compromís de despesa de 180 milions d'euros que no podem pagar. És així com vostès ajudaven el sector de la construcció?, amb unes obres sense partida pressupostària?, perquè vostès ens varen vendre com a història una declaració d'intencions, Sr. Barceló, una declaració d'intencions, no un conveni ferroviari.

(Alguns aplaudiments)

L'única inversió visible i resulta que no la podem pagar, i després ens acusen, a nosaltres, que hem de pagar 800 milions d'euros l'any passat i enguany als bancs. Vostès ens parlen de parlar als bancs?, de ver, Sra. Armengol, Sr. Barceló, es creuen el seu discurs de no pagar als bancs?, i que fem inversió pública si no tenim cap marge d'endeutament? S'ho creuen de ver? Jo no m'ho puc creure, no em crec que vostès creguin aquest discurs. I a tot aquest escenari que ens deixaren he d'afegir un pla de sanejament sense aprovar per l'Estat i uns pressuposts prorrogats.

Jo record perfectament aquells dies, record l'angoixa dels consellers, dels directors generals que no sabien per on començar. Hi havia una gran incertesa i un descontrol que gràcies a Déu tot d'una es va començar a afrontar. El primer que es va fer va ser elaborar un pla de sanejament perquè la vicepresidenta i ministra d'Hisenda, llavors del PSOE, aprovàs la nostra planificació que ens deixàs obtenir crèdit. El segon, de forma simultània, es va fer el primer ERE de tot Espanya de càrrecs polítics, vostè ho ha dit, 26 milions d'euros d'estalvi, la meitat de consellers, de directors generals, de gerents i d'assessors. Es diu molt ràpid i molt fàcil, però és molt difícil i és de justícia reconèixer l'esforç d'un govern tan petit per a unes competències tan àmplies.

(Alguns aplaudiments)

Com era d'esperar, quan una cosa no agrada idò en cercam una altra, i ens parlen del seu gabinet. Perfecte. Però saben quina és la diferència? La diferència és que ells no ens poden explicar per què tenien dos gerents a les mateixes empreses públiques, un del PSOE i un del PSM, perquè no es fiaven, i nosaltres, Sr. President, podem explicar que en el seu gabinet s'ha fet una reestructuració que estalvia molts de doblers respecte del gabinet que tenia el Sr. Antich. Aquesta és la diferència, que nosaltres ho podem explicar i ells no ho poden explicar.

(Més aplaudiments)

I el tercer, i el tercer que de forma immediata vàrem començar a fer va ser una altra reestructuració, la d'empreses públiques. No era un tema nou en el debat polític, perquè el president Antich el maig del 2010 va fer una súper roda de premsa per anunciar la reducció de quasi un 50% de les empreses públiques que novament va ser fals, unes empreses públiques que, a més, varen engreixar en capítol 1, és a dir, no només no les reduïren sinó que les engreixaven. Qui les està reduint és aquest govern.

I ens acusen que engreixam nosaltres les llistes d'atur. Clar, sempre veuen entrebancs. Què hem de fer, hem de reduir o no hem de reduir? En què quedam? Però jo li puc dir que qui engreixava les llistes de l'atur per tancament d'empreses, per impagament de proveïdors era el seu govern, que no pagava el que encarregava als seus proveïdors, i això era una bolla imparabile. Encara que la veritat, entre no voler acomiadar ningú o augmentar en 6.000 funcionaris, un 25% més, en quatre anys, jo crec que això era un doble discurs, cínic, insostenible i demagògic, era enganar i generar falses expectatives per col·locar més comissaris polítics.

Començada tota aquesta feina, i també de forma simultània, es va començar a fer la dura tasca d'elaborar uns pressuposts autonòmics, tasca complicada, com vàrem veure, perquè ells no els varen poder presentar, però nosaltres sí els vàrem presentar, i va suposar, per poder quadrar els comptes públics i complir amb l'objectiu del dèficit que ens marcava el PSOE de Madrid, va suposar començar una tasca d'eliminar tota la despesa supèrflua en estudis inútils, en inversió immaterials, en viatges, en dinars, en dietes -aquí hi ha la Sra. Santiago, que cobrava tres i quatre dietes per venir a un plenari, i els consellers actuals cobren una dieta per venir a un plenari...

(Aldarull)

... i ajustar..., ajustar les partides... Sra. Santiago, tots els plenaris extraordinaris, tres i quatre dietes. I ajustar altres partides en turisme, medi ambient, obres públiques, IB3, transport, habitatge, per tal de garantir la despesa irrenunciable en sanitat, en educació i en serveis socials.

(Remor de veus)

Austeritat severa, clara i realista.

I això va suposar una reducció de despesa de 500 milions d'euros, i es va fer, a més, un pla de pagament a proveïdors, que ja han cobrat 245.000 factures, 842 milions d'euros, quasi 4.000 proveïdors seus, que vostès no varen pagar i nosaltres hem hagut de pagar.

Jo ja sé que el seu discurs és gastar més, però quina és la recepta per gastar més?, incomplir els objectius de dèficit?, això és el que ens diuen? Nosaltres hi estam en contra, però és que no només hi estam nosaltres en contra, sinó que fa un mes a la Conferència de presidents tots els presidents autonòmics, els del PSOE, varen aprovar el compliment de l'objectiu del dèficit, el PSOE també. Per tant, Sra. Armengol, primer aclareixi-ho a ca seva i convenci els seus. Vostès ens diuen que el Sr. Bauzá està sotmès al Sr. Rajoy; idò jo crec que no va tan malament si també els presidents autonòmics del PSOE opinen el mateix que el Sr. Bauzá. Per ventura és que no saben de quin PSOE són vostès, si federalistes, si asimètrics, si simètrics, si secessionistes..., perquè fins ara l'únic que trobam...

(Alguns aplaudiments)

...és un PSOE radical i més nacionalista, escorat a l'esquerra i que fuig del centre.

L'altra recepta que ens donen és, a part de no complir el dèficit i que ens endeutem, que l'Estat ens pagui el que ens diu. Ho xifren en 1.000 milions d'euros; molt bé, però la pregunta és: qui deu aquests 1.000 milions d'euros? L'Estat, això és clar, però la pregunta és: l'estat de Zapatero o l'estat de Rajoy?, i la resposta és clara, és l'estat de Zapatero que ens deu 1.000 milions d'euros.

(Remor de veus)

I clar, aquí ens donen com a solució... -jo entenc que estiguin nerviosos, però és que és la realitat dels fets- ens donen com a solució que Rajoy pagui el deute que Zapatero tenia amb l'esquerra, és això el que ens diuen, i la resposta podria ser: i per què no ho varen fer ells?, per què no ho va fer la Sra. Armengol?, el Sr. Barceló, que tant ens parla de cadira, perquè estava ben aferrat a la cadira sense rompre el pacte de governabilitat.

(Aplaudiments i esbroncada)

Per tant, senyores i senyors diputats, el cinisme és doble, i és doble perquè a més en aquests 1.000 milions d'euros n'hi ha una tercera part, 333 milions d'euros, que són de la sentència de carreteres, que vostè, Sr. President, acaba d'aconseguir que el president Rajoy ens pagui via esmena en els pressuposts generals de l'Estat. Li don de tot cor la meva enhorabona. Jo més que ningú sé on varen ser capaços d'arribar els socialistes, i m'he d'aturar un minut perquè si no, no faria justícia a la història ni a la història d'aquest parlament.

Aquestes illes tenien l'any 98 58.000 milions de pessetes per fer carreteres. De l'any 99 al 2003, quan va governar el pacte d'esquerres, es varen perdre aquests doblers. L'any 2003, quan va tornar a governar el PP i jo vaig ser la consellera d'Obres Públiques, aconseguim firmar un nou conveni per recuperar els doblers i començam a fer les carreteres, setze carreteres es varen fer. I l'any 2004 guanya les eleccions generals el Sr. Zapatero, i s'encarrega amb el Sr. Antich que la ministra de Foment ens anul·li el conveni, ens deixi sense doblers. I vàrem decidir continuar endavant amb les carreteres que avui tots gaudim, i les vàrem pagar nosaltres, els ciutadans de les Illes Balears, i vàrem posar un plet a l'Estat i el vàrem guanyar en primera instància l'any 2008, i el març de 2011 va arribar la sentència definitiva del Tribunal Suprem. I sap què va fer el Sr. Antich amb aquesta sentència que ara ens reclamen?, la varen ficar a un calaix, és que és molt fort!

(Remor de veus)

La varen ficar en un calaix. I ara l'Estat salda un deute històric i una injustícia amb les Illes Balears. Sr. President, de ver que enhorabona, no només són doblers, que són molt importants, sinó que simbolitzen la major injustícia que el Partit Socialista ha fet amb aquesta terra.

(Alguns aplaudiments)

Avui fa un any que hi va haver un canvi electoral a Espanya, i amb aquest canvi de govern el nou govern de l'Estat es va trobar amb un escenari econòmic que no es corresponia amb el que s'havia dit oficialment. Europa va certificar l'engany del govern Zapatero, una desviació del dèficit, un engany que va obligar tots els ciutadans a assumir més reformes estructurals de les que es pensaven. Per aquest motiu el passat mes de maig es va haver d'aprovar un segon pla de sanejament amb més mesures d'estalvi i també amb noves figures impositives com el cèntim sanitari per fer sostenible el nostre sistema públic de salut.

I enguany continuam amb la tramitació de la segona llei de pressuposts, continuant la feina d'ajustament, de sanejament dels comptes públics, una llei que tendrem ocasió de debatre en aquest parlament en aquest mes i mig, però li don novament l'enhorabona per haver-los presentat, perquè el difícil era presentar aquest pressupost.

La necessitat de complir amb uns objectius del dèficit majors ens obliga a la imposició de noves figures tributàries per a les classes més altes i també per a una recaptació ambiental, però que no afecten la classe mitjana de les Illes Balears. Aquest projecte de llei de pressuposts, juntament amb la tendència en augment de la recaptació fiscal i amb un compliment de l'objectiu del dèficit del segon trimestre d'un 0,4%, el millor de tot Espanya, ens dona un escenari de major seguretat i tranquil·litat.

Hem fugit de la gravetat dels comptes públics? Jo crec que sí, encara que queden riscos importants a nivell nacional i europeu que hem de veure com evolucionen, amb la qual cosa hem de continuar sense baixar la guàrdia, però la gran aprimada de l'administració supèrflua s'ha fet, és considerable i és real.

I en aquest sentit aquest govern està demostrant que es pot fer una política més que digna en turisme, en litoral, en torrents, en televisió pública, en cultura, en medi ambient, en transports, en agricultura, amb molts menys recursos, amb problemes, amb entrebancs, però en definitiva es tracta de fer més amb menys, i així ho estan demostrant.

I un punt i a part mereixen sense cap dubte els capítols d'educació, de sanitat i de serveis socials. Són els eixos bàsics i fonamentals de l'estat del benestar, i són els eixos bàsics i fonamentals d'aquest govern: les persones. Sense deixar de tenir present com a premissa bàsica del Partit Popular que la millor política social és la generació de llocs de feina, la situació econòmica actuals ens obliga a prioritzar la despesa pressupostària, i aquest govern ho té clar: la prioritat són les persones, una sanitat pública, una educació pública i uns serveis socials que s'ocupin dels més desfavorits, dels nostres dependents, dels nostres majors, de les famílies, de la dona, dels infants, són la prioritat número u d'aquest govern.

I per garantir la subsistència d'aquest sistema s'han de prendre mesures per centrar-nos en allò bàsic i essencial, controlant una despesa desbocada que era un autèntic suïcidi col·lectiu. Perquè un dèficit de 800 milions d'euros en sanitat és insostenible, com ho eren els 84 milions d'euros en educació o el deute que ens vàrem trobar de més de 10 milions d'euros amb el tercer sector. Aquesta herència era la fallida del sistema, i amb la fallida del sistema els que primer cauen són els més dèbils. Per tant prioritzar operacions quirúrgiques urgents, reduir peonades, controlar la despesa farmacèutica, el turisme sanitari o obtenir ingressos via cèntim sanitari, són mesures per sostenir el sistema.

I felicitem, Sr. President, que dins aquesta situació tan difícil, vostè hagi anunciat que l'Hospital Joan March i el General no es tanquin, amb un pla de viabilitat que vostè ha pogut garantir. És una bona notícia i és de nou una evidència que la prioritat d'aquest govern és la sanitat pública.

L'esquerra li diu que improvisa, ells no improvisaven, simplement gastaven sense control i ara no en volen ser corresponsables de res.

El mateix en educació, augment d'hores lectives, ràtios per aules, ajustar taxes universitàries, són mesures per garantir que l'ensenyament públic continuï funcionant amb l'esforç de tots i, a més, s'aporta per una nova educació amb reformes educatives de calat, tant a nivell autonòmic com nacional, primant la llibertat i la qualitat, fugint de les imposicions, les immersions i l'adoctrinament ideològic.

I per acabar amb els serveis bàsics, crec que és una bona notícia que el pressupost de l'any que ve augmenti un 13% el pressupost de serveis socials. Avui es tramiten un nombre major de sol·licituds de dependència on, per cert, és fals, rotundament fals, que el servei no continuï sent gratuït.

Efectivament, però, no basta fe runa política de sanejament dels comptes públics, sinó cercant també a la vegada tots els camins possibles per reactivar la nostra economia. I per al Partit Popular, per a aquest govern, la reactivació econòmica passa necessàriament per la iniciativa privada.

L'atur és, sense cap dubte, la gran xacra social i el principal problema avui dels nostres ciutadans. L'evolució de l'atur en els darrers cinc anys ha estat espectacular. L'any 2007 hi havia 37.200 aturats; l'any 2008, 49.100; l'any 2009, 74.300; l'any 2010, 82.800; i l'any 2011, 83.200. Parlem de 46.000 aturats més en quatre anys, els quatre anys del Govern de (...), més del doble dels que ens vàrem, trobar.

(Remor de veus)

Una persona sense feina és una persona sense capacitat de realitzar-se a nivell personal i familiar i, a més, genera una dependència de recursos públics, i a tot això hem d'afegir el greu problema dels nostres joves per accedir al mercat laboral.

L'evolució de l'atur en els darrers mesos a Balears convida a veure un canvi de tendència, almenys si la comparem a nivell d'Espanya. A nivell d'Espanya es continua amb un augment molt superior al de les Illes Balears, i no ens referim a les dades de la temporada alta ni molt manco, sinó ja a les del mes d'octubre de la temporada baixa; el mateix que les noves contractacions, a nivell interanual les dades no són dolentes. Evidentment, no són positius, ni així ho qualificarem, però conviden a una reflexió, que anam millor que moltes altres autonomies.

El que és evident, però, és que ni l'administracions ni les subvencions públiques poden generar uns llocs de feina artificials i insostenibles com es feia abans. Aquest no és el camí, ni la inversió pública que avui no ens podem permetre. És la iniciativa privada la que ho ha de fer i a la iniciativa privada se li ha de posar més fàcil.

Les Illes Balears es caracteritzaven per ser una comunitat autònoma amb una greu inseguretat jurídica, amb molts de vaivens normatius sense fonaments, més enllà dels radicalismes selectius i a més amb molta burocràcia, duplicitats administratives i una gran lentitud. Una dada que ho demostra són els expedients, com vostè ha dit, de la Comissió Balear de Medi Ambient. Ens vàrem trobar 777 expedients aturats, un any després, menys de la meitat, 341, expedients que impliquen inversió, inversió que implica feina, senyors de l'esquerra. Si els preocupa o els preocupava tant la feina, perquè els importava

tan poc tenir aturada la inversió privada? Jo crec que és una bona pregunta de la quals ens agradaria conèixer la resposta.

En qualsevol cas no és de casualitat que la primera llei d'aquest govern fos la Llei d'emprenedors, un concepte que ha començat a formar part del nostre llenguatge habitual. En un any, aquesta llei ha suposat a través d'ISBA la creació de 85 noves empreses, un 37% més que l'any anterior, 45 milions d'euros d'aval a 450 empreses, així com a noves deduccions fiscals dirigides als petits i mitjans empresaris que generen el 80% dels llocs de feina de la nostra comunitat autònoma.

Aquestes són les prioritats d'aquest govern, prioritats imprescindibles malgrat hi hagi de vegades conflictes d'interessos amb el comerç i les grans superfícies; interessos i conflictes davant una normativa europea actual, molt més liberalitzadora i de vegades irreconciliable entre les parts i més quan som en un context de crisi econòmica.

Un sector, el del comerç, on els desequilibris no són fàcils i on, evidentment, el centre dels mitjans i petits empresaris, la nostra prioritat, no podem ni incomplir la llei ni menysprear noves inversions generadores de llocs de feina.

A aquesta llei d'emprenedors li hem de sumar les declaracions d'interès autonòmic aprovades per aquest govern, dues a Magaluf, una a Canyamel i una altra a Sa Ràpita, amb una inversió de més de 499 milions d'euros i 6.900 llocs de feina, i que impliquen que ja no són de declaració d'interès autonòmic inversions públiques, com passava a la legislatura anterior, sinó projectes d'iniciativa privada que és l'objectiu clau d'aquesta legislatura.

I juntament amb aquests dos pilars per fomentar la iniciativa privada, com són la Llei d'emprenedors i les declaracions d'interès autonòmic, s'han tramitat un nombre de lleis molt elevat que quasi suposa que en només quinze mesos s'hagin aprovat les mateixes que va fer el govern anterior en tota una legislatura.

Els canvis normatius durant aquest temps han estat constants i de calat, en territori, en energia, en indústria, en funció pública, en turisme, en tots aquests canvis normatius ha primat l'agilitació, la simplificació, l'estructuració i l'adaptació al nou concepte de superació econòmica; i també la responsabilitat d'impedir sentències mil·lenàries amb més de mil milions d'euros que hipotecaven els nostres comptes públics.

Així, les noves propostes aposten per un canvi d'imatge de les Illes Balears per atreure inversors i donar seguretat jurídica, creant un marc jurídic adequat a les noves demandes dels sectors econòmics, una modernització dirigida als nous reptes col·lectius. I totes aquestes noves demandes es feien sentir més que ami dins la nostra gran font de riquesa com és el sector turístic.

Senyores i senyors diputats, el turisme a les Illes Balears és un tema d'estat, malgrat la menor inversió pública de què disposam per a aquest sector, el nostre sector turístic ha demostrat millorar totes les xifres: nombre de visitants, despesa turística, nombre de passatgers, malgrat que l'estacionalitat continua sent un dels problemes principals.

Aquest sector tan dinàmic i innovador necessitava noves eines jurídiques per poder invertir en Balears en qualitat, en oferta que no existia i en nous productes a comercialitzar. En quinze mesos ja tenim una nova Llei general turística, extensa, innovadora, àmpliament consensuada i que supleix unes mancances que no s'havien afrontat per manca de valentia o simplement per inactivitat.

Aquesta llei suposa que només aquest hivern hi haurà una inversió de 135 milions d'euros, de 142 projectes i de 2.722 llocs de feina, imprescindibles per activar el nostre sector de la construcció. Una llei que, a més, aposta per no consumir més territori cercant, sobretot, un producte de qualitat.

El nostre sector turístic, però, necessita d'una bona connectivitat aèria i marítima per poder-se desenvolupar sobretot a la temporada baixa. Una connectivitat aèria que necessita eines d'intervenció administrativa, en aquest cas de l'Estat, que n'és el competent, per garantir les nostres comunicacions. La declaració de servei públic Maó-Madrid, una gran passa. La rebaixa de taxes durant l'hivern o la bonificació de quotes de la Seguretat Social per als fixos discontinus són mesures que mostren una sensibilitat envers el turisme i envers la insularitat, insuficients, per suposat, però que denoten un canvi de sensibilitat, com també la nova Llei de costes que, a la fi, resol d'una vegada per totes, el problema de delimitacions a l'illa de Formentera.

L'aposta pel turisme de congressos que, per desgràcia, encara no podem oferir, la reconversió de la Platja de Palma o l'aporta pel turisme de cap de setmana o de creuers a les zones de gran afluència turística són reptes de futur.

Però no només en turisme, sinó també la resta de sectors econòmics de les Illes Balears ha merescut la feina d'aquest govern. La indústria, les noves tecnologies, el sector audiovisual o el nostre sector primari, ofegat per la manca de pagament de les ajudes, en més de 12 milions d'euros, són sectors on almenys aquest govern no genera falses expectatives, no enganya ningú, paga les ajudes i intenta escurçar el deute pendent.

A la Sra. Armengol li sap greu que no hi hagi cap dona al Govern, al Sr. Barceló també, però a nosaltres, que no creim en les quotes, el que realment ens sabia greu és que l'agricultura hagués desaparegut de l'anterior govern, ara a l'agricultura tenim i tornam a tenir un bon conseller d'agricultura.

(Alguns aplaudiments)

Senyores i senyors diputats, vaig acabant, durant tot aquest temps el paper de l'oposició ha estat d'agitació social, d'alarmisme, de pals a les rodes. Els intents d'arribar a acords no han aconseguir fructificar, qualsevol motiu ha bastat per orquestrar campanyes mediàtiques o manifestacions, vostès les han enumerades, no jo: la M de Mallorca, serveis socials,

territori, IB3, sanitat, educació, els residus ... Vostès es poden ...s'han de veure la pancarta i són els mateixos que han ocasionat que facin aquestes manifestacions, és que molta gràcies, senyores i senyors diputats.

Com també que ens parlin de si la Guàrdia Civil, és que pareix que sempre, indirectament, es posen una mica al costat dels violents, i això no ens agrada. Jo crec que qui ha desestructurat ...

(Remor de veus)

... la societat són vostès i el seu govern, que varen arrasar aquesta terra, varen duplicar el deute, ho varen fer quan varen governar l'any 99, ho varen tornar a fer i ho tornarien a fer si tornassin a governar.

Vostè, Sr. President, ha convocat separatament o conjuntament en diverses ocasions tots els grups parlamentaris, i d'aquestes reunions se n'han fet d'altres en sanitat, en turisme o en medi ambient. La voluntat del Govern d'arribar a acords sempre ha existit, comprenc, Sr. President, que ha de continuar existint, però la voràgine i la conjuntura actual impedeixen retardar decisions i aquestes són imprescindibles i necessàries.

A vostè l'avalen 34 diputats que representen una gran majoria social que vol un govern que governi i que prengui decisions, a partir d'aquesta premissa l'oposició és lliure de pujar al carro i contribuir-hi o dedicar-se només a treure profit d'una situació que són responsables d'haver generat.

Senyores i senyors diputats, Sr. President, acab, i acab amb el que és nostre i ho faig recordant uns versos d'un dels nostres poetes més reconeguts, el pollencí Mossèn Costa i Llobera, quan deia "conserva de les fulles l'eterna primavera i lluita en les bravures que tupen la ribera com un gegant guerrer".

Això són les Illes Balears, Sr. President, i el seu govern, una terra que superarà totes les adversitats que vivim i que es convertirà en un gegant guerrer per afrontar els nous reptes d'aquest pròxim decenni.

Moltes gràcies, senyores i senyors diputats.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

Sr. President.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Bones tardes, Sr. President, senyores i senyors diputats.

Realment, una vegada haver escoltat les intervencions dels grups de l'oposició, hem pogut constatar que realment tenim conceptes molt diferents de la política i també del moment en què vivim. Fins i tot, els ho dic francament, molt més del que jo mateix imaginava, perquè, pel que jo he escoltat ara, i per coses que han passat aquest matí, i que crec que és un fet que jo personalment, a nivell particular, no puc passar per alt, de les diferències en veure la forma de política.

Quan he explicat avui matí l'estalvi que hem aconseguit enviant les alarmes d'emergència per e-mail i no per sms, amb un estalvi de més de 2.500 euros, com ara, vostès se'n reien.

(Remor de veus)

Sí, vostès han rigut, i ara els sembla malament que jo digui això, però es veu que són aquí només per als temes macroeconòmics, no hi són per la microeconomia, es veu que per a vostès 2.500 euros no són res. Nosaltres gestionam els recursos públics com si fóssim nosaltres mateixos, de la mateixa manera, i no podem deixar de fer una feina si ens costa menys, per menys doblers, dels que vostès, sense cap problema ni miren si poden estalviar.

Jo ho volia dir, francament. A més, estic segur que vostès a casa seva no fan això. Vostès, a casa seva si poden estalviar alguna cosa, com tots, no és una excepció, jo crec que li passa a tothom i ara més, encara, si podem apagar el llum, si podem tancar una porta perquè l'aire condicionat o la calefacció no surti, jo crec que ho feim tots, és que estic segur que vostès també ho fan. Ah, vostè no ho fa? Idè enhorabona.

(Rialles i alguns aplaudiments)

Bé, així ens va, així ens va, si no els importa idè que vengui un vagó de 8 milions d'euros, que ens costarà 4.000 euros al mes mantenir-lo i ..., bé, coses d'aquestes, però, francament, crec que això denota la diferent forma de viure la política, respectable, nosaltres apagam la llum a casa nostra, algú l'encén i deixa les portes obertes i ..., però és igual, respectable.

Intentaré fer una sèrie de comentaris específics a cadascuna de les intervencions i després, com que hi ha algú que són d'una manera més general, entendran que els faci d'una manera conjunta.

La Sra. Armengol s'ha queixat que no he parlat de persones. Segur que vostè no m'ha escoltat durant les dues -quasi- hores en què he intervengut avui matí, perquè tot el que he dit estava relacionat precisament amb les persones. El que passa és que vostè utilitza la paraula "persona" cada dos per tres, la utilitza en el discurs, però no li preocupa la persona, li preocupa utilitzar la paraula "persona" en el seu discurs, que és molt interessant.

Pensar en les persones també és estalviar, estalviar 2.500 d'aquí, 10 milions d'euros en subvencions, no gastar el que no es té, això també és pensar en les persones. Sap per què? Jo li ho vaig dir fa unes setmanes aquí, perquè els proveïdors que després venien a veure'm a mi, em demanaven quan cobrarien, que els proveïdors també són persones, per si de cas algú no ho sap, ...

(Alguns aplaudiments)

Unes persones que no podien arribar a final de mes perquè altres persones, que sí que pensaven en persones, deien "no vos preocupeu que ja vos pagarem". Aquestes persones proveïdors venien a nosaltres -jo crec que no és per riure, però si algú se'n riu està molt bé-, tenien altres persones que feien feina per a ells, i varen haver de tancar empreses en les quals feien feina persones que ara, segons es veu, ara, Sra. Armengol, ara sí que li preocupen, les persones.

Vostè em diu que no em preocupen les persones. Miri, jo he estat batle durant dues legislatures, jo crec en el municipalisme i sé el que és mirar a la cara a les persones i preocupar-se pel que preocupa les persones. I li puc assegurar que un batle, de qualsevol formació política, i aquí n'hi ha uns quants, de diferents colors polítics, a un poble el batle no enganya ningú, i et preocupes o no et preocupes, sigui del color que sigui.

Per tant, lliçons de preocupació per les persones, Sra. Armengol, a mi que he estat batle, cap ni una.

(Alguns aplaudiments)

Em parla de la vaga, de la importància de la vaga, sí, important per a les persones que varen anar a la vaga, els sindicats i tots els grups de l'oposició i alguna altra persona, també respectable. Però jo li puc parlar de totes les persones que no anaren a la vaga, de les manifestacions silencioses, perquè no tothom està d'acord amb la vaga. Curiosament, tots els que eren a la vaga, respectable, faltaria més, sindicats i grups de l'oposició. No passa res, però no pensin o no creguin que hi havia més persones que no varen sortir de casa seva i que estan d'acord amb una sèrie de mesures que pren un govern autonòmic i un govern estatal. Per tant, enhorabona, si vostès estan contents, enhorabona, però no magnifiquin una situació que simplement és un dret que es va exercir, igual que el dret que altres persones varen exercir i varen quedar a casa seva.

Em diuen -després entraré en més detalls-, però em diuen que han dut al Constitucional una llei per complir la Constitució. Això és realment estratosfèric. No, nosaltres feim una llei que compleix la Constitució, i vostès ens duen perquè diuen que incomplim la Constitució. Cap problema, vostès la duen, 50 firmes, cap problema, ja veurem el Tribunal Constitucional què diu, cap problema, però és curiós que per complir la Constitució i l'Estatut d'Autonomia duguin al Tribunal Constitucional per mor d'una inconstitucionalitat que creu el Partit Socialista.

Jo he dit moltes vegades també en aquesta sala, i no serà avui la darrera, perquè crec que ho hauré de comentar més vegades, que aquí, en aquesta sala no trobaran una persona, ni una sola, que defensi més els interessos econòmics de Balears davant el Govern de l'Estat que jo, cap ni una. Potser que algú igual, però quan avui matí he dit que hem aconseguit que l'Estat reconegui mitjançant una esmena, el pagament del conveni, curiosament aquí no he vist ningú pràcticament en aquest costat content o aplaudint o feliç. Per tant, no sé si ...

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

Però, cap problema.

També vaig dir que estava segur que no tothom pensava a defensar els interessos almenys igual que nosaltres.

Endeutar-se, segons la Sra. Armengol, és tenir cura del benestar. S'han preocupat pel benestar de la nostra societat, del que això implica, però, clar, no s'han preocupat perquè es gastaven el que no tenien, i això és generar deute, sí es preocupa per un benestar, però que no han de pagar. Això està molt bé, així ens preocupam tots, però no és el que toca, almenys habitualment. També després comentaré el tema del tren amb el Sr. Barceló, unes coses que no són certes i que crec que convé que es posin en el seu lloc.

Ara sí, m'ha dit, Sra. Armengol, 3.000 milions d'euros en inversions a l'anterior pacte. Jo l'anim, té temps, tot el que vulgui, d'aquí fins a finals de legislatura, nosaltres no hem trobat els 3.000 milions d'euros en inversions i miri que feim feina, eh? Ara, sí hem trobat com es distribuïren els 3.000 milions d'euros en despesa corrent. Si això és inversió, canviem el criteri. Ara, en inversions no ho hem trobat, però potser no hem trobat, si vostè ens ho diu, encantadíssims, perquè assumim els nostres errors.

Em sembla inèdit el que he escoltat també avui horabaixa. Sra. Armengol, pareix que està orgullosa que aquest president hagi anat protegit, amb forces i cossos de seguretat, a visitar determinats municipis...

(Remor de veus)

Ho ha dit amb orgull, ho ha dit amb orgull!, però miri, és un exercici inèdit de cinisme. És un bon valor democràtic, el seu. Però no em digui que no, perquè també el seu grup, i no em dirà que no, ha demanat què costava la protecció del president, precisament per anar acompanyat. Que és que li preocupa, no li preocupa, o és una altra vegada un exercici de demagògia i cinisme el que avui m'ha dit?, perquè crec que els valors democràtics no s'empren d'aquesta manera. Jo li diré, estic molt orgullós de passejar, amb protecció i sense, per defensar la Constitució a qualsevol lloc d'Espanya i de les Illes Balears...

(Alguns aplaudiments)

Diu que construirem un macro hotel a Es Trenc. O s'ha equivocat o diu mentides. Ja no diré més, tothom ho sap.

Curiós, curiós el que ha dit també que li importa el pagament a les barques dels ciutadans de Formentera, li importa el pagament de les barques, les navilieres, ens entenem. Després ho comentaré en detall. El pressupost de 2009 i 2010 d'aquest govern anterior dotava per a pagament a navilieres, quant? 8 euros...

(Remor de veus)

8 euros, no, no em faci així, 8 euros, això és el que fan els que vénen a cobrar i diuen que no hi ha res; 2009 i 2010, 8 euros...

(Continua la remor de veus)

No els agrada, em sap greu, 8 euros! Saben què hem pressupostat enguany per primera vegada com a pressupost real del que ens costa pagar les navilieres? No ho saben?, jo els ho diré, sí, ho saben i no ho pagaven, encara pitjor: 8 milions d'euros, és multiplicar la seva partida de 8 euros per un milió. És a dir, la diferència no és de dècimes, eh?, és de 8 euros a 8 milions d'euros, una diferència d'un milió de vegades, la multiplicació. Però li preocupa el transport a Formentera, magnífic, és espectacular, efectivament, espectacular, espectacular

Em diuen, no sé com ho ha dit exactament, engegar els empleats públics. I per què contractaren vostès 6.000 persones que no podien pagar, empleats públics que no podien pagar...

(Alguns aplaudiments)

Senyors, si vostès no poden pagar les nòmines de 6.000 persones, no les contractin, perquè els estan enganant, bé, els pagaven per inversions, sí, clar, Jo entenc que vostès es remoguin als seus seients, però és que, senyors, és la realitat. És espectacular, Sr. Thomàs, després entraré en la seva gestió espectacular. Però és espectacular que vostès no puguin reconèixer el que són les partides pressupostàries, és que aquests números, aquests números que jo dic són els números publicats en el BOIB, en relació amb el pressupost que el pacte de progrés va aprovar. És a dir, no m'invent res, tot el que jo diré aquí, són números constatatats. Els ho puc assegurar...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Continuï.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Sí, sí, continuaré. Però són els números...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Santiago, per favor!

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

I jo també em deman, tot això que ha dit que s'havia de fer, tot aquest argumentari, tota aquesta filosofia i teòrica pràctica, per què no ho va fer si va tenir quatre anys quan governava, ho va fer? Crec que no, crec que no, perquè si ho hagués fet, aquesta comunitat ha perdut una gran oportunitat de fer tot allò que vostè diu que feia, però que no ha fet.

El tema de Grècia ha estat espectacular. M'han de permetre que faci un comentari sobre Grècia. Diu que el rescat no li ha sortit gratis a Grècia, ho he copiat més o menys textualment. Això sap a qui li havia de demanar?, al PASOK, el PASOK és el Partit Socialista grec, que ha desaparegut...

(Alguns aplaudiments)

Ha desaparegut, però bé, es veu que a Grècia també coneixen la gestió dels socialistes, per això han desaparegut.

En relació amb la intervenció del Sr. Barceló -torn a repetir, després faré una intervenció amb més detall, perquè són conjuntes-, miri, cada vegada que vostè parla d'atemptar contra la nostra llengua, està atemptant contra la Constitució i l'Estatut. Simplement complim l'Estatut d'Autonomia i la Constitució Espanyola. Cada vegada que complim això és un atemptat contra la nostra llengua. Idè miri, és curiós.

Mai no he dit que les metges no havien de cobrar les seves retribucions, mai ...

(Remor de veus)

Sí, ho varen dur als jutjats... Sí, Sra. Mascaró, per ocultar una sentència ho varen dur als jutjats. I el que varem dir nosaltres és que precisament els metges no eren culpables que s'hagués amagat aquesta sentència i que per compliment de la sentència haurien de tornar retroactivament els seus ingressos econòmics. Nosaltres el que varem fer és complir sentència, crear una llei *ex professo* només per a això i evitar que els metges haguessin de tornar els seus honoraris. Aquesta és la gran diferència.

(Alguns aplaudiments)

És que, clar, quan un no diu la veritat i es creu les seves pròpies mentides és molt difícil, però basta que llegeixin la sentència, no diré res més.

Entenc que al Sr. Barceló, atacar el català és atacar la Constitució i la llibertat, i més tenint en compte que quan vostès accedeixen al càrrec, compleixen, i ho diuen, per imperatiu legal, o sigui, que no ja no he de fer més comentaris en aquest sentit.

Ara sí que li he de fer un comentari, perquè vostè no ha dit la veritat a consciència, entre la diferència entre el conveni de carreteres i el del ferrocarril. No ho ha dit...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Mascaró, per favor!

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Gràcies, Sr. President. No ha dit voluntàriament la diferència, així que no enganyi. Jo li deman que no enganyi, ens pot agradar més o menys, nosaltres ens equívocam, li ho puc assegurar, i si hem de rectificar, rectificarem, cap problema, però no enganam. La diferència entre el conveni de carreteres i el conveni del ferrocarril és molt senzilla. El conveni de carreteres fixava una quantitat total i després es determinaven les quantitats amb anualitats que el Govern de l'Estat havia d'aportar. Ho tenen clar? D'acord. Ara farem la diferència. El conveni del ferrocarril no tenia plurianuals i tenia una data de caducitat, que era el 31 de desembre de 2011. Per tant, si no hi ha plurianuals no es pot defensar un conveni. Per això varem guanyar aquesta interposició davant els jutjats i varen dictar una sentència. Per això mateix no es pot anar als jutjats a demanar una cosa que ha caducat, simplement perquè vostès gastaven i, sí, no defensaven els seus interessos. I a Madrid amb els seus companys de grup tampoc no els va anar bé.

I jo els diré el que va venir, perquè s'ha de saber. Era un conveni d'intencions de 443 milions d'euros, torn a repetir, en varen gastar 200 milions que no tenien. L'any 2008 varen arribar 3 milions; l'any 2009, 25 milions. I el desembre es varen fer dues aportacions de 2010, 15 milions l'any 2010 i 14,5 l'any 2011. Per tant, això són 57,5, i vostès en varen licitar 200. La diferència -torn a repetir per no enganar ningú- és que amb el conveni de carreteres hi havia un compromís de pagaments plurianuals definits en el temps i que unilateralment ho va incomplir el Govern de l'Estat i per això ho varem denunciar, i el conveni del ferrocarril no tenia res d'això. Aquesta és la diferència. Per tant, no enganem ningú.

(Alguns aplaudiments)

Continuo amb el tema del tren. Em diu que nosaltres hem malparlat del tren, no, vostè ha dit fins i tot que ho va fer la nostra portaveu Sra. Cabrer quan era consellera. Nosaltres no malparlam ni del tren ni del pla. Simplement hem dit la veritat, que vostès varen gestionar malament, perquè varen gastar allò que no tenien. Nosaltres si no tenim els doblers, no afrontam una inversió d'aquestes característiques. Ja ho he dit avui matí, no som com vostès, no gastarem el que no tenim. Per tant, aquí ningú malparla, malparlen uns altres. Nosaltres simplement deim que la gestió va ser inadequada perquè varen gastar allò que no tenien.

Per cert, sobre els trens, han demanat 19 trens per a unes vies on només n'hi caben 6. Ho dic perquè haurem de comentar en el temps què està passant i què passarà amb els trens, 19 trens per a unes vies on només n'hi poden circular 6. Simplement per qüestió...

Ja no faré, Sr. Barceló, cap comentari sobre la exhibició de política econòmica-bancària-internacional-institucional que supera les competències tant autonòmiques com estatals. En això ens supera, i ja no fa falta que ho comentem.

Respecte de parlar del passat. Mirin, jo entenc que vostès es queixin contínuament quan nosaltres parlem del passat, perquè el passat, com he dit, ens condiciona a tots i molt en aquest present. I els agradi o no, hem de parlar del passat perquè tenim unes circumstàncies que són les que són. I la situació de ruïna ha vingut del passat. Ja m'agradaria a mi dir unes altres coses i tenir altres xifres i altres condicionants de pagament financer i bancari, ja m'agradaria! I els donaria l'enhorabona si fos tot el contrari, no tenguí cap tipus de dubte, però perquè no es torni a produir, això s'ha de saber, maldament a vostès no els agradi.

Codi ètic. El Partit Popular té un codi ètic i un compromís amb la societat, amb els quals jo no fallaré amb aquest compromís i els ho puc dir totes les vegades que vulguin. I el que haurien de fer és criticar menys la corrupció dels altres, perquè la corrupció no és dels partits, és de les persones. I jo actuaré davant qualsevol tipus de cas de corrupció, sigui de la formació política que sigui, no amb uns sí i amb altres no.

(Alguns aplaudiments)

A més, no és per estar contents que es produeixi cap tipus de cas de corrupció a cap formació política. Ara sí, jo els ho dic i els ho tornaré dir, no vaig posar voluntàriament cap tipus de persona amb una imputació a les meves llistes electorals, de cap institució, ni locals, ni autonòmiques, ni insulars. Va ser una voluntat política meua, em va saber greu que tots els partits polítics no donassin suport a aquesta situació, perquè avui tots podríem fer un front comú davant d'aquesta situació, tots. No uns que qüestionen que no tenim codi, ni ètica.

(Alguns aplaudiments)

I escoltar el que es diu a l'oposició, francament és un poema perquè ho varen fer tot bé quan governaven, ara nosaltres ho feim tot malament quan governam. Vostès pareix que no varen governar quan governaven, res no anava amb vostès i sobretot tenen un joc de rol molt curiós. Quan són a l'oposició diuen unes coses i davant la mateixa situació quan són al Govern canvien per complet la mateixa cosa. Però bé, aquest és un tipus d'oposició i nosaltres no entrarem en aquest joc.

Ara, corrupció, i continuo amb això. Vostès pretenen que jo doni explicacions del que no sé. Per tant, del que un no sap, no pot donar explicacions. Ara sí, els dic una cosa, a Espanya només hi ha un partit condemnat per corrupció, i no és el Partit Popular curiosament.

(Alguns aplaudiments)

Tema de la meua incompatibilitat. Tema que francament no esperava que sortís avui.

(Remor de veus)

Per si qualcú no ho sap, jo fa molts d'anys que som farmacèutic. Pareix que vostès se'n varen adonar fa deu mesos, però bé, de fet, fins i tot jo deia que era farmacèutic abans de dedicar-me a això de la política. I els puc dir que no he incomplert en cap cas cap tipus d'incompatibilitat. Els agradi o no els agradi. Curiosament, aquest govern ha hagut d'iniciar una investigació, mitjançant el compliment de la Llei d'incompatibilitats de caràcter reservat, llei aprovada per vostès.

Una Llei de bon govern aprovada per vostès. I ara sembla que no reconeixen el reglament d'aquesta llei que varen aprovar vostès. Clar, jo entenc que no hagi anat bé que els serveis jurídics de la conselleria hagin dit el contrari del que volien vostès. Aquesta és la gran diferència.

Però també els he de dir francament, que en sorprèn que una persona que no visqui de la política es pugui dedicar a això i sigui tan incòmode per a alguns. Això realment em sorprèn.

(Alguns aplaudiments)

Sempre he defensat que la societat necessita polítics independents que no necessiten la política per viure. Sempre m'ho ha dit la societat. Es veu que la societat pensa diferent a vostès, però aquí jo ja no faré res. Facin el que vostès trobin que han de fer.

Sous de gabinet. Una altra mentida absoluta. Jo els he dit que no per dir moltes vegades, mil, dues mil, un milió de vegades una mentida, es pugui transformar en una veritat. No sol passar així, tal vegada algú s'ho creu, però no és així. Miri, jo li diré els pressuposts del gabinet del Sr. Antich i del meu gabinet, ho han publicat, però com que vostès no m'escolten, si m'escolten ara, tal vegada ens estalviarem una feina de futur. Pressupost total del gabinet del Sr. Antich, 11.922.274,2 euros, 11,9 milions, amb números rodons; pressupost del meu gabinet, 8.446.010 euros, un 30% menys i 3,4 milions d'euros menys de pressupost. Aquesta és la realitat.

(Alguns aplaudiments)

Retribucions d'alts càrrecs amb el gabinet del Sr. Antich, 194.519 euros; retribucions d'alts càrrecs amb aquest president, 119.050 euros. Retribucions de personal eventual, perquè ho hem comparat tots, com que vostès diuen coses, ho hem mirat tot perquè no tenguessin cap més dubte, ja no en teníem, però bé, mediàticament això s'ha venut. Retribucions del personal eventual, 568.876 euros amb el gabinet del Sr. Antich, amb aquest gabinet actual, 329.287 euros. Suma total de la despesa en alts càrrecs i personal del gabinet del Sr. Antich, 753.795 euros; gabinet actual, 448.377 euros, un 40% menys...

(Alguns aplaudiments)

... un 40% menys, la qual cosa significa 305.058 euros. Assessors del Sr. Antich..., no és veritat?, idè vostè no anava per allà, Sr. Thomàs. Miri què diu el BOIB.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

No, no, miri el BOIB, i ja no diré res més. Assessors Sr. Antich, 8 assessors del Sr. Antich; assessors d'aquest president, 3 assessors, 5 assessors menys...

(Alguns aplaudiments)

Per tant, vaig reduir el nombre d'assessors que tenia el Sr. Antich i vàrem passar de 8 a 3. Aquestes 3 persones que s'han vist afectades per aquesta demagògia barata, mentida, resulta que no s'han pujat el sou, feim referència a 3 persones que no s'han pujat el sou, sinó que cobren menys que els seus predecessors en els mateixos càrrecs. Per tant, aquesta és la veritat, agafin el BOIB i deixin de dir mentides.

(Alguns aplaudiments)

Parlaré d'economia. El primer que vull dir és que la nostra economia ja repunta, repunta. Hem passat de l'època més difícil, hem superat la davallada i hem emprès la recuperació.

(Remor de veus)

És ver? Són les paraules del darrer debat que va pronunciar aquí el Sr. Antich dia 5 d'octubre de l'any 2010.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

Em diuen, què diu? Jo dic el que va dir el Sr. Antich dia 5 d'octubre de l'any 2010. El primer que vull dir és que la nostra economia ja repunta i hem passat l'època més difícil, hem superat la davallada i hem emprès la recuperació, això ho va dir el Sr. Antich, no ho vaig dir jo.

(Remor de veus)

A mi em sap greu, però és el que va dir el Sr. Antich, ho poden llegir, jo ho he llegit, m'he estudiat de valent el discurs del Sr. Antich.

Comerç. Els puc anticipar, i ho vaig dir, que en això no entrarem en cap tipus de subvenció i el que no farà aquest govern és no deixar de donar llicències si qualcú té dret que li siguin donades les seves llicències, és una qüestió de seguretat jurídica; qualcú ens demana que no donem llicències a les grans superfícies, jo no entraré en això; si una persona, si una societat, qui sigui, té dret a una llicència, no serà aquest govern qui anul·li el dret a tenir llicència, perquè l'administració ni pot ni ha d'aturar inversions, sempre que compleixin la normativa vigent. Aquesta és la realitat.

Què hem fet en comerç? No ho diré més, Llei d'emprenedors, pla d'internacionalització, inspectors i d'altres.

És curiós, és curiós, ara entram a un altre tema que és curiós: hem estat, és a dir, el Govern ha hagut de ser rescatat; abans que fóssim rescatats, la Sra. Armengol ens va dir que havíem d'anar al rescat.

(Remor de veus)

Sí, home, Sra. Armengol, està recollit! Vostè va dir, han d'anar al rescat, ...

(Remor de veus)

...i ho va dir, ho va dir, miri, és que tenc allà la fotocòpia, ho va dir sense que sapigués encara les condicions i les circumstàncies del rescat.

(Remor de veus)

No les sabem? Doncs, ja estan publicades, Sra. Armengol, convé que les llegeixi.

(Alguns aplaudiments)

No les hem de dir nosaltres. Sra. Armengol, les condicions del Fons de Liquiditat Autònomic varen ser publicades en *Boletín Oficial del Estado*, perquè és una competència estatal, per tant si vostè no ho sap és molt, molt trist i molt "daixò" que no ho sàpiga.

(Remor de veus, alguns aplaudiments i algunes rialles)

EL SR. PRESIDENT:

Per favor.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Per tant, vostè ens diu abans que havíem d'anar al rescat, que és el Fons de Liquiditat Autònomic, el FLA, perquè ens entenguem; una vegada que hem anat al FLA, no hauríem d'haver anat al FLA, és el curiós. Sempre que no, si no hi anam perquè no hi anam, si hi anam perquè hi hem anat. I el més curiós és que no sàpiga encara en què consisteixen les condicions del FLA. El FLA, precisament, és un préstec a un interès molt interessant, que és com si fos un ICO, perquè ens entenguem tots, per no emprar paraules massa tècniques.

Reducció, diuen que hem reduït les partides en polítiques d'ocupació. Miri, la millor política d'ocupació que existeix, no aquí, sinó per tot, és l'activació integral de l'economia, si no funciona l'economia els puc assegurar que és difícil que es pugui reactivar. Jo els diré simplement que el resultat de la seva política d'estímul va ser el següent: vàrem passar en dèficit pressupostari, del 3 i del 4%, i vàrem passar de 38.000 aturats, segons l'EPA l'any 2007 a 128.900 aturats a l'any 2011. Per tant, amb aquestes aportacions encara va apujar el nombre d'aturats, que no són simples xifres, com em va dir vostè, Sra. Armengol, són persones, persones que a vostè li importen però que de l'any 2007, quan vostès iniciaren el seu govern, 38.000 persones, i l'any 2011, quan vostès deixaren el govern, 128.900 persones.

Però li he de dir una cosa, que és que el millor comportament de l'atur de l'any 2011 a 2010 es deriva de les contractacions de l'administració, de manera que en el moment que l'administració va deixar de contractar els aturats varen tornar a aparèixer. Això és el que passa amb les polítiques de subvenció; precisament tot el pressupost de l'any 2013 d'aquest govern va precisament en aquesta línia.

I en xifres d'atur. Miri, en xifres d'atur hem de parlar amb molta humilitat, són situacions difícils per a tots, per a totes les persones, i mentre hi hagi aturats el Govern, sigui el que sigui, està en deute amb la societat; el que sí els puc anunciar, i són xifres -tot el que jo els diré són xifres absolutament constatables, comprovables, no m'inventi ni una sola xifra-, el que sí li puc dir és que Balears és l'única comunitat autònoma a tot Espanya que crea ocupació neta a l'any 2011, respecte de l'any 2011, no hi ha cap altra comunitat. I ho torn repetir, ho poden comprovar. Hi ha una tendència de reducció de la pujada interanual, de manera que el que era un 9% ara només és una reducció d'un 0,26, tenint en compte que la població activa també ha augmentat.

Ingressos, ingressos procedents d'imposts. Ho he dit sempre, ho vaig dir abans de les eleccions, que creïem que la pujada dels impostos no era l'adequada i hem hagut de rectificar i no ens genera cap problema dir que rectificam i que canviem, perquè l'economia és canviant i perquè les circumstàncies així ho demanaven. I hem incrementat els impostos amb la intenció, precisament, d'una vegada reduïda la despesa pública, tenir ingressos. I ningú, i jo els puc dir que a mi personalment no m'agradaria, ni m'agrada pujar els impostos, però hem fet una reforma fiscal que garanteix els serveis públics essencials i que té el mínim impacte possible sobre la ciutadania. I precisament, una vegada que reajustam l'administració, doncs hem d'intentar augmentar els ingressos, ingressos que són temporals, són mesures excepcionals, temporals, però si qualcú pensa que els recursos són il·limitats o han governat abans o estan equivocats, perquè els recursos són limitats i no hi ha una maquineta de fer doblers, i 1.000 euros de dèficit cada any, que és el que nosaltres ens vàrem trobar, no és fàcil de contemplar.

Però sí que els diré una cosa, perquè vostès ens varen dir que havíem d'implementar l'impost de patrimoni. Miri, si som prudents, que vostès deien que l'impost de patrimoni suposaria uns ingressos de 40 milions d'euros; no és així, nosaltres som prudents, perquè pensam que l'ingrés com a conseqüència de l'aplicació de l'impost de patrimoni és de 24,8 milions d'euros, simplement perquè som realistes i perquè no inflam, no -són 24,8, senyora, és que també aquí es diu de tot, jo tenc els números i els pressuposts (...) d'aquí i sabem el que pressupostam, 24,8 milions d'euros-, no 40 milions d'euros. Tant de bo tenguéssim xifres millors, però és això, però som prudents i no inflam pressuposts i no enganam ningú dient que són 40 quan són 24,8.

També els he dit, perquè s'ha comentat, que ens havíem de trobar 150 milions d'euros, Sr. Vicepresident, 150 milions d'euros emparaulats que va tramitar el conseller Manera. No hi eren, i quan vàrem arribar als bancs, ens van dir que mai no hi havien estat.

(Remor de veus)

Perquè quan un emparaula qualche cosa queda en el temps, un no emparaula, un firma, un ho tanca, amb un paper! I així tots sabríem que el Sr. Manera no ens hagués dit coses que avui no són. Els puc assegurar que vàrem cercar, per activa i per passiva, i aquests 150 milions no els vàrem trobar i el que sí vàrem trobar és el major forat a la història de la democràcia per a les arques públiques d'aquesta comunitat.

I amb el deute, un augment desmesurat del deute, on vostès generaven una despesa de 4.000 quan en pressupostaven tan sols 3.000.

Saben vostès el que hem fet nosaltres amb aquesta gestió? Vostè ha criticat que no tenim en compte els ajuntaments i li ha dit a una persona que ha estat batle durant un parell d'anys: el Govern ha pagat a tots els ajuntaments 58 milions d'euros, coses des del 30 de juny de 2011 a 31 d'agost de l'any 2012. Després els diré el que ens vàrem trobar i els compromisos que es varen adquirir i que no es varen pagar. I a entitats amb finalitat social, a 30 de juny de 2011, hi havia a Tresoreria obligacions pendents de pagament de 8.737.000 euros; a 31 d'octubre hi havia a Tresoreria de 2012 obligacions per 6,5 milions d'euros. En aquests setze mesos han entrat obligacions de pagament per 21 milions d'euros i s'han pagat obligacions de pagaments per 24 milions d'euros; és a dir, no només hem pagat el que es generava, sinó que, a més, hem reduït en dos mesos la despesa que vostès varen incomplir i no varen pagar a les entitats amb finalitat social.

(Alguns aplaudiments)

I el més curiós ha estat la intervenció del Sr. Barceló quan ha parlat d'interessos. Miri, és cert que pagam més interessos, però tot té una explicació si un diu la veritat: tenim més interessos, hem de pagar més interessos, perquè, entre d'altres, però li posaré un exemple, en tenc molts, però un perquè sigui conegut: vàrem trobar més de 1.100 milions d'euros en factures sense pagar; si nosaltres volíem pagar els proveïdors aquestes factures hauríem d'accedir a un crèdit, en aquest cas vàrem accedir al crèdit als proveïdors que ens va facilitar el Govern de l'Estat, 852 milions d'euros. Per tant, si no tens doblers i has de pagar els proveïdors, has d'anar a un banc; el banc que ens va donar els doblers era el Govern de l'Estat, 852 milions d'euros. Per tant, havíem de triar o deixar de pagar els proveïdors, per no pagar interessos, cosa que no era justa i que no es mereixen aquells que varen ser contractats per a una feina, o anar al banc, agafar els doblers, pagar interessos i pagar els proveïdors. Aquesta és la diferència per la qual aquest govern ha de pagar més interessos, perquè ha de pagar aquella gent que no cobrava durant anys.

(Alguns aplaudiments)

En matèria educativa, sempre he dit que el més important per a una societat és l'educació, una educació en la qual el resultat no es veu a curt termini sinó que es veu a llarg termini, són anys, són legislatures si un vol fer el canvi i si un vol veure resultats, si espera un resultat a curt termini i pensant en eleccions no li recoman, sinó que ho ha de fer amb un caràcter institucional i pensant precisament en la societat.

Saber que Balears és a la cua d'Espanya en fracàs escolar és dur, però sabent que Espanya és a la cua d'Europa en fracàs escolar encara és més dur. Per tant, crec que no serà exclusivament culpa, que sí que la podem tenir, faltaria més, dels polítics, crec que ha de ser culpa i s'han de mirar també una sèrie de col·lectius que han aprofitat l'educació per fer altra cosa diferent a ensenyar a les escoles. Per tant, si nosaltres hem canviat l'educació i va tan malament, vostès no la varen canviar i anava bé, i això implica un gran fracàs escolar; és a dir, sense canvi sí va bé, governen vostès i amb fracàs escolar, crec que la

diferència, la culpa no és exclusivament del col·lectiu dels polítics, que sí, però crec que hi ha qualcú que ha de començar a veure i pensar que és el que fa i si vol ensenyar de la manera adequada.

Llibertat d'elecció de primera llengua, sentència del Tribunal Constitucional del 28 de juny de 2010 sobre l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, conclou, sentència, no són interpretacions, conclou que català i castellà han de rebre un tracte de llengua vehicular i que la primàcia d'un no sigui en detriment de l'altre. Tres sentències més del Tribunal Suprem, 9, 13 i 16 de desembre de 2010, totes reconeixen els drets que tenen els pares a triar, d'entre les oficials, la llengua de primer ensenyament dels seus fills.

L'article 18 de la Llei de normalització lingüística de les Illes Balears de l'any 86 també recull aquest dret i subscriu que els alumnes tenen dret a rebre l'ensenyament en la seva pròpia llengua, sigui la catalana o la castellana. Per tant, nosaltres simplement el que hem fet és aplicar l'Estatut i aplicar la Constitució i els que diguin el contrari que no diguin que és una agressió contra cap llengua, perquè nosaltres estimam les dues i aplicam l'Estatut i aplicam la Constitució.

(Alguns aplaudiments)

Les ràtios, les ràtios no les fixa aquest govern, les ràtios, Sra. Armengol, per informar-la, són assignades per un Reial Decret del Ministeri d'Educació que fixa les ràtios a les aules i nosaltres acomplim aquesta ràtio que fixa el Reial Decret. Però en el seu temps hi havia unes ràtios superiors a les legals que deia la pròpia LOE, curiosament vostès incomplien les ràtios i ara nosaltres acomplint la normativa ens diuen que feim les coses malament. És un poc curiosa aquesta interpretació de les ràtios a les escoles.

I es critica que nosaltres facem una llei de convivència escolar i d'autoritat dels professors, es critica, perquè es critica, si no, no ho diria. Un dels principals reptes d'aquesta conselleria és elevar la condició social del professorat, nosaltres volem reconèixer els professors com a una autoritat pública; jo crec que això no és dolent, no ho sé, a ningú no li ha de caure malament que els reconeguem els professors com a una autoritat pública.

Ara, això de la llibertat de càtedra sí que ja és espectacular; la llibertat de càtedra, diré què és la llibertat de càtedra, perquè hi ha gent que xerra de llibertat de càtedra i no sap què és, però diu: hem de respectar la llibertat de càtedra; la llibertat de càtedra consisteix en la possibilitat d'expressar les idees o conviccions de cada professor que cada professor assumeix com a pròpies en relació amb la matèria objecte d'ensenyament. És diferent la llibertat de càtedra a la manipulació i a fer política a les aules, hi ha una gran diferència.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Entenc la preocupació, entenc la preocupació tant del Partit Socialista, cada vegada més escorçat a l'esquerra, com del PSM, perquè ja s'ha acabat de fer política a les aules, s'ha acabat l'adoctrinament dels nins i s'ha acabat la manipulació.

(Remor de veus)

S'ha acabat, no, s'ha acabat; hi ha la llibertat, ara tothom llibertat sí i no imposició, jo entenc que estiguin nerviosos perquè no podran fer el que fins a la data feien.

(Remor de veus)

Però mirin, també els diré més coses: pacte educatiu i diàleg. Som l'únic partit polític en aquesta cambra que va signar la proposta precisament amb la Plataforma educativa que va impulsar el Cercle d'Economia, l'únic partit, cap altre partit polític, que ara demanen tant de diàleg i tant de consens, no es va voler seure amb la Mesa, una plataforma independent, per signar precisament aquesta voluntat d'un pacte educatiu. Ara el reclamen. Vàrem constituir una comissió parlamentària i tots vostès es varen aixecar perquè varen dir que no volien formar part d'aquesta comissió parlamentària ...

(Remor de veus)

És molt difícil arribar a un acord i a un diàleg si un demana diàleg i no signa amb una plataforma independent, social i no s'asseu a una comissió parlamentària. Doncs, ara intentarem recuperar el diàleg, li agafam la mà, el conseller és a la seva disposició, Sra. Armengol, Sr. Barceló, per veure si som capaços d'asseure'ns en aquesta comissió.

I la darrera cosa, tema dels col·legis de l'Opus, educació diferenciada. Nosaltres el que hem fet és acomplir una sentència que l'antiga consellera no va acomplir i també la va amagar.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

És que simplement és això. Em sap greu, però vostès només judicialitzen però no compleixen cap sentència, ja en van unes quantes avui aquí dalt. Per tant, vàrem acomplir una sentència i, a més, curiosament, curiosament, -ja ho veuran això ...

(Remor de veus)

... curiosament, curiosament, els partits polítics que governen a Astúries i a Catalunya, que és el Partit Socialista, sí que dóna les ajudes als col·legis concertats, -sí que és ver, Sra. Armengol, torni a mirar-ho-, dóna ajudes als col·legis concertats d'educació diferenciada. Per tant, això que vostès tan critiquen, telefonin als seus companys d'Astúries i de Catalunya i els diguin: no donin això que només ho fa el Partit Popular.

(Alguns aplaudiments)

El deute amb les navilieres, no ho volia passar per alt; simplement els dic, 2009 i 2010, partides de 8 euros, Sr. Conseller de Turisme i Transport. Enguany, 8,5 milions d'euros, per pagar íntegrament, per passar de 8 euros a 8,5 milions d'euros no fa falta que els ho digui, pressuposts realistes i sense més comentari en aquest sentit.

Salut. Salut és un tema interessant, sí, és un tema interessant: saben vostès algunes decisions que han precisament conduït que aquest govern tenguí aquest deute tan elevat? Moltes d'elles, en diré unes quantes, però moltes d'elles precisament procedeixen de la gestió en salut; les anomenaré, n'hi ha moltes, simplement unes quantes, mesures que han conduït a aquest deute estratosfèric que té el Govern: 280 milions d'euros que va costar l'increment del cost a la concessió de l'hospital Son Espases perquè l'anterior govern va decidir modificar el projecte, 280 milions d'euros.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

No és ver? Mirin la licitació, bé, jo no diré això.

Tampoc no deu ser ver, tampoc no deu ser ver ...

(Remor de veus)

... tampoc no deu ser ver en aquests 280 milions d'euros, no deu ser ver: 180.000 euros en viatges i màsters a l'escola de negoci com és ADE per a directius de GESMA, tampoc no deu ser ver.

(Remor de veus)

Tampoc no deu ser ver la productivitat que es pagava sense control i sense justificació, a l'any el Servei de Salut pagava 12 milions d'euros en productivitat, molts d'aquests sense justificació, 280, 12, 180.000.

L'ib-salut l'any 2007 tenia un deute de 187 milions d'euros; l'any 2010, 526 milions d'euros, sense comptar els 200 milions d'euros en factures en els calaixos que varen sortir a finals de mes de l'any 2011. Sumin vostès 280, 180.000, 12 milions i més de 200 milions en factures als calaixos i més de 300 en diferencials despesa de salut; però el que importen són les persones!

Les llistes d'espera. No obviam les llistes d'espera i el que direm és per què hi ha aquestes llistes d'espera. Nosaltres no enganarem ningú, direm la veritat. No, direm la veritat. Les llistes d'espera han augmentat com a conseqüència de dues decisions, dures però necessàries: limitar les jornades extraordinàries de feina -les peonades- que abans es pagaven, i disminuir els concerts amb les clíniques privades, que també es pagaven. L'objectiu d'aquesta situació es garantir les prestacions a tots, de manera que avui cap malalt amb una malaltia oncològica o amb processos traumàtics aguts no espera més de 30 dies com a mitjana. Aquest govern no gastarà 24 milions d'euros, que no teníem ni tenim, per reduir les llistes d'espera, com es va fer amb les peonades, 24 milions en peonades. Però tampoc -no acaba aquí- però tampoc no pagarà 53 milions d'euros a clíniques privades per reduir les llistes d'espera. El pacte...

(Alguns aplaudiments)

El pacte va habilitar, va passar de pagar l'any 2009, l'any 2009, ja en crisi, eh?, en situació de crisi, l'any 2009 es varen pagar 38 milions d'euros. L'any 2010, darrers pressuposts aprovats, crisi, 52 milions d'euros, 52 i 24. Si no és ver entenc que vostè no veïés les factures perquè qualcú les va veure i nosaltres les vàrem pagar.

Què hem fet per canviar el ritme i la marxa? Hem habilitat un quiròfan de jornada ordinària a Son Espases, hem aplicat la jornada laboral de 37,5 hores per setmana, hem encarregat al grup de feina amb els sindicats que cerquin les eines de treball, i també una feina que hem de fer tot, no és de cada legislatura, ho hem de fer tots, és conscienciar la població per disminuir l'absentisme. Com a nota anecdòtica, saben vostès, entre gener i agost d'aquest any 2012, quantes visites s'han hagut de cancel·lar perquè el malalt no es va presentar?, 350.000 visites. Això és una cosa que ens preocupa a tots, no té color polític; per tant és una seriositat que hem de demostrar.

També els dic que a partir d'octubre ja surt més gent de la llista d'espera i que ara ja s'estan reduint, i avui a les 8,30 del matí s'ha fet la segona reunió de seguiment de llistes d'espera, que ja comencen a baixar, amb representants de tots els hospitals i dels representants d'atenció primària.

I les taxes de dependència. No és cert que es faci pagar als dependents. El que es fa pagar, els 20 euros de taxa, és a aquelles persones que vulguin una segona opinió, una segona opinió...

(Remor de veus)

...perquè no estan d'acord amb la valoració i estan fora del termini. Per això mateix se'ls fa pagar 20 euros. Si no fos així, Sr. Thomàs, digui'm els noms d'aquestes persones perquè es puguin posar en coneixement del conseller i aquesta qüestió serà solucionada.

(Més remor de veus i alguns aplaudiments)

..., tancament d'hospitals. Des de fa mesos analitzam les diferents possibilitats per continuar amb els hospitals oberts, en base a un pla d'equilibri que s'ha de complir i en base a un pla de viabilitat que també s'ha de complir, i m'alegr molt que hi hagi moltes persones avui contentes per l'anunci que he fet de no tancar els hospitals, però s'ha fet en base a un pla de viabilitat. Si surten els números es pot seguir caminant endavant, i jo estic content que qualcú estigui content, perquè l'objectiu és fer sostenible la sanitat a les Illes Balears i aquesta mesura de pla d'equilibri, de sostenibilitat, és la que ha fet possible, juntament, possiblement, amb els desitjos de qualcú, però els números són els que determinen el perquè segueix d'aquesta manera.

Han fet referència, també, i no ho vull passar per alt, a la gestió a IB3. Mirin, els diré que curiosament hem estalviat un 50%; torn repetir que els pressuposts d'ara són 30 milions d'euros i els pressuposts darrers de l'any 2010, juntament amb les ampliacions de crèdit, eren al voltant dels 80 milions d'euros, però curiosament, curiosament, introduint pel·lícules en castellà i altres productes, curiosament, s'ha produït un augment d'audiència, l'augment d'audiència màxim que mai no havia tengut aquesta cadena. Per tant es demostra que una televisió feta per a uns pocs no donava el resultat que uns molts esperaven.

(Alguns aplaudiments)

La televisió precisament el que dona és la llibertat que qualcú pitgi i triï el canal que vulgui. Ara hi ha més gent que la vol veure, i curiosament s'han suprimit les transmissions de Fórmula 1, els partits de futbol de primera divisió, la Champions i d'altres coses que ens costaven, senyors -continuïn sumant-, 4,4 milions d'euros cada any només per pagar retransmissions que es veien en obert a altres canals de televisió.

(Remor de veus)

4,4 milions d'euros. Aquesta és la diferència de la gestió.

El delegat de Formentera. Curiosament anunciam a l'illa de Formentera que si el Partit Popular guanya les eleccions crearem una delegació del Govern a Formentera perquè els ciutadans de Formentera, no diré un altre, a mi particularment, que l'he visitada moltes vegades, em demanaven "és que hem d'anar a Eivissa, és que hem d'anar a Palma per a una gestió sanitària, una gestió educativa". Si a vostès no els ho han dit, convé que s'ho mirin, però avui la gent a Formentera està contenta perquè té un delegat; vostès sé que no, però nosaltres complim un compromís i hem acostat l'administració autonòmica a l'illa de Formentera, que també ho necessitava i era un compromís electoral.

(Alguns aplaudiments)

I vaig acabant...

(Més remor de veus)

...i vaig acabant perquè és curiosa, és curiosa, la contínua i constant crítica que es fa a aquest govern d'austeritat; contínuament es critica, s'ha dit "és que vostès han de deixar de fer polítiques d'austeritat, vostès no han de fer austeritat", ho han dit una sèrie de persones, economistes, que diuen que l'austeritat no és la millor solució, el millor remei per a aquesta situació de crisi. Ho han dit. No ho compartim, no passa res, cap problema. Nosaltres hem aplicat criteris d'austeritat i hem aplicat criteris de reducció de la despesa per part de l'administració, però sí que entenc, amb exemples que ara mateix els donaré, per què no els va bé la qüestió d'austeritat, perquè hi ha exemples que són absolutament identificadors del per què no va bé l'austeritat.

Exemples de dispendi i de malbaratament. El govern del pacte va desviar el crèdit del Fons de cooperació local dels ajuntaments sense cap intenció d'abonar-ho, i m'explic; hi havia 16 milions d'euros -el conseller d'Administracions Públiques ho sap- hi havia 16 milions d'euros teòricament prevists per a aportacions al Fons de cooperació local; aquesta era la teoria, perquè quan nosaltres vàrem arribar ens vàrem trobar que ni tan sols els expedients estaven iniciats, i aquests 16 milions d'euros se n'havien anat a una altra banda, no sabem on, però no anaven al Fons de cooperació local. Vàrem complir el compromís del pagament del 25% del cent l'any 2011, i el 75% restant en els pressuposts de l'any 2012. Per tant la despesa no anava al que els preocupa, que és l'administració local, teòricament. Els ho puc dir perquè em vaig reunir amb una sèrie de batles, alguns d'ells presents avui en aquesta sala, que ens demanaven, juntament amb la FELIB, quan pagaria aquest govern perquè l'altre no els va dir més que "ho tenim, ja et pagarem".

Un altre exemple: el pacte va deixar 32 milions d'euros pendents d'abonar per expropiacions de carreteres, l'any 2010 i l'any 2011, per expropiacions d'obres a la xarxa viària, i després volem fer obres, volem fer carreteres, volem fer trens, i no tenim doblers ni per comprar i després pagar, i no tenim ni doblers per expropiar els terrenys d'aquella pobra gent que avui té els terrenys ocupats, que no se'ls ha pagat i que demanen què passa amb el seu terreny. 32 milions d'euros...

(Remor de veus)

No, no, no..., senyores...

EL SR. PRESIDENT:

Per favor...

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

2010 i 2011, la Sra. Cabrer no era al govern, eh?

Però els diré més; el pacte..., el pacte...

(Continua la remor de veus)

Jo entenc que no els agradi, però és la realitat. El pacte es va gastar 400.000 euros...

EL SR. PRESIDENT:

A veure, per favor, si són tan amables.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

...400.000 euros per remodelar la Conselleria d'Habitatge en plena crisi, l'any 2010. També em diran que no és vera, però tenim les factures, més de 400.000 euros públics.

(S'escolta una veu de fons inintel·ligible)

Contractes, contractacions indirectes, fraccionades, sumen -oscil·len entre 35.000 i 11.000 euros- un total de 400.000 euros.

El pacte -aquesta també és interessant, s'ha de saber- va aprovar dies abans de deixar el govern 3,6 milions d'euros en ajudes que no podia pagar. I els ho explic: 2,3 milions d'euros en subvencions dies abans de les eleccions i 1,4, dies abans d'abandonar el Consolat, algunes d'elles amb informe en contra de la Intervenció, com és el cas d'un pagament de 80.000 euros a un sindicat per part de la Conselleria de Turisme, i a més es concedeix en l'últim ple de la legislatura el mes de maig del 2011. Aquesta subvenció, per cert, necessitava concurs públic i es va adjudicar de manera directa.

Però continuam. Es varen destinar -jo entenc aquí part de la preocupació i l'entendran vostès-, en compliment d'uns compromisos polítics els departaments de política lingüística del Govern, del Consell de Mallorca i de l'Ajuntament de Palma en 2010 varen pressupostar -quan la quantitat el 2010 del pressupost en reduïa en 1.000 milions d'euros altres s'incrementaven-, l'any 2010 es varen destinar 12,5 milions d'euros als departaments de política lingüística del Govern, del consell i de l'Ajuntament de Palma. Entenc el que és l'atac a la política lingüística, és simplement un atac a la política econòmica de qualque lingüista.

(Alguns aplaudiments)

Ens demanen la necessitat de tenir reunions amb els agents socials. És normal que es vulguin tenir reunions amb els agents socials perquè la reunió es cotitzava a 300 euros per reunió...

(Algunes rialles)

300 euros per assistència a les reunions, 135.000 euros només per a aquest concepte, i altres al voltant dels 27.000 en menjars, lloguers de sales, i 93.000 euros en propaganda de les mateixes reunions d'agents socials. Normal que demanin reunions amb agents socials.

Però continuaré. El pacte va desviar 8,5 milions d'euros de la Unió Europea per a desocupació que varen anar destinats a altres despeses. Va desviar 8,5 milions d'euros procedents de la Unió Europea per a polítiques socials, per a polítiques de desocupació en aquest cas, una partida finalista que havia de servir per finançar cursos de formació, però els cursos ni tan sols no es varen començar a realitzar perquè hi havia problemes de tramitació; no hi va haver cursos i els doblers no varen arribar, aquests 8,5 milions d'euros.

Però continuaré. L'exemple del per què crec que no interessa l'austeritat: el pacte va disparar la despesa corrent d'IB3 en tres anys i deixà un desfasament de 78 milions d'euros; torn a repetir, nosaltres ho hem deixat en 30.

La gestió de salut, 280.180.000 i d'altres. El Sr. Thomàs va pujar un 36% els contractes amb clíniques privades en plena crisi passant de 38 milions a 52 milions a l'any.

Però em reserv per al final el que per a mi és l'exemple del perquè entenc que qualque partit estigui en contra de l'austeritat. Diada de les Illes Balears a Brussel·les "El cost de la insularitat". Això és el títol, no el que va costar; els ho explicaré. D'aquesta diada de dos dies, 18 i 19 de febrer, hi ha moltes factures; només els en mostraré una de les moltes. Servei de transport aeri amb motiu de la diada per dos dies, 70.000 euros...

(Remor de veus)

70.000 euros només per viatjar. Diuen que no. Els passaré una còpia de les factures perquè res del que dic pareix que és cert, però tot el que dic es pot constatar i es pot contrastar.

Sr. President, senyores i senyors diputats, senyors portaveus dels partits de l'oposició, són vostès el que, vist el que hem dit, tenen ara l'oportunitat de fer una política d'oposició responsable, que comença pel reconeixement de tantes i tantes errades que varen cometre i que es continuen intentant tapar. Vostès continuen sent els mateixos, amb la mateixa ruïnosa gestió. Gestionaven malament i varen dur aquesta comunitat a la ruïna, i a l'oposició fan una política ruïnosa i irresponsable. No han presentat cap iniciativa, només el no a tot i la crítica contínua.

Senyores i senyors diputats -i acab-, els puc assegurar que crec en el que faig, de veritat, i ho vull dir a tots els ciutadans de les nostres illes, de Mallorca, de Menorca, d'Eivissa i de Formentera, crec en el que faig, iestic convençut que aquest govern ha fet i farà allò necessari, el que toca, per la recuperació econòmica que les nostres illes necessiten.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. President.

Sra. Armengol, quan vostè vulgui.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Gràcies, Sr. President del Parlament. Sr. President del Govern, començ amb tristesa per dir que ha pujat aquí i ha donat la imatge clara del que molts ja sabíem; vostè, president, no té ni idea, ni una sola proposta, de com reactivar l'economia de les Illes Balears.

(Petit aldarull i alguns aplaudiments)

S'ha passat tres quarts d'hora parlant de l'anterior legislatura; ni una idea, ni una, Sr. President, del que fa vostè com a govern de les Illes Balears i què pensa fer de futur. Li ho he dit moltes vegades i li ho repetesc avui: du setze mesos, gairebé és a la meitat de legislatura, Sr. President del Govern. No és hora que ens vengui a fer aquí sermons del que va passar la passada legislatura. N'hi parlaré molt poc, després, però molt poc, perquè a mi m'interessen les persones d'aquesta terra; a mi m'interessa, sí, Sr. President...

(Alguns aplaudiments)

...a mi m'interessen els ciutadans i les ciutadanes de les Illes Balears, que, li agradi o no li agradi, des que vostè governa estan pitjor, i tant que estan pitjor.

Vostè ha pujat aquí i no ens ha dit com en sortim, d'aquesta crisi econòmica. Se n'ha adonat que estam en recessió econòmica? Em diu que veu brots verds. És l'única persona de tota la comunitat autònoma que veu brots verds!

(Remor de veus)

Estam en el -0,1% de creixement. Això significa una situació econòmica d'incertesa absoluta. 87.000 aturats a les Illes Balears, aquesta és la xifra que l'hauria de preocupar i que l'hauria d'haver ocupat avui, perquè això és una indecència, el que ha fet avui, Sr. Bauzá, una indecència!

(Remor de veus i petit aldarull)

L'haurien de preocupar 270.000 persones, que no ha dit ni una sola cosa per a elles i l'he escoltat bé, que estan al llindar de la pobresa a la nostra comunitat autònoma. Això l'hauria de preocupar i l'hauria d'ocupar. L'haurien de preocupar i l'haurien d'ocupar els discapacitats i els dependents de la nostra comunitat autònoma que, digui el que digui, vostè els està marginant. El seu govern amic, el del Sr. Rajoy, és el que ha aturat la Llei de dependència, i vostè en el pressupost per a l'any que ve du una taxa per la segona valoració dels dependents, dels dependents. I sap què fan amb la segona valoració, Sr. President?, els estan baixant el grau de dependència perquè cobrin menys. Aquesta és la realitat de la seva política...

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

...això és una vergonya.

Vostè és fort amb els febles i molt feble davant els forts. Aquesta és la seva realitat, de la seva política econòmica i de la seva política social, Sr. President, i jo d'això li parlaré avui, perquè si vostè no té ni idea nosaltres li haurem de donar les idees des de l'oposició, perquè vostè ha pujat aquí, du moltes hores parlant avui i no ens ha dit com pensa sortir d'aquesta situació econòmica. Com en sortim?, amb quin model?, què activam?, en quin sector invertim?

De la Universitat de les Illes Balears, ni una paraula, ni una paraula, el centre d'innovació més important que tenim a la comunitat autònoma, ni una. Al revés, l'estan marginant en el pressupost públic per destrossar.

D'innovació, de creixement, de formació ni una paraula, que és cap allà on hauríem de tirar, Sr. President. L'únic que pensa vostè sap què és? Macroprojectes urbanístics per destruir territori, i d'això ja n'hem passat molt en aquesta comunitat.

Miri, vostè utilitza la crisi econòmica per fer una contrareforma ideològica, per executar un canvi de societat, que no va presentar a les urnes, avui 20 de novembre és el dia de les mentides, ho hem vist amb el president, ho vàrem veure amb el Sr. Rajoy,...

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

Avui és el dia de les mentides, vostès utilitzen la crisi per canviar el model social. I què estan fent? Canvien les regles de joc. I vostè ho ha dit avui matí, una frase que per a mi ha estat lapidària, ha dit: "Jo em vull entendre amb els ciutadans, però sense intermediaris", això vol dir canviar les regles de joc. Sap qui protegeix els sindicats i els empresaris? La Constitució Espanyola de la qual vostè tant en parla però que incompleix d'una manera rotunda, Sr. President.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

La seva gestió la caracteritzen quatre fets: retalls sagnants de l'estat del benestar; vostè em diu que a mi no m'agrada l'austeritat. No m'agraden els retalls que vostè està practicant, practicant, una obsessió absoluta per només aconseguir el dèficit, perquè li diu el Sr. Rajoy, perquè vostè no té idees pròpies, s'ha notat avui aquí, vostè fa el que li diuen, el que li diuen, li diuen: 1,7, 1,5% de dèficit, el Sr. Vicepresident se'n va allà i acota el cap: 0,7, 0,7. Hem de destrossar els ciutadans de les Balears? Els destrossam. Hem de destrossar l'educació pública? La destrossam. Hem de destrossar la sanitat? La destrossam. Ens és igual, perquè tot això ens va bé per palanquejar els que tenen possibilitat de supervivència i arraconar els que no, això és una societat dual: la que fabrica vostè, Sr. President. I aquesta comunitat autònoma, miri's les xifres, des que vostè governa de cada vegada hi ha més diferència, més bretxes socials, de cada vegada hi ha gent que té molts més doblers i molta més gent que en té molts pocs, destrossen la classe mitjana d'aquest país. Aquesta és la realitat de la seva política.

Per tant, dèbil, fort amb els dèbils i molt dèbil amb els forts, l'altra cama de la seva política, Sr. President, no enfrontar-se per a res amb Madrid, per a res del que li diguin.

I deixi'm que li doni una dada, perquè em pareix realment al·lucinant; vostè, Sr. President, diu que és una gran notícia que hagi aconseguit aquests 92 milions d'euros que ens diu del conveni de carreteres, bé, en parlarem, en parlarem, en parlarem. Vostè diu que ara ha aconseguit 92 milions d'euros, no és ver?, que vendran al pressupost per a l'any 2013, per pagar les autopistes de la que té darrere. Bé, això, això són les obres que vostès posen en valor, no és ver?, amb la negociació amb Madrid, per aconseguir una sentència que diu vostè que diu això, no és ver? Bé, idò, vegem, Sr. President del Govern, vostè aconsegueix aquests 90 milions d'euros per pagar les autopistes

de l'època Matas, perquè jo, Sr. President, avui hauria estat empegueïda de fer el que ha fet vostè, de fer el que ha fet vostè, perquè de les autopistes del Sr. Matas, les d'Eivissa, dos projectes, el conveni deia 8,6 milions d'euros; la varen adjudicar per 160 milions d'euros; ens costen 520 milions d'euros als ciutadans d'aquesta terra. I no li cau la cara de vergonya, Sr. Bauzá?

(Alguns aplaudiments)

Com el metro, són les seves obres, és la seva herència, aquesta és la seva herència, aquesta és la seva herència.

La nostra herència, Sr. President, li ho he dit: jo faria feina des del diàleg, des de l'acord, des d'asseure'm amb tothom; és ver que la passada legislatura es va entrar en recessió econòmica, però perquè vàrem fer la feina que pertocava des de l'acord i des del diàleg vàrem poder sortir de la recessió econòmica. I com varen entrar vostès a governar? Les Illes Balears, no, no, no, no, estudiïn una miqueta que els ve bé, les Illes Balears estàvem a l'1,8% de creixement del PIB; entra el gran equip econòmic del Sr. Aguiló i pronostica que creixerem a l'1,1%, és cert o no és cert, Sr. Vicepresident Econòmic, en els pressuposts del 2012 que va preveure un creixement de l'1,1%, és cert o no és cert? És cert. I on som? A menys 0,1%, des que vostè governa, Sr. Bauzá. Per tant, ja està bé d'enganyar la gent.

Em parla després que nosaltres vàrem endeutar la comunitat, i jo li he dit moltes vegades, sí, a la passada legislatura varen caure 900 milions d'ingressos i vàrem endeutar. Per fer què? Per fer les escoles de què ens ha parlat avui matí, per exemple, aquestes que ha inaugurat les vàrem fer nosaltres.

(Alguns aplaudiments)

Per fer els centres de salut, clar que sí, tots aquests que vostè inaugura els vàrem fer nosaltres, Sr. Bauzá. Per tot això ens vàrem endeutar, i tant que ens vàrem endeutar. Però no ens vàrem endeutar per fer el que presumptament va fer el Sr. Matas, i avui hauria d'haver explicat vostè aquí, i em parla com si el deute fóssim els únics que ens haguéssim endeutat a la passada legislatura; jo no hi volia entrar, però em pareix evident, vostè va ser batle de Marratxí, ho ha dit moltes vegades, bé, idò, vostè va deixar un deute als proveïdors de 3.800.000, deute amb factures als proveïdors sense pagar com a batle, i què ens conta d'això, Sr. President?

I després m'ha dit en moltes ocasions que vostè volia ser el president, un president que fos el batle de totes les Illes Balears. Miri, vostè ha tengut una falta de respecte absolut amb tots els ajuntaments; avui ha anunciat que aturarà el tren de Manacor a Artà; la setmana passada va tenir els batles de Llevant, no els ho va dir, no els ho va dir, això és una falta de deslleialtat. Ha tengut els batles al Consolat i li han fet propostes, quantes n'ha complertes vostè de les propostes? Cap. Vostè ha deixat de pagar els ajuntaments, per molt que digui, i els ha obligat, per poder-se adequar al Decret de proveïdors del Govern d'Espanya, els ha obligat a endeutar-se i paguen el 6% d'interessos perquè vostè no els paga el deute que té el Govern ni el consell insular.

I en els pressuposts de 2013, Sr. Bauzá, el que fa és tornar abaixar el Fons de cooperació local als ajuntaments i a Palma la destrossa, la destrossa; Llei de capitalitat aprovada, 25 milions d'euros, quants n'hi pressuposta vostè? Un. Hem de pensar que hi ha qualche tema intern aquí, Sr. Bauzá, per discriminar els ciutadans i les ciutadanes de Palma?

Unes altres institucions discriminades, els consells insulars; però avui ens ha dit, com a gran notícia, que el fet de no pagar les bestretes o d'incorporar les bestretes al finançament és una gran notícia. Idò és una molt mala notícia, Sr. Bauzá! Això vol dir que no els ho considera com a finançament consolidat i això vol dir que el Consell de Mallorca perdrà 25 milions d'euros, el de Menorca 3 i el d'Eivissa 3.

I li dic la xifra més important, ja que vostè diu que ho fa tot tan bé, des que vostè governa, des que vostè és president ha augmentat el deute en el Consell d'Eivissa de 15 a 33 milions d'euros; al Consell de Menorca, de 22 a 40 milions d'euros; al Consell de Mallorca, de 140 a 270 milions d'euros; al Consell de Formentera, 15 milions d'euros. Això és la seva gestió, amb un any i sis mesos han doblat el deute als consells insulars de la nostra comunitat autònoma.

Miri, m'ha dit que vostè defensa molt la llibertat i per això espanyolitza les Illes Balears, castellanitza les Illes Balears, com li vulguem dir. M'ha dit que nosaltres hem anat al Tribunal Constitucional i no ho entén; idò és molt fàcil, l'Estatut, li ho explicaré, l'Estatut i la Constitució Espanyola suporten la llengua pròpia d'aquesta comunitat, l'Estatut és molt clar: hi ha dues llengües oficials i una llengua pròpia; vostès han fet, han eliminat el caràcter de llengua pròpia amb la decisió que ha pres el Sr. Gornés, article 3.3 de la Constitució Espanyola: "La riquesa de les distintes modalitats lingüístiques d'Espanya és un patrimoni cultural que ha de ser objecte d'especial respecte i protecció." Per això hem anat al Tribunal Constitucional, perquè vostès van en contra de l'Estatut d'Autonomia i la pròpia Constitució Espanyola, aquesta és la realitat, per la seva obsessió de persecució a la llengua pròpia d'aquesta comunitat autònoma.

Després em diu que vostè garanteix seguretat jurídica.

(Alguns aplaudiments)

Seguretat jurídica és que els treballadors de l'hospital Joan March i del General fa sis mesos que no viuen pensant que se'n van al carrer, això és seguretat? Seguretat és que als pensionistes jubilats els lleven la pensió i ara els diuen que els ho donaran perquè s'han manifestat, això és seguretat? Seguretat és 19 decrets llei des que és president de les Illes Balears, 19 decrets lleis sense cap possibilitat de negociació absolutament amb ningú? Boten totes les normes, canvien un decret llei amb un altre, és un vertader caos el que fan vostès.

Seguretat és que la Llei general turística i la famosa del Sr. Company, l'Advocacia de l'Estat les ha recorregudes perquè les troben inconstitucionals? I ens parla a nosaltres de seguretat jurídica quan vostès són un absolut desastre, Sr. President de les Illes Balears.

(Remor de veus)

Em diu IB3. IB3 la va crear l'innombrable i ens costava 120 milions d'euros, 120, amb un deute acumulat, deixem-ho anar, molt alt; nosaltres arribam, el vàrem baixar a la meitat, però vostès el mantenen, però i què diuen? És l'única qüestió que no baixen en els pressuposts de 2013, baixen les partides que no discapacitats, per als dependents, per a l'educació pública, per a la sanitat pública, però per a IB3 no, per a IB3 no. Aquesta és la seva realitat, Sr. Bauzá, sobre la qual s'ha de pronunciar.

Després em diu que vostè és una persona de diàleg i que jo he dit -que no ho he dit, Sr. President- que estic contenta que la Guàrdia Civil el protegeixi. I en això vull intentar ser clara: miri, jo no estic en absolut contenta, jo li he dit a la meua intervenció, i li ho repetesc, que vostè és el primer president de la història que ha d'anar protegit per la Guàrdia Civil per tot i que això l'hauria de fer pensar si qualche cosa no està fent bé. I li contaré un exemple personal: la setmana passada era a la fira del Dijous Bo, a la fira del Dijous Bo, és la meua ciutat, Inca, ens vàrem trobar acordonades les autoritats per 20 guàrdies civils, que, evidentment, costa uns doblers a la ciutadania, costa, 20 guàrdies civils, que ens protegien de qui, Sr. Bauzá?, dels bombers, servidors públics, o sigui, ens hem de protegir dels funcionaris d'aquesta comunitat autònoma? Vostè necessita Guàrdia Civil per protegir-se dels servidors públics d'aquesta terra? I després em diu que valora el treball dels funcionaris? És que això és una vergonya, Sr. President, això és una vergonya!

I aniré acabant, Sr. President.

Després m'explica avui que ha estat molt clar en el tema de corrupció. Jo, Sr. President, estic amb els pèls drets, amb els pèls drets, perquè he intentat entendre el que em deia, i no ho he entès. Aquí el que li hem demanat, crec que el portaveu del PSM i jo mateixa, d'una forma molt clara, és que ens expliqui què va passar amb el seu partit i si es va finançar irregularment gràcies a contractes públics, que és del que els acusen. És que vostè és el president del Partit Popular, a part de ser el president de les Illes Balears; bé, idò, en lloc de contestar-me això, que és el que es demana tothom, em diu que té un codi ètic -pensi-ho bé això, pensau-ho bé-, diu el codi ètic que els imputats no poden anar a les llistes electorals del Partit Popular, no, però si els han elegit per ventura poden quedar. És que això és surrealista; entén la desproporció del que ha dit? O sigui, n'hi va haver alguns que no varen poder optar, que no són diputats aquí perquè vostè va dir que els imputats no; però si ja són electes ara per ventura poden quedar, els òrgans del partit ho han de decidir, no sabem quan, no sabem què.

(Remor de veus)

Aquesta és la solució que explica a la ciutadania, això vol que sigui creïble per a algú, Sr. President?

(Remor de veus)

I després em diu que no m'he de preocupar gaire perquè vostès tenen com a credibilitat. Escolti, és que l'expresident Matas està condemnat a sis anys de presó, és que és molt greu, eh?, és que vostè ho tatxa com qui res i això és la primera vegada que passa a les Illes Balears. Com a mínim reflexionin una mica, reflexionin una mica.

I ni una paraula de la imatge lamentable del seu govern, ni una; tenim tres consellers que ens han deixat en ridícul, per dir-ho suau, per dir-ho suau, ni una paraula. I per què no fa -ni una paraula-, per què no pot aconseguir aquella duresa i aquella valentia de la transparència? És molt evident, és que és tan evident, Sr. President, perquè vostè ha estat el primer que ha incomplert el codi ètic i les lleis d'aquesta comunitat autònoma, és difícil que pugui aplicar medicina als altres quan vostè ha mentit a la declaració de béns; quan vostè, que li agraden tant les sentències, l'única que ha ficat dins el calaix és la sentència d'incompatibilitat per ser titular d'una farmàcia i president del Govern de les Illes Balears. Aquesta és la realitat, Sr. President.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Armengol, li pregaria que anàs acabant.

LA SRA. ARMENGOL I SOCÍAS:

Acab tot d'una, Sra. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

(Remor de veus)

LA SRA. ARMENGOL I SOCÍAS:

Miri, ...

EL SR. PRESIDENT:

Per favor!

LA SRA. ARMENGOL I SOCÍAS:

Què ens preocupa a nosaltres, president de les Illes Balears, què ens preocupa a nosaltres? Tot el que vostè no ha parlat en el seu discurs. Què ens preocupa? Que tenim una situació econòmica molt complicada; que tenim el nombre d'aturats que va creixent; que l'atur juvenil creix de forma exponencial; que l'atur de llarga durada creix de forma exponencial; que tenim un problema de no trobar mesures per reactivar l'economia de les Illes Balears.

Em preocupa que estam destrossant, estan destrossant els valors que hem forjat com a societat democràtica. Em preocupa que estan destrossant els valors de l'estat del benestar. Em preocupa que estan destrossant l'educació pública. Em preocupa que estan destrossant la sanitat pública, i les llistes d'espera són una mostra d'un creixement exponencial, perquè vostès no ho estan gestionant bé, ni una paraula tampoc del desgavell que ha passat durant un any i setze mesos a la Conselleria de Salut.

Em preocupa perquè tenim persones amb dependència que no tenen cap ajut. Em preocupa, sobretot, el 23% de persones que estan en situació de pobresa a la nostra comunitat autònoma.

I què em preocupa més? Que davant aquesta situació duríssima, duríssima, Sr. President, tenim un govern que és inepte, incapaç, ineficient de trobar cap sortida.

La realitat és molt crua, Sr. Bauzá, aterri, la realitat l'està sobrepasant ...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Armengol, per favor.

LA SRA. ARMENGOL I SOCÍAS:

Acab tot d'una, Sr. President.

Des de fa un any i setze mesos les coses estan pitjor, jo li he ofert diàleg, li he ofert que convoqui totes les forces socials, econòmiques i polítiques en el Consolat; que facem un full de ruta clar, des del diàleg, no des de l'enfrontament, no des de la improvisació, no des de menysprear qui no pensa com vostè.

Sr. President, li deman això per al bé del país, que s'ho mereix.

I només acab per fer-li una petició, jo ara ja no em podré tornar defensar, ja no tenc un altre torn, li deman que no tregui cap tema que jo no pugui contestar. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments, remor de veus i petita cridòria)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Armengol.

Sr. Barceló, si és tan amable.

Preg silenci. Moltes gràcies.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Gràcies, Sr. President. Sr. Bauzá, ni avui matí ni avui horabaixa no ha parlat dels vertaders problemes que tenen els ciutadans i ciutadanes d'aquesta terra; ni avui matí ni avui horabaixa no ha parlat d'aquelles persones que perden ca seva, 4.000 famílies a les Balears, desnonades. No ha parlat dels problemes que tenen les famílies per arribar a final de mes. No ha parlat de quines solucions vol donar als aturats. No ha parlat d'aquells que esperen una operació. No ha parlat dels que esperen tenir l'ajuda de dependència. Ni una sola paraula per a

aquestes persones, perquè vegin qualche llum. Com li he dit avui horabaixa, vostè no dóna llum, dóna fum.

Quina és la imatge que tenen els ciutadans i les ciutadanes de les Illes Balears del president? Un president que ha d'anar protegit. I per què ha d'anar protegit? Perquè els ciutadans i les ciutadanes de les Illes Balears són violents? No. Ha d'anar protegit perquè vostès agredeixen els ciutadans, aquesta és la realitat. I vostè es queixa que nosaltres demanem què costa això. Idò, jo li diré una cosa, Sr. Bauzá: qui està interessat a saber què costa són els ciutadans, la darrera persona que mi m'ho va dir va ser un ciutadà a Inca, Dijous Bo, dijous passat, m'atura i em diu: "*¿Cuánto nos cuesta a los ciudadanos toda esta escolta que lleva el Sr. Presidente?*" Perquè la imatge de veure 15 guàrdies civils davant vostè era penosa, era penosa!

(Remor de veus)

Sí, en castellà m'ho va demanar, efectivament, una persona m'ho va demanar en castellà.

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, per favor!

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Nosaltres no ens posam al costat dels violents, com ha dit la portaveu del seu grup, Sr. Bauzá, ens posam al costat dels ciutadans que pateixen les seves polítiques, d'això en són culpables, sí senyor, d'això en són culpables. I no tolerarem que el seu grup digui violents a aquells que no estan d'acord amb les seves polítiques i protesten, no ho tolerarem.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Ha parlat de moltes coses, intentaré contestar-ne algunes, em sortiré de temps. Ha dit que els estalvis de 2.500 euros no ens interessen, que això ens distingeix. Bé, 2.500 euros és una quantitat que és el benefici que dóna un curs d'oratoria per a càrrecs públics, segons el Sr. Mercado, és una quantitat interessant. I sí que ens interessa, sí que ens interessa!

Ens ha demanat a veure si apagam les llums de ca nostra. Bé, jo el que he fet ha estat canviar les bombetes de ca meva per unes de baix consum, perquè no es tracta de viure a les fosques, Sr. Bauzá, com vostès pretenen que visquin els ciutadans i les ciutadanes de les Illes Balears, que visquin a les fosques en tots els sentits, i no només apagant el llum de ca seva.

Bé, les animalades que ha dit sobre el tema del català ja són fora de mida. Ha dit que estan aplicant les sentències del Constitucional. Bé, podríem entrar també a analitzar el Constitucional, perquè en sentències com aquesta i d'altres no ens ha d'estranyar que els catalans vulguin la independència, no ens ha d'estranyar.

Ha parlat que s'ha acabat l'adoctrinament dels nins a les aules, que la llibertat de càtedra no és manipulació a les aules. Per favor, no tornin a parlar que els mestres adoctrinen els alumnes, no en tornin a parlar! Si hi ha qualque cas concret, actuï, però no acusin tot un col·lectiu, no acusin tot un col·lectiu!

(Alguns aplaudiments)

Avui matí li he dit que vostè està segrestat pels sectors més radicals. No, m'equivocat, no, en realitat vostè és el sector radical! Vostè és el sector radical! Miri, en el tema de mestres i professors mai no havíem vist una cacera de bruixes com la que han iniciat, mai! Li vaig dir fa una setmana que vostès practicaven amb això polítiques estalinistes. Polítiques estalinistes, així és, polítiques estalinistes!

Llistes d'espera. Miri, Sr. Bauzá, aquesta és la realitat de les llistes d'espera des que vostès governen, aquesta és la realitat. No han deixat de pujar, no han deixat de pujar. Parlam de la salut de les persones, no parlam de números, parlam de gent que pateix, de gent que es mor, Sr. Bauzá! Nosaltres volem estar al costat d'aquesta gent.

Ens ha dit que criticam contínuament l'austeritat i després ha tret una sèrie d'exemples de perquè no érem austers i tal i qual. Miri, és tothom que li ho diu, fins i tot, ara a la darrera Cimera Llatinoamericana la presidenta de Brasil ho ha dit, no es pot sortir d'aquesta situació només amb patiments per als ciutadans, no es pot sortir només amb patiments per als ciutadans.

I el més greu de tot, Sr. Bauzá, vostès, vostè en concret, són especialistes a dir mentides. Repeteixen i repeteixen una mentida a veure si la gent se l'arriba a creure. Se'n recorden qui era que deia això? Repetir i repetir fins que una mentida sigui veritat. Ens han acusat, per exemple, que vàrem incrementar en 3.500 treballadors els darrers mesos del pacte. Molt bé. Resulta que aquest increment que hi ha d'1 de gener a 1 de juliol de 2011 és de 3.569 treballadors exactament. De què ve aquest increment?, idò exactament de 4.525 persones que eren personal estatutari, personal fix a les administracions que ja teníem, personal estatutari que passa a funcionari. Sap quan s'inicia aquest procés? Quan el conseller d'Interior era el Sr. Rodríguez, és un pla de funció pública del Sr. Rodríguez el que s'està aplicant. Era personal que ja era fix, que ja era nostre, que ja pagàvem. No és un increment real i vostès ho venen una i una altra i una altra vegada!

(Petit aldarull)

4.529 menys 956 treballadors per a la reducció del sector públic, que també el vàrem reduir, 956 persones derivades de la reestructuració i de la reducció del sector públic, que aquests sí que deixen de fer feina, i 4.525 que passen d'estatutaris a funcionaris. Aquesta és la realitat, Sr. Bauzá. Per cert, aquest

pla vostès el continuen aplicant. BOIB de divendres passat, personal de sanitat que passa d'estatutari a funcionari...

(Alguns aplaudiments)

BOIB de divendres passat, continuen aplicant aquest pla de funció pública. Però nosaltres ho vàrem fer malament! Ni ho saben, no saben el que fan, ni el que no fan!

(Remor de veus)

Més mentides, més mentides. Avui matí ha dit que no han retallat programes socials. Jo li diré els que ha retallat. Les ajudes econòmiques d'emergència per als ajuntaments, fora. S'ha paralitzat la construcció del centre de dia per a persones majors, fora. La renda d'emancipació per a joves tutelats, fora. Ja no donen noves rendes d'inserció des d'1 de febrer, fora des d'1 de febrer. Convenis amb entitats del tercer sector per a centres de dia de salut mental i per a oci de persones amb discapacitat, fora. Tot això, fora, i diu que no han llevat programes social!

Altres temes. Diu que no ha vist que estiguem contents perquè hem aconseguit 333 milions de carreteres. Bé, jo no estic content per vostè, si de cas estaré content quan vegi que aquests doblers, que ens serviran, sempre és bo tenir líquid, vostès els destinin a les famílies que ho passen malament. Aleshores, aleshores estaré content, veure que aquests doblers, que ja han gastat, que ja han gastat, els podem destinar a les necessitats reals de les famílies.

Política lingüística. M'ha dit que gastàvem molts de doblers. Jo no conec cap estat que no faci política lingüística, què fa l'Estat espanyol amb el castellà? O no hi posa doblers i doblers a través de l'Institut Cervantes i la Real Academia Española de la Lengua? Per favor! Cap estat no destina doblers a política lingüística per a la seva cultura i la seva llengua. A vostès el sembla malament. Idò també li ho digui a l'Estat que també llevi els doblers, ja que nosaltres els llevam de política lingüística!

En això han coincidit la Sra. Cabrer i vostè. La corrupció no és dels partits, és de les persones. I quan parlam de finançament il·legal d'un partit, també?, perquè és d'això de què els acusen, d'això els acusen, perquè això és el que va provocar que vostès haguessin de fer un codi ètic. Nosaltres, el meu grup PSM-Iniciativa-Entesa no va necessitar fer cap codi ètic perquè els imputats no anassin a les llistes, no ho va necessitar! Vostès el varen fer perquè venien d'un passat de corrupció del Partit Popular com mai no s'havia vist en aquesta terra. Per això varen haver de fer un codi ètic. Nosaltres no ho vàrem necessitar fer, no ho necessitàrem, no vàrem haver de perdre el temps en això!

Anem al tren. La Sra. Cabrer ens diu que varen decidir continuar amb les carreteres, quan l'Estat va dir que no pagava. Això és una decisió valenta, varen decidir continuar amb les obres de les carreteres quan l'Estat va dir ja no pag. I reconeix que les varen pagar els ciutadans i les ciutadanes de les Illes Balears. Ara ens tornaran els doblers a la fi, sembla, jo ho vull veure, eh?, però mentrestant nosaltres vàrem pagar. Sort que vàrem posar un recurs, ara tenim una sentència i ho podem cobrar.

Més o manco com el Palau de Congressos. També el seguim amb doblers públics, ara aturat, ara comença, ara una altra vegada. Avui matí ha dit que farà el possible per continuar-lo. Però el tren no. Podem continuar les carreteres, podem continuar el Palau de Congressos, però el tren no, el tren no. Ni segueixen les obres, ni reclamen els doblers judicialment.

Miri, si el conveni de tren és paper banyat, per què al pressupost general de l'Estat de 2013 hi ha una partida que diu *Convenio tren Mallorca*? Això sí, només amb 3,5 milions d'euros, però ho diu, *partida convenio tren Mallorca*, el conveni existeix, el conveni existeix. I ens diu que el de carreteres té les anualitats marcades de cada any i aquest no, el tren no tenia plurianuals, el conveni ha caducat, el de carreteres també va caducar, hi havia una xifra total, reclami aquesta xifra total. Que l'Estat, m'és igual si era Rodríguez Zapatero primer, o Rajoy després, no ha pagat. Com li he dit avui matí, doblers per a tren i per a AVE a la península n'hi ha, aquí no.

Miri, el Pla d'Infraestructures 2012-2024 del Govern del Sr. Rajoy té 25.000 milions per a tren, 25.000 milions per a tren a la península d'alta velocitat, 25.000 milions de 2012 a 2024. Sap quants ens en tocan d'aquest període de 2012 a 2024? Sap el Sr. Bauzá quants en tocan a les Illes Balears d'aquests 25.000 milions d'euros? Zero, zero per a Balears. Ha fet gestions el Sr. Company a Madrid?, perquè ens correspon el 2,4%, tenim el 2,4% de la població, només amb aquest tren ...

(Remor de veus)

Clar, clar, aquí no tenim alta velocitat, idè que ens ho compensin d'una altra manera, que ens ho compensin en inversions ferroviàries.

Avui matí s'ha oblidat de dir que han baixat els pressuposts de cooperació internacional. El poble de les Illes Balears és emprenedor, dinàmic i solidari, i aquesta baixada per tant, no representa la nostra societat.

Ha retret que l'anterior govern va dir que la nostra economia ja repuntava. Vostè avui matí ha dit que no vol parlar de brots verds, però ens ha donat tota una sèrie de xifres bones i ens ha parlat per exemple de les empreses que s'han creat, bé, però, empreses que s'han creat, manco les empreses que hem destruït, perquè falta alguna cosa i jo ho diré ja que no ho ha dit vostè. D'octubre de 2011 a octubre de 2012 s'ha incrementat la destrucció d'empreses en un 122%, en un 122% s'ha incrementat la destrucció d'empreses.

I també podem parlar d'aquest hivern, que és el que presentarà més places hoteleres tancades de tota la història. Només tendrem un 14% de places operatives entre les quatre illes. Més places hoteleres tancades de tota la història, Sr. Delgado.

Tanta sort, diu vostè, que la temporada turística ha anat bé, perquè si hagués estat dolenta, imagini'ns on tendríem l'atur! Bé, aquest comentari em pareix més propi d'un tertulià d'*Intereconomía* que no d'un president de govern.

El que és cert és que l'atur, la comparativa d'un any a l'altre, qualsevol mes és negativa per a vostès, comparativa de l'atur, qualsevol mes la comparativa de l'atur és pitjor amb el seu govern.

Bé, m'ha dit que si no tens doblers has d'anar als bancs per pagar els proveïdors. És exactament el que vàrem fer nosaltres, quan no hi havia doblers perquè els ingressos baixaven i s'havia de pagar, vàrem anar als bancs...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Per favor! Sr. Camps, per favor!

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Per cert, la darrera renegociació dels bancs, ha suposat pujar els interessos i per deixar de pagar 3 milions durant any, això ens costa en interessos 10.461.053 euros, aquesta és la darrera negociació del Sr. Aguiló amb els bancs. Per aquest any no pagar 2 milions d'euros, entre 2 i 3, no arriba a 3, ens costa en interessos 10.461.053 euros. Gran gestió, gran gestió! Gran renegociació!

Educació. Parlar de la importància d'afrontar el fracàs escolar. I què fan vostès per al fracàs escolar? Jo li ho diré, persegueixen els mestres, els lleven recursos, incrementen les ràtios d'alumnes per aula i, a més, creen polèmiques amb el tema de la llengua. El tema de la llengua no és el problema del fracàs escolar, ja li ho vaig dir fa un any i mig. Vostès dedicaran tots els esforços a això i el fracàs escolar continuarà igual, igual de malament, Sr. Bauzá, no hem avançat res! On són les autopistes de l'educació que defensava? Ja ni en parla!

Avui matí, tampoc avui horabaixa, no ha ofert pactes ni consensos, sí, els primers minuts, després ha canviat. I, de fet, què han fet aquest any i mig? Tancar tots els espais de participació, tots. El Consell de la Joventut, el Consell Econòmic i Social, un Consell Escolar a mida, no el tanquen però el fan a mida.

Miri, no només li ho deim nosaltres, Sr. Bauzá, li ho diuen milers i milers de ciutadans amb unes mobilitzacions com mai no hi havia hagut en aquesta terra. Mai no havíem vist unes mobilitzacions com les que hi ha hagut a les Illes Balears i per a tots els fronts i per a tots els temes, Sr. Bauzá, per a tots els fronts i per a tots els temes.

Miri, Sr. Bauzá, vostè tot el temps parla d'herència, parla de l'herència que ha rebut. Miri, si vol parlar de les inversions faraòniques que ens han hipotecat de per vida, que continuem pagant els interessos de tot això i les amortitzacions del Palma Arena, del metro, del Palau de Congressos, de les autopistes d'Eivissa, de la gestió privada durant 30 anys de Son Espases. Sr. Bauzá, si encara estam patint tot això. El cas Noos, avui hem sabut que el fiscal demana 8,2 milions de fiança al Sr. Urdangarín. Qui posava doblers a tot aquest bluf? Els governs del Partit Popular de València i de Balears, el Partit Popular valencià i de Balears! Aquesta és l'herència que tenim en aquesta terra! Aquesta és l'herència!

Bé, jo li faig tres propostes per no haver de retallar més.

La primera, acabar amb el dèficit fiscal de les Illes Balears amb el Govern central. No me n'ha parlat, no m'ha dit per què tenim els pitjors sous dels nostres treballadors, per què tenim les pitjors pensions, no me n'ha parlat. Acabar amb l'espoli fiscal de les Illes Balears permetria pràcticament doblar el pressupost de les Balears, sap de què parlem? De pràcticament el doble.

La segona, lluitar perquè el finançament de les institucions pugui ser directament a l'1% d'interès en el Banc Central Europeu. Bona part de l'estalvi podria anar a les comunitats autònomes i a incentius per a l'economia.

I tercera, tornar a totes les institucions tot el que han robat, estafat o malversat dirigents del seu partit. Aquesta quantitat és incalculable, no la coneixem i tanta sort que jutges i fiscals fan una tasca extraordinària, perquè el saqueig que hi va haver a les arques públiques que es va practicar durant anys va ser vergonyós!

Ja acab, Sr. President. Torn a insistir en el tema, té alguna mesura per als ciutadans? Alguna mesura que no sigui tornar a criticar el passat? Alguna mesura perquè les persones de dependència siguin ateses? Miri les persones que atenen vostès ara i miri les persones que s'atenien en dependència. Miri les persones que s'atenien en dependència fa un any i les que s'atenen ara. Aquesta és la realitat de les Illes Balears. Té qualche proposta per a aquesta gent? Té qualche proposta per a la gent que se queda sense casa, com li he dit abans? A finals d'any en tendrem 5.000, de famílies, el 2012 i vostès no fan res, com sentir ploure!

Miri, no vull continuar polemitzant sobre el passat. La gent espera missatges, missatges que encomanin coratge. Vostè avui no n'ha donat cap. Vostè avui s'ha dedicat a defensar-se, perquè està contra les cordes. Mentre la societat bull, bull, bull i espera molt del Govern o, millor dit, necessita molt del Govern, però d'aquest govern crec que ja no espera res. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Barceló.

Sra. Cabrer.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. La veritat és que he escoltat amb molta atenció les rèpliques dels grups de l'oposició i què vol que li digui?, es resumeixen en dues, les seves rèpliques. La primera, amnèsia, no se'n recorden de res de quan vostès varen governar. Vostès no han existit en aquesta comunitat autònoma, no han passat quatre anys governant aquesta comunitat autònoma...

(Alguns aplaudiments)

I la segona conclusió d'aquesta rèplica -la primera és l'amnèsia, ara la segona- és que no hi ha alternativa, Sr. President, no tenim alternativa a les Illes Balears. No han pogut presentar altra alternativa que criticar l'anterior govern.

(Alguns aplaudiments)

I jo li he de dir, Sra. Armengol, que avui per part seva he sentit el major exercici de cinisme i de demagògia, mai vist en aquest parlament. Vostè fa el discurs dels dèbils, vostè s'apodera dels dèbils, i jo li he de dir que qui va deixar els dèbils tirats varen ser vostès amb les seves polítiques! Els varen deixar tirats en aquesta comunitat autònoma!

(Alguns aplaudiments)

Mentre, jo me'n record que la Sra. Armengol es gronxava a la cadira del consell i reia molt, reia molt, i mentre això passava, s'estaven enfonsant les Illes Balears. Aquesta és la realitat, mentre es gronxaven a la cadira del Consell Insular de Mallorca i reia molt, que tots ens en recordam.

Per tant, jo crec que això fa pensar molt, vostès ens parlen d'un govern inestable, d'un govern inepte, vostès ens parlen d'un govern inepte, després de tenir quatre consellers de Turisme en una legislatura, més una consellera de Turisme del consell que no tenia cap competència. Després que la corrupció política arrasàs dins el Govern i dins el consell insular. I després que el president, amb una inestabilitat política, quedàs aferrat a la cadira, perquè no es volia moure de la cadira. Això és el que varem viure la legislatura passada en aquesta comunitat autònoma!

(Alguns aplaudiments)

Ens parlen de radicalisme, de llengua, que som radicals, ens parla d'educació, jo record que la seva consellera d'Educació serà recordada per la consellera dels barracons, no és veritat?, la consellera dels barracons.

(Alguns aplaudiments)

I ens parlen de sentències. Tenen un greu problema en el tema de les sentències. En matèria educativa, a part de les sentències del Tribunal Constitucional, que ha mencionat el president, al Govern, que el Tribunal Superior de Justícia, dia 22 de novembre de 2011, va anul·lar el Decret d'ensenyament 67/2008 per tema de llengua, varen ser vostès, és a vostès a qui varen anul·lar el seu model lingüístic d'ensenyament, no a aquest govern!

(Alguns aplaudiments)

O quan els varen dir que havien de concertar el col·legi del Parc BIT. Varen ser vostès. A vostès els agrada molt anar als tribunals, però després, què vol que li digui, arriben les sentències i les amaguen.

I em parla de la sentència de carreteres, bé, jo entenc que és molt difícil, molt difícil justificar la major injustícia que el Partit Socialista ha fet en aquesta terra que va ser la sentència de les carreteres, i en don fe, perquè ho vaig viure en primera persona, la major injustícia que va fer el Govern Antich i el Govern Zapatero, entenc que els sàpiga greu que arribin uns doblers que varen haver d'avançar els ciutadans de les Illes Balears per motius partidistes, però clar, a vostè li han d'informar millor, vostè no em pot parlar de les carreteres d'Eivissa perquè precisament les carreteres d'Eivissa varen haver de quedar fora perquè hi havia una anul·lació per part de la ministra. No, no, vostè ha parlat de mi, i jo li contest, Sra. Armengol, perquè no tenc res a amagar i li contest, Sra. Armengol.

(Alguns aplaudiments)

I les sentències d'Eivissa, les carreteres d'Eivissa, perquè Maleni Álvarez, Maleni Álvarez ens va anul·lar el conveni i anaven més endarrerides, les varen haver de fer en concessió d'obra pública a 25 anys, per això hi ha aquesta xifra, i vostè ho sap perquè vostè en el Consell de Mallorca va ampliar la concessió de la carretera de Manacor, de 25 a 35 anys i ens ha costat 300 milions d'euros més. És la seva època, era vostè qui estava asseguda a la presidència del consell quan vostè destinava els doblers de carreteres que arribaven de Madrid a despesa corrent, i no feia les carreteres. Què ens ha de contar? Ens ha de donar lliçons vostè en matèria de carreteres? Per favor! Que la informin bé.

Ens parla també d'IB3, ens parla d'IB3 quan encara, jo crec que la presidenta Salom es recorda, després d'haver tancat Televisió de Mallorca que ha de pagar durant disset anys el préstec de Televisió de Mallorca que vostè va adquirir des de la seva cadira del consell.

(Alguns aplaudiments)

No, però clar, podem continuar amb les sentències i continuam amb una altra que varen amagar que va ser la sentència dels metges. El mateix, arriben, és que és un tema increïble el tema de la justícia, l'amaguen i nosaltres hem de resoldre aquest problema. O ara la sentència que ha sortit d'IB3, que varen posar un plet per tot el tema del consell de direcció, la independència, i l'han perduda, i tampoc no diuen res.

Aquest és un greu problema que vostès tenen. I després ja el darrer, que vostès intentin embrutar el nom del president, que se li ha tramitat un expedient de forma rigorosa, un procediment administratiu, i li vulguin aplicar una sentència d'altre que vostès no es volien autoaplicar. Jo crec que en temes d'aquests s'ho haurien de fer mirar, i sobretot que ens parlin de temes personals, clar, de temes que afecten assumptes privats dels membres del Govern. Jo crec que podríem parlar tots de temes privats, Sra. Armengol, i jo crec que podríem recordar moltes coses privades que a vostès també els afecta, però jo no baixaré el nivell d'aquesta manera.

Vostès ens parlen de sanitat, de serveis social, amb falsedat, de la dependència, fan la demagògia del discurs dels dèbils, però clar, vostès, què ens recomanen? Què fem el mateix que es feia? El mateix que feia el Sr. Thomàs que hi hagi un dèficit de 800 milions d'euros? Què continuem? Aquest és el camí que hem de seguir en sanitat i en serveis socials? No hem de prendre cap mesura? Ni en despesa farmacèutica que ja duim estalviat un 25%, ni en el cèntim sanitari, ni en peonades, és això què hem de fer? Res, absolutament res? Miri, això seria la fallida del sistema, que és on estàvem avocats.

I li he de dir una cosa, a mi no m'agrada que l'esquerra es pengi les medalles de la sanitat ni dels serveis socials perquè la sanitat i els serveis socials són uns èxits de tots els ciutadans de les Illes Balears, no seus sinó de tots i d'aquest govern.

(Alguns aplaudiments)

Perquè clar, clar, si un veiés que aquest govern resulta que ha de fer ajusts pressupostaris i els ajusts pressupostaris els fa en sanitat, en serveis socials perquè paga turisme, paga IB3 o paga cultura, però no, la realitat és que tots veuen com tots els consellers s'estrenyen el cinturó per pagar sanitat, serveis socials i educació, amb la qual cosa vostès fan demagògia, perquè tot el Govern fa un esforç per mantenir els serveis bàsics i essencials de la nostra comunitat autònoma, i aquesta és la realitat i no la seva demagògia ni les seves mentides.

Miri, jo li he de dir que tots coneixem com varen gestionar vostès. Jo crec que el resum s'ha dit molt clar i varen tenir una oportunitat, tenien una crisi econòmica i vostès la varen haver de gestionar, i com la varen gestionar? Vostès varen invertir en inversió silenciosa, amb aquesta inversió silenciosa en només quatre anys ens vàrem endeutar en 2.300 milions d'euros, quasi el doble de tota la nostra història autònoma que només era de 1.700 milions d'euros; ens varen deixar sense pagar 1.104 milions d'euros a proveïdors; varen incomplir el dèficit en quasi el doble; varen fer un bingo, realment; varen engreixar l'administració amb 6.000 funcionaris més. Sr. Barceló, duc les dades oficials dels temes dels funcionaris, no es preocupi perquè les duc aquí, de juliol de 2007, 23.984; juliol de 2011, 29.999. Aquestes són les dades de funció pública.

(Alguns aplaudiments)

En tres anys es va duplicar el nombre d'aturats, 60 nous aturats diaris teníem a les Illes Balears; varen tancar 5.874 empreses, quatre empreses diàries; els comptes generals de 2010, el darrer que ha arribat de la Sindicatura de Comptes, reflexa que la despesa creixia en un 16% mentre que els ingressos caien un 5%, el mateix que amb les inversions, varen apostar per una inversió silenciosa desmesurada que el Tribunal de Comptes darrer ha fet un informe demolidor pel que significava aquesta inversió pública desmesurada, i ho fa, precisament, amb el famós Pla E del Sr. Zapatero. S'acorden del Pla E? El Pla E havia de generar 200.000 llocs de feina estables, i un 96% en menys d'un any varen caure. Això va suposar que per cada aturat vàrem haver de pagar 39.000 euros per cada aturat. I el que diu el Tribunal de Comptes, i conclou, és que era un projecte car, ineficaç, en obres sense interès acreditat i que no va contribuir ni a dinamitzar l'economia ni a generar l'atur.

Aquestes eren les seves solucions. Nosaltres i el nostre model és radicalment contrari, és un canvi, com ha dit el president, és inversió, sí, però privada. No tenim doblers ni capacitat d'endeutament ni per fer obra pública ni és, a més, la solució. Baixam la despesa, l'ajustam als ingressos i controlam l'objectiu del dèficit.

I ara vegem quines alternatives suposades, que hem de llegir entre línies, que ens proposen. Ens proposen que invertim de no sabem on, ens diuen que acabem el tren. I, d'on treim els doblers si devem encara a les constructores, Sr. Conseller? No tenim ni per guardar les màquines ni per pagar per guardar aquestes màquines que arriben, arriben i arriben. Aquesta és la realitat.

Ens diuen que reclamem a l'Estat el que ens deuen de la seva època, perquè això és així, i clar, ens parlen d'inversions estatutàries, inversions estatutàries. Jo record que els darrers pressuposts generals del Sr. Zapatero de 2011 preveïen les inversions estatutàries per a les Illes Balears, estaven dins el pressupost general de la comunitat autònoma. Sr. Vicepresident, va rebre les inversions estatutàries del Sr. Zapatero? Les ha rebudes? Era una estafa, senyores i senyors diputats.

Ens proposen que no complim el dèficit, però és que ens ho proposen aquí, perquè després a Madrid el president del PSOE està d'acord que es compleixi l'objectiu de dèficit, el PSOE a nivell nacional. Vostè és del PSOE, Sra. Armengol? És del PSOE? Perquè joestic un poc astorada...

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Cabrer.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Ens parlen també que no paguem als bancs, miri, jo això de no pagar als bancs no ho diria massa alt perquè clar, qui ens va endeutar que hem de pagar als bancs va ser el model d'esquerra, qui va fer una reforma constitucional va ser el PSOE, el PP li va donar suport, però va ser el PSOE que va fer una reforma constitucional i, a més, va sortir fa poc, el mes d'octubre, l'informe de la Comissió Nacional de la Competència de l'any 2010, i sap què diu aquest informe? És que és increïble, eren les ajudes financeres als bancs que va donar el darrer govern ZP l'any 2010, aquest informe diu que als bancs se'ls va donar l'any 2010 87.000 milions d'euros, 1.846 euros per persona vàrem pagar l'any 2010 per ajudar els bancs. Perquè ens venguin ara a fer demagògia.

Miri, jo aniré acabant, i els he de dir... què volen que els digui, jo no els prendré de model, no, em sap greu, però no els veig cap model a seguir.

Jo, Sr. President, acab com vaig començar, vostè és un polític valent, un polític que no està amagat, que no està amagat sense fer res per por a vagues, manifestacions i insults. Ells eren covards, estaven amagats, Sr. President, eren uns falsos i uns encantadors de serps i varen deixar tirats els agents. Vostè, evidentment, el paper que li toca fer és ingrát, però vostè mira per les generacions futures.

Avui els partits de l'oposició han vingut amb les mans buides. Feia un any i mig que governaven i no es varen atrevir a encarar la crisi, ni les receptes que ara ens proposen constitueixen cap alternativa, i vostè, Sr. President, és víctima de la seva gestió, parlen de la guàrdia civil, etc., però vostè és víctima que es posin devora la pancarta els mateixos que són responsables d'aquestes mesures tan importants i tan difícils que hem de prendre.

Per tant, Sr. President, membres del Govern, aquest grup continuarà celebrant, col·laborant i donant suport a un govern que es podrà equivocar, que per ventura qualche vegada ha hagut de rectificar, però que té clar que o posam tota la carn al foc o les Illes Balears no sortiran endavant.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sí, Sra. Armengol?

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. ARMENGOL I SOCÍAS:

Senyor...

EL SR. PRESIDENT:

Sí, Sra. Armengol... per favor, si són tan amables. Sra. Armengol.

LA SRA. ARMENGOL I SOCÍAS:

Sr. President, deman torn per al·lusions perquè la Sra. Cabrer ha pervertit absolutament el debat de política general, ella s'havia de dirigir al Govern i no a nosaltres i ha fet un debat contra nosaltres sense que ens puguem defensar.

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Té dos minuts.

LA SRA. ARMENGOL I SOCÍAS:

Moltes gràcies, Sr. President. Miri, per denunciar el que fa el Partit Popular al Parlament de les Illes Balears. Es veu, Sr. Bauzá, que vostè és molt covard, que necessita de darrere perquè vengui a dir el que vostè no pot dir, no sap dir o no vol dir. La Sra. Cabrer ha pervertit absolutament aquest debat...

EL SR. PRESIDENT:

A veure, un momentet, un momentet, per favor, un momentet...

LA SRA. ARMENGOL I SOCÍAS:

...no és normal, estic en els meus dos minuts, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Armengol, si és tan amable. La Sra. Cabrer és veritat que l'ha al·ludida i a més li ha demanat si vostè era del PSOE, per tant,...

(S'escolta una veu de fons intel·ligible)

Bé, d'acord, ... Perdoni, Sr. Veramendi, per favor.

Per tant, té la paraula, però no se surti de la qüestió i no ens faci ara un altre debat que vostè sap que li he donat vint minuts de temps suficient perquè es pogués explicar.

LA SRA. ARMENGOL I SOCÍAS:

Molt bé. No em sortiré de la qüestió, Sr. President, només vull denunciar l'actitud del Grup Parlamentari Popular i l'actitud de la seva portaveu perquè en el debat de política general el lògic és que parlin els darrers, després del debat amb l'oposició. Avui ha entrat en el debat amb l'oposició, vulnerant les normes i l'esperit d'aquesta cambra i és molt greu que la persona que ha executat el metro...

(Remor de veus)

... i les autopistes que ens ha costat...

EL SR. PRESIDENT:

Per favor.

LA SRA. ARMENGOL I SOCÍAS:

... i ens costen un ull de la cara vengui aquí a donar-nos sermons.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

No, al·lusió, contestació i s'acaba.

Sr. President.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Gràcies, Sr. President. Sr. President. Senyores i senyors diputats. He de fer una intervenció que no tenia pensada, però crec que és obligada, com a president del Grup Parlamentari Popular vull defensar la meua portaveu perquè en tot moment ha fet una defensa amb els arguments que considera necessaris com a defensa no d'un govern sinó d'un grup parlamentari.

(Alguns aplaudiments)

La democràcia té aquesta grandesa, que a vegades no agrada escoltar el que un altre li pot dir.

Sr. President. Senyores i senyors diputats. Em dirigiré inicialment a la Sra. Armengol per dir-li, i constatar, que no m'escolta, no m'ha escoltat perquè torna a dir una altra vegada, i miri que jo no ho vaig dir, que jo en cap moment no he fet referència que això significaria en cap moment brots verds. El Sr. Barceló sí que m'ha escoltat, perquè ho ha dit, el president ha dit que no parlaria de brots verds. Per tant, Sra. Armengol, escolti almanco i després tindrà opcions de contrastar el seu pensament.

Em diu que jo no tenc idees pròpies, miri, vostè ho dirà i ja està. No tenc l'argument per no tenir idees pròpies, és que m'ajust a l'1,5% a què vostè diu que m'obliga el president del Govern. Ara ha de telefonar al Sr. Fernández, president d'Astúries; al Sr. Patxi López, que va ser president del Govern Basc, i al Sr. Griñán, president d'Andalusia i els diu textualment el mateix que em diu a mi. Vostès no tenen idees, Sr. Griñán, Sr. Fernández i Sr. Patxi López, no tenen ni idea perquè escolten al Sr. President del Govern i compleixen l'1,5% del dèficit.

Per tant, jo no sé a quin Partit Socialista pertany vostè, al Partit Socialista de Catalunya?, cada vegada més, més extremada a l'esquerra, radical, catalanista, cada vegada més. Vostè pertany al Partit Socialista d'Andalusia? Vostè pertany al Partit Socialista del País Basc? Vostè pertany al Partit Socialista d'Astúries? O vostè pertany al seu partit socialista?

(Alguns aplaudiments)

Tot, absolutament tot el que ha preocupat a la Sra. Armengol, tot, no l'havia preocupat quan ella tenia responsabilitats de govern i el seu partit governava. Ara tot són preocupacions i abans eren oportunitats perdudes, que hem vist tots, perquè li preocupen les persones quan ja no té gestió amb les persones. El que sí li dic, i ho torn a lamentar, ho torn a lamentar, és que no m'ha quedat clar si vostè condemna les

agressions que jo he tengut, perquè hi ha passat de costat. Simplement...

(Remor de veus)

... pot estar-hi o no d'acord, pot estar-hi o no d'acord, ara, si vostè que es defineix com a demòcrata, si és així, hauria de condemnar amb fermesa tota agressió, no la del president sinó de qualsevol persona que representa la institució pública.

(Alguns aplaudiments)

Miri, Sra. Armengol, que vostè, no una altra, vostè hem vulgui donar lliçons de gestió té, com a mínim, mèrit, com a mínim té mèrit, que la pitjor alumna de la classe vulgui donar lliçons, no a la classe, sinó a tota l'escola i a l'institut té mèrit, té molt de mèrit. I li posaré exemples de per què vostè hauria de callar i no donar lliçons de gestió.

Sra. Armengol, el 79% de les subvencions que va donar el Consell de Mallorca l'any 2008 es varen donar a dit, a dit.

(Remor de veus)

Vostè diu que no, vostè diu que no, jo no ho sé, jo simplement, simplement, jo no ho dic, simplement he agafat l'informe de la Sindicatura de Comptes, l'informe de la Sindicatura de Comptes, de la Comissió d'Hisenda i Pressuposts, que diu que el 79% de les subvencions de 2008 atorgades pel Consell de Mallorca varen ser a dit. No ho dic jo, ho diu l'informe de la Sindicatura de Comptes.

També va rebre més 100 milions en carreteres, això és nivell, gastar 100 milions en carreteres en res que no fossin carreteres. Això és nivell. Va gastar, va gastar 370.000 euros a vendre Mallorca a (...) per al consell quan no tenia les competències. L'any 2008 i l'any 2009 va destinar 370.000 euros en doblers públics i, a més, els contractes ja incloïen, els mateixos contractes, ja incloïen els dinars dels alts càrrecs.

Vostè va deixar el seu consell, del qual vostè presumeix de gestió, amb un deute de 329 milions d'euros: 181 milions d'euros de deute a entitats financeres, 58 a proveïdors i 90 a les institucions.

(Alguns aplaudiments)

Però el més curiós, el més curiós és que ens ha donat lliçons de la seva preocupació per l'educació i per la universitat. Ara jo li demostraré el que li preocupa a vostè la universitat. Sra. Armengol va donar 840.000 euros a l'Obra Cultural Balear i va deixar sense un euro a un dels pilars de l'ensenyament superior a Balears que és la UNED. No va deixar ni un euro per pagar l'any 2011. És veritat, encara que no li agradi.

(Alguns aplaudiments)

Va gastar 170.000 euros, 175.000 euros en dos mesos només en propaganda a l'Institut Hípic de Mallorca. Però s'ho va gastar just abans de les eleccions, dos mesos abans de les eleccions, per finançar accions propagandístiques i publicitàries en premsa escrita.

I finalment, i acab, la seva referència als bombers és una vergonya, sí que és cert que és una vergonya -i acab, fent la seva referència als bombers- que vostè va veure a Inca, però que vostè no va dir a aquests bombers, perquè vostè ja acaba la legislatura, que va convocar 26 places per a bombers acabant la seva legislatura, però no va dotar la partida pressupostària i varen aprovar les oposicions i quan la presidenta actual del consell va arribar no tenia doblers perquè no hi havia partida. I això vostè no ho ha dit.

(Alguns aplaudiments)

Per tant, si vostè em parla de la gestió a l'Ajuntament de Marratxí jo li parlaré de la gestió en el Consell de Mallorca.

(Remor de veus)

Per tant, senyores diputades i senyors diputats, ja els vaig dir al principi de la meua intervenció que els camins que triam davant els mateixos fets són habitualment diferents, tal com avui s'ha vist aquí.

Continuo confiant que tots els que avui som presents cercam el millor per als ciutadans de les Illes Balears, encara que també he de reconèixer que escoltant segons quines coses es farà molt difícil i més, i més per a algú que creu que la política i la fe no han de caminar en les mateixes sendes o almenys haurien de fer-ho.

En la política, tothom hi pot creure o deixar de creure, sobre la base d'uns fets, però el que no pot ser és demanar fe a la gent i creure que tots els aquí presents volem el millor per a aquestes illes de vegades, escoltant determinades afirmacions, es converteix..., realment és una qüestió de fe.

Els he sentit parlar moltes vegades de les enquestes del CIS, que com bé saben segons el seu darrer informe d'octubre ens trasllada que la preocupació ciutadana per la classe política assoleix nivells històrics i se situa com el tercer problema per als ciutadans després de l'atur i de l'economia. És curiós, però, i trist, que vostès es refereixen a aquesta preocupació de la ciutadania com si solament es referís al Partit Popular, com si a vostès no els afectàs i els dic que els afecta, els afecta i molt, i que fent la política que vostès han vengut a fer aquí avui horabaixa contribueixen directament, i molt, a aquest distanciament.

No creguin que és un problema solament dels altres i és curiós perquè els ocorre alguna cosa semblant en els darrers anys de govern, a l'última legislatura, quan volien fer creure que vostès no havien aparegut, no varen governar, simplement res no tenia a veure amb vostès.

Sincerament, crec que hauríem de fer un exercici de responsabilitat per als ciutadans, per a les persones que tant els preocupen quan no governen i començar a fer una veritable oposició que sumi, seriosa, sense circs, perquè corren vostès el risc d'encadenar una gestió ruïnosa amb una ruïnosa i irresponsable oposició. Sí, fan vostès pitjor gestió a l'oposició que a la pròpia gestió.

Vostès només vénen aquí a restar, a desacreditar, sigui quin sigui el preu i aquesta terra necessita polítics que tinguin ganes de fer feina, des de la humilitat, però amb valentia, de sol a sol per retornar-li la prosperitat que sempre l'ha caracteritzada, sabent que avui hem de donar el millor de nosaltres mateixos per salvar el que els nostres avantpassats varen poder donar-nos i, alhora també per assegurar que els nostres fills viuran en una societat amb els mateixos serveis dels quals nosaltres hem gaudit.

Han vingut a aquesta cambra a continuar convertint la política en un fangar, a continuar amb les seves mentides, tergiversacions, manipulacions i demagògia, instal·lats en el no a tot, una actitud incompatible amb qualsevol voluntat de fer feina per a les persones d'aquesta terra.

Canviïn d'actitud, facin d'una vegada una oposició responsable, aportin alguna cosa, basta una, en positiu. Els puc dir que tots els ho agraiem, no els que som aquí, sinó tots els ciutadans. Posin per construir la mateixa passió que posen per destruir.

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, si són tan amables.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Els dic que, malgrat tot el seu esforç per fer creure el contrari, les coses a Balears sí que estan canviant i que per cada deu dades que aportin per fer creure que tot va malament, nosaltres n'aportarem vint per demostrar que les coses estan canviant i a millor, perquè estan canviant a millor.

Poden dir vostès que farien les coses d'una manera o d'una altra. De fet, sabem tots que les farien d'una altra manera, realment sabem tots com les fan i coneixem quins són els seus resultats o les conseqüències, que és pitjor, perquè, encara que pretenen que ningú no ho recordi, vostès varen governar aquesta comunitat durant els darrers quatre anys i, tot i que els seus errors són molts, els diré que el principal va ser anteposar la política a la necessitat de gestió i ho varen fer expressament, intencionadament per mantenir les cadires calentes.

(Remor de veus)

La seva política no serveix per la gestió, serveix per al malbaratament quant hi ha doblers a la caixa o capacitat per endeutar-se. Els record que ara no hi ha ni una cosa ni l'altra, per això potser seria interessant que ens explicassin aquí, una vegada, basta una, quina és la seva proposta si és que la tenen.

S'esforcen i molt a fer creure a la societat, a les persones, que a les Illes Balears tot va malament i que el culpable de tot, del fet que tot vagi malament, és sempre el Partit Popular. Els dic que nosaltres comptam amb un avantatge: la nostra gestió, demostrada i constatada.

No donarem grans titulars, no pensam en la frase com fan altres, però gestionam, feim el que és necessari per tirar endavant i la veritat dels fets sortirà a la llum, no en tinguin cap dubte, i es demostrarà que el sacrifici d'avui és la satisfacció de demà.

Els puc assegurar que com a president m'agradaria fer feina des del consens. M'agradaria que poguéssim parlar de pactes, que fóssim capaços d'asseure'ns i treure això endavant, dic que m'agradaria perquè segons sembla, habitualment -i avui es constata- els continua interessant més l'altra manera de fer política.

Mai, en cap moment, no vaig dir que això seria fàcil, no vaig dir que faríem miracles, que el que avui era negre, demà seria blanc, feim molta feina i els puc assegurar que donarà els seus fruits, alguns a curt termini, altres a mig termini i altres, els més importants, a llarg termini.

Necessitam temps perquè totes les reformes que duim a terme siguin percebudes, però estam canviant l'Administració, estam canviant l'economia, estam canviant l'educació, estam canviant el turisme, en definitiva, estam fent sostenible el model sanitari i això tot són canvis cap a millor.

Avui he vingut a aquesta cambra amb el ferm propòsit de demostrar que les coses estan canviant i crec que m'han escoltat en aquest sentit. Ho he fet aportant dades exactes, xifres no interpretables, totalment i absolutament contrastables, verídiques i publicades, posant exemples i reconeixent des del primer moment que, encara que s'ha fet molta feina, encara queda molta més feina per fer.

He vingut en ganes de mirar cap al futur, però sense obviar el passat, del qual són responsables i condiciona sempre i molt el present.

(Remor de veus)

El nou camí ja està marcat, els agradi o no. Avui tenim la responsabilitat de donar el millor de tots...

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, si són tan amables, per favor.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

...i de cadascun de nosaltres. No caiguem en il·lusions enganyoses ni en l'autoflagel·lació, les dificultats parteixen d'una realitat que cal assumir amb transparència perquè tothom conegui el punt de partida i ningú no s'amagui del punt de sortida.

Avui jo no he parlat de brots verds, però sí que semblam perquè al futur germini la llavor de la prosperitat.

Deixem de llançar estigmes que només ens perjudiquen i protagonitzem un lideratge de transparència positiva des de l'òptica que som una gran comunitat amb milers d'oportunitats per endavant.

Estam en aquest procés de transformació, les xifres positives de les quals he parlat al llarg d'aquest debat són aquí, amb l'esforç de tots poden ser les llavors si entre tots aconseguim fer-les germinar. Com els deia, he vingut aquí a explicar-los la veritat i a parlar de realitat. No hi ha exercici de més gran responsabilitat que aquest, assumir la realitat, encara que algú no ho vulgui reconèixer i els pesi.

La realitat és que ens queda un camí llarg per recórrer, que no estar exempt de dificultats, però ja hem començat a recórrer-lo. Hem de continuar fent esforços tots plegats, les empreses públiques i privades continuaran reduint els seus costos.

És cert que la contenció de salaris en un context de reducció de plantilles disminueix el consum i genera elevats costos de confrontació social, és la realitat i els dirigents, públics i privats, hem d'assumir precisament el que implica aquest desgast, però si aquesta contenció augmenta la competitivitat i les exportacions -com veim que ja han augmentat a les nostres illes- al final vendrà la recuperació de la inversió i l'ocupació.

És a dir, arribaran temps millors, es donarà pas a allò nou, si avui aconseguim revitalitzar l'aparell productiu millorant la competitivitat, perquè al final produir per exportar exigirà més tard o més d'hora augmentar la inversió i l'ocupació, i aquest increment d'ocupació tirarà del consum.

(Remor de veus)

Senyores diputades i senyors diputats, es tracta de triar...

EL SR. PRESIDENT:

Per favor.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

...entre el proper titular o la notícia de la consolidació d'un projecte més ampli i que, siguem seriosos, no es pot aconseguir en un dia, ni en un mes ni tan sols en un any.

És un camí llarg, quan mor el vell, la cultura de la subvenció, l'administració desmesurada, gastar per sobre de les possibilitats, les polítiques a curt termini per a quatre anys dirigides exclusivament a un rèdit electoral, per donar pas a allò nou: la productivitat, la contenció, les polítiques enfocades a assentar les bases del futur que són les bases dels nostres fills i dels fills dels nostres fills.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. President.

Un segonet, un segonet, només... no ens posem nerviosos, per favor!

Només vull recordar a tots els grups parlamentaris que podran presentar propostes de resolució fins dia 22, a les 14,00 hores, dia 22 a les 14,00 hores, per a les propostes de resolució. Res més, bon vespre.

S'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS